



#### Obsah

#### I *Legislativní akty*

##### NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1022 ze dne 20. června 2019, kterým se zavádí víceletý plán pro lov populací žijících při dně v západním Středozemním moři a kterým se mění nařízení (EU) č. 508/2014 ..... 1

##### SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1023 ze dne 20. června 2019 o rámcích preventivní restrukturalizace, o oddlužení a zákazech činnosti a opatřeních ke zvýšení účinnosti postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení a o změně směrnice (EU) 2017/1132 (směrnice o restrukturalizaci a insolvenční) <sup>(1)</sup> ..... 18
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024 ze dne 20. června 2019 o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru ..... 56

<sup>(1)</sup> Text s významem pro EHP.



## I

(Legislativní akty)

# NAŘÍZENÍ

## NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1022

ze dne 20. června 2019,

**kterým se zavádí víceletý plán pro lov populací žijících při dně v západním Středozezemním moři a kterým se mění nařízení (EU) č. 508/2014**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru <sup>(1)</sup>,

v souladu s řádným legislativním postupem <sup>(2)</sup>,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982, jíž je Unie smluvní stranou, stanoví povinnosti v oblasti zachování zdrojů, včetně zachování nebo obnovení populací lovených druhů na úrovních, které mohou přinášet maximální udržitelný výnos (dále také jako „MSY“).
- (2) Na summitu Organizace spojených národů o udržitelném rozvoji konaném v New Yorku v roce 2015 se Unie a její členské státy zavázaly do roku 2020 účinně regulovat rybolov a ukončit nadměrný, nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov, odstranit destruktivní metody rybolovu a zavést vědecky podložené plány řízení s cílem co možná nejdříve obnovit rybí populace alespoň na úroveň, které mohou přinášet maximální udržitelný výnos odpovídající jejich biologickým vlastnostem.
- (3) Ministerské prohlášení z Malty o udržitelnosti rybolovu ve Středozezemním moři (MedFish4Ever) ze dne 30. března 2017 <sup>(3)</sup> stanoví nový rámec správy rybolovu ve Středozezemním moři a pracovní program obsahující pět konkrétních opatření na dalších deset let. Jedním z učiněných závazků je stanovit víceleté plány.
- (4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 <sup>(4)</sup> stanoví pravidla společné rybářské politiky (dále jen „SRP“) v souladu s mezinárodními závazky Unie. Společná rybářská politika má přispívat k ochraně mořského prostředí, k udržitelnému řízení všech komerčně využívaných druhů, a zejména k dosažení dobrého stavu prostředí nejpozději do roku 2020.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 103.

<sup>(2)</sup> Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2019.

<sup>(3)</sup> Ministerské prohlášení z Malty o udržitelnosti rybolovu ve Středozezemním moři (MedFish4Ever). Konference ministrů o udržitelnosti rybolovu ve Středozezemním moři (Malta, 30. března 2017).

<sup>(4)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (5) Cíle SRP mají mimo jiné zajistit, aby činnosti v oblasti rybolovu a akvakultury byly dlouhodobě ekologicky, sociálně a hospodářsky udržitelné, uplatňovat v řízení rybolovu přístup předběžné opatrnosti a zavést ekosystémový přístup k řízení rybolovu. SRP rovněž přispívá k přiměřené životní úrovni v odvětví rybolovu, včetně odvětví drobného, tradičního a pobřežního rybolovu. Dosažení těchto cílů rovněž přispívá k dostupnosti dodávek potravin a přináší výhody v oblasti zaměstnanosti.
- (6) K dosažení cílů SRP by měla být přijata řada opatření pro zachování zdrojů, jako jsou víceleté plány, technická opatření a stanovení a přidělování maximální přípustné intenzity rybolovu.
- (7) Podle článků 9 a 10 nařízení (EU) č. 1380/2013 mají být víceleté plány založeny na vědeckém, technickém a hospodářském poradenství. V souladu s uvedenými ustanoveními by měl víceletý plán stanovený v tomto nařízení (dále jen „plán“) obsahovat cíle, vyčíslitelné cílové hodnoty s jasnými časovými rámci, referenční body pro zachování zdrojů, ochranná opatření a technická opatření určená k předcházení nechtěným úlovkům a jejich omezení.
- (8) „Nejlepším dostupným vědeckým poradenstvím“ by se mělo rozumět veřejně dostupné vědecké poradenství, které je založeno na nejaktuálnějších vědeckých údajích a metodách a které vydal nebo přezkoumal nezávislý vědecký subjekt uznávaný na úrovni Unie či na mezinárodní úrovni.
- (9) Komise by měla získat nejlepší dostupné vědecké poradenství týkající se populací spadajících do oblasti působnosti plánu. Za tímto účelem by měla konzultovat zejména Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybařství (VTHVR). Komise by měla získat zejména veřejně dostupné vědecké poradenství, včetně poradenství týkajícího se smíšeného rybolovu, které zohledňuje plán a uvádí rozmezí hodnot  $F_{MSY}$  a referenční body pro zachování zdrojů ( $B_{PA}$  a  $B_{LM}$ ).
- (10) Nařízení Rady (ES) č. 1967/2006<sup>(5)</sup> stanoví řídicí rámec pro udržitelné využívání rybolovných zdrojů ve Středomoří a vyžaduje, aby byly přijaty plány řízení pro rybolov, při němž se používají vlečné sítě, lodní nevydvy, pobřežní nevydvy, kruhové zatahovací sítě a drapáky v teritoriálních vodách členských států.
- (11) Plány řízení podle nařízení (ES) č. 1967/2006 přijaly Francie, Itálie a Španělsko. Tyto plány však nejsou dostatečně konzistentní a nezohledňují všechna zařízení používaná k lovu populací žijících při dně a rozptýlenost některých populací a rybářských loďstev. Uvedené plány se navíc ukázaly jako neúčinné z hlediska plnění cílů stanovených v SRP. Členské státy a zúčastněné strany vyjádřily podporu rozvoji a provádění víceletého plánu na úrovni Unie pro dotčené populace.
- (12) VTHVR ukázal, že využívání řady populací žijících při dně v západním Středomoří zdaleka přesahuje úroveň potřebné k dosažení maximálního udržitelného výnosu.
- (13) Je tudíž vhodné stanovit víceletý plán pro zachování a udržitelné využívání populací žijících při dně v západním Středomoří.
- (14) Uvedený plán by měl zohlednit smíšenou povahu rybolovu a dynamiku mezi populacemi, kterou se tento rybolov řídí, tj. populacemi štikozubce obecného (*Merluccius merluccius*), parmice nachové (*Mullus barbatus*), garnely hlubokomořské (*Parapenaeus longirostris*), humra severského (*Nephrops norvegicus*), garnely anténové (*Aristeus antennatus*) a krevety druhu *Aristaeomorpha foliacea*. Měl by též zohlednit druhy ulovené jako vedlejší úlovky v rámci rybolovu druhů žijících při dně a populace žijící při dně, o nichž nejsou k dispozici dostatečné údaje. Měl by se uplatnit na rybolov druhů žijících při dně (zejména za použití vlečných sítí, sítí pro lov při dně, pastí a dlouhých lovných šňůr) provozovaný ve vodách Unie nebo rybářskými plavidly Unie mimo vody Unie v západním Středomoří.
- (15) V případě, že úmrtnost způsobená rekreačním rybolovem má významný dopad na dotčené populace, měla by Rada mít možnost stanovit nediskriminační omezení pro rekreační rybáře. Při stanovování těchto omezení by Rada měla vycházet z transparentních a objektivních kritérií. Členské státy by měly případně přijmout nezbytná a přiměřená opatření pro sledování a shromažďování údajů umožňujících spolehlivý odhad skutečných úrovní odlovu v rámci rekreačního rybolovu. Kromě toho by mělo být možné přijmout technická opatření pro zachování zdrojů týkající se rekreačního rybolovu.

<sup>(5)</sup> Nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 ze dne 21. prosince 2006 o opatřeních pro řízení udržitelného využívání rybolovných zdrojů ve Středomoří, o změně nařízení (EHS) č. 2847/93 a o zrušení nařízení (ES) č. 1626/94 (Úř. věst. L 409, 30.12.2006, s. 11).

- (16) Zeměpisná oblast působnosti plánu by měla vycházet ze zeměpisného rozšíření populací, jak je uvedeno v nejlepším dostupném vědeckém poradenství. V budoucnu může být z důvodu lepších vědeckých informací zapotřebí změnit zeměpisné rozšíření populací uvedené v plánu. Komisi by tudíž měla být svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se upraví zeměpisné rozšíření populací uvedené v plánu, jestliže z vědeckého poradenství vyplýne, že se zeměpisné rozšíření příslušných populací změnilo.
- (17) Cílem plánu by mělo být přispět k dosažení cílů SRP, zejména k dosažení a udržení maximálního udržitelného výnosu u cílových populací, prováděním povinnosti vykládky u populací žijících při dně a vedlejších úlovků pelagických druhů ulovených v rámci rybolovu při dně, na něž se vztahuje minimální referenční velikost pro zachování zdrojů, a prosazováním přiměřené životní úrovně osob závislých na rybolovných činnostech s přihlédnutím k pobřežnímu rybolovu a sociálně-ekonomickým aspektům. Plán by měl rovněž zavést ekosystémový přístup k řízení rybolovu s cílem minimalizovat negativní dopady rybolovných činností na mořský ekosystém. Měl by být v souladu s právními předpisy Unie v oblasti životního prostředí, zejména s cílem dosáhnout do roku 2020 dobrého stavu prostředí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES <sup>(6)</sup> a s cíli směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES <sup>(7)</sup> a směrnice Rady 92/43/EHS <sup>(8)</sup>.
- (18) Je třeba stanovit cílovou hodnotu úmrtnosti způsobené rybolovem ( $F$ ), která odpovídá cíli dosažení a zachování maximálního udržitelného výnosu, a to jakožto rozmezí hodnot, jež jsou v souladu s dosažením maximálního udržitelného výnosu (tj.  $F_{MSY}$ ). Tato rozmezí vycházející z nejlepšího dostupného vědeckého poradenství jsou nutná k tomu, aby bylo možné zajistit flexibilitu, jež by umožnila reagovat na vývoj ve vědeckém poradenství, přispět k provádění povinnosti vykládky a zohlednit smíšený rybolov. Na základě plánu jsou rozmezí odvozena tak, aby došlo maximálně k 5 % snížení dlouhodobého výnosu v porovnání s maximálním udržitelným výnosem. Horní hranice rozmezí  $F_{MSY}$  je dále omezena, aby pravděpodobnost poklesu populace pod úroveň limitního referenčního bodu pro biomasu ( $B_{LIM}$ ) nebyla vyšší než 5 %.
- (19) Za účelem stanovení maximální přípustné intenzity rybolovu by měla existovat rozmezí  $F_{MSY}$  pro „běžné využívání“ a jsou-li dotčené populace v dobrém stavu, možnost stanovit nad uvedená rozmezí  $F_{MSY}$  maximální přípustnou intenzitu rybolovu pro nejzranitelnější populace, je-li to na základě vědeckého poradenství nutné k dosažení cílů tohoto nařízení pro smíšený rybolov, nebo je-li to zapotřebí k tomu, aby se předešlo újmě populace v důsledku vnitrodruhové či mezidruhové dynamiky populací, nebo aby se omezily rozdíly v maximální přípustné intenzitě rybolovu mezi jednotlivými roky. Cílové hodnoty úmrtnosti v souladu s těmito rozmezími  $F_{MSY}$  by mělo být dosaženo postupným, přírůstkovým způsobem, pokud možno do roku 2020, a nejpozději do 1. ledna 2025.
- (20) U populací, u nichž jsou k dispozici cílové hodnoty v oblasti maximálního udržitelného výnosu, a za účelem uplatňování ochranných opatření je nezbytné stanovit referenční body pro zachování zdrojů, které jsou vyjádřeny jako bezpečnostní referenční body ( $B_{PA}$ ) a limitní referenční body ( $B_{LIM}$ ).
- (21) Měla by být zavedena vhodná ochranná opatření, aby se zajistilo dodržování cílových hodnot a v případě potřeby aktivace nápravných opatření, mj. pokud populace klesnou pod úroveň referenčních bodů pro zachování zdrojů. Nápravná opatření by měla zahrnovat naléhavá opatření v souladu s články 12 a 13 nařízení (EU) č. 1380/2013, maximální přípustnou intenzitu rybolovu a další specifická opatření pro zachování zdrojů.
- (22) V zájmu zajištění transparentního přístupu k rybolovu a dosažení cílové hodnoty úmrtnosti způsobené rybolovem by měl být přijat režim intenzity rybolovu Unie pro vlečné sítě, které jsou hlavním rybolovným zařízením používaným k lovu populací žijících při dně v západním Středozezemním moři. Za tímto účelem je vhodné určit skupiny intenzity rybolovu, aby Rada mohla stanovit maximální přípustnou intenzitu rybolovu vyjádřenou jako počet dnů rybolovu ročně. Pokud je to nutné, měl by režim intenzity rybolovu zahrnovat i další rybolovná zařízení.
- (23) Vzhledem ke znepokojivé situaci řady populací žijících při dně v západním Středozezemním moři a za účelem snížení stávajících vysokých úrovní úmrtnosti způsobené rybolovem by režim intenzity rybolovu měl počítat s významným snížením intenzity rybolovu v prvních pěti letech provádění plánu.

<sup>(6)</sup> Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

<sup>(7)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

<sup>(8)</sup> Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

- (24) Členské státy by měly přijmout zvláštní opatření s cílem zajistit, aby byl režim intenzity rybolovu účinný a funkční, a to zavedením metody přidělování kvót intenzity rybolovu v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1380/2013, sestavením seznamu plavidel, vydáváním oprávnění k rybolovu a zaznamenáváním a předáváním příslušných údajů o intenzitě rybolovu.
- (25) S cílem přispět k účinnému dosažení cílů plánu a v souladu se zásadami řádné správy uvedenými v článku 3 nařízení (EU) č. 1380/2013 by měly mít členské státy možnost podporovat systémy participativního řízení na místní úrovni.
- (26) Pobřežní zóna by měla být v zájmu ochrany oblastí, kde dochází k líhnutí, a citlivých stanovišť a zabezpečení drobného rybolovu pravidelně vyhrazena pro selektivnější rybolov. Plán by tudíž měl stanovit každoroční zákaz použití vlečných sítí do vzdálenosti šesti námořních mil od pobřeží s výjimkou oblastí hlubších než izobata 100 m během tří měsíců. Mělo by být možné stanovit jiné oblasti zákazu rybolovu, pokud to může zajistit alespoň 20 % snížení úlovků nedospělého štikozubce obecného.
- (27) Pokud jde o populace žijící při dně, měla by být přijata další opatření pro zachování zdrojů. Zejména je vhodné na základě vědeckého poradenství stanovit další zákazy rybolovu v oblastech s vysokým výskytem reprodukcí se jedinců, za účelem ochrany vážně ohrožené dospělé populace štikozubce obecného.
- (28) Přístup předběžné opatrnosti by měl být uplatněn i na populace ulovené jako vedlejší úlovky a populace žijící při dně, o nichž nejsou k dispozici dostatečné údaje. V souladu s článkem 18 nařízení (EU) č. 1380/2013 by měla být přijata zvláštní opatření pro zachování zdrojů, ukáže-li vědecké poradenství, že jsou zapotřebí nápravná opatření.
- (29) Plán by měl stanovit přijetí dalších technických opatření pro zachování zdrojů prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci. To je nezbytné k dosažení cílů plánu, zejména pokud jde o zachování populací žijících při dně a zlepšení selektivity.
- (30) S cílem splnit povinnost vykládky stanovenou v čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013 by měl plán stanovit přijetí dalších řídicích opatření, která budou dále upřesněna v souladu s článkem 18 nařízení (EU) č. 1380/2013.
- (31) S cílem včas upravit plán podle technického a vědeckého pokroku by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o doplnění tohoto nařízení o nápravná opatření a technická opatření pro zachování zdrojů, provádění povinnosti vykládky a změny určitých prvků plánu. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů<sup>(9)</sup>. Pro zajištění rovné účasti na vypracování aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (32) Měla by být stanovena lhůta pro předložení společných doporučení členských států s přímým zájmem na řízení, jak požaduje nařízení (EU) č. 1380/2013.
- (33) Za účelem hodnocení pokroku při dosahování maximálního udržitelného výnosu by měl plán umožnit pravidelné vědecké sledování dotčených populací, a pokud možno také populací ulovených jako vedlejší úlovky.
- (34) V souladu s čl. 10 odst. 3 nařízení (EU) č. 1380/2013 by Komise měla pravidelně posuzovat vhodnost a účinnost tohoto nařízení. Toto posuzování by se mělo řídit pravidelným hodnocením plánu na základě vědeckého poradenství VTHVR, provedeným do 17. července 2024 a poté každé tři roky, a mělo by z tohoto hodnocení vycházet. To umožní plné provedení povinnosti vykládky a přijetí a provedení regionalizovaných opatření a umožní, aby se projevil dopad těchto opatření na populace a rybolov.

<sup>(9)</sup> Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (35) V zájmu zajištění právní jistoty je vhodné upřesnit, že opatření pro dočasné zastavení rybolovných činností, která byla přijata za účelem dosažení cílů plánu, mohou být považována za způsobilá pro podporu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 <sup>(10)</sup>.
- (36) Pro dosažení rovnováhy mezi rybolovnou kapacitou loďstva a maximální přípustnou intenzitou rybolovu, která je k dispozici, by podpora z Evropského námořního a rybářského fondu pro trvalé zastavení rybolovných činností měla být k dispozici v nevyvážených skupinách loďstva, na které se vztahuje toto nařízení. Nařízení (EU) č. 508/2014 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (37) Před vypracováním návrhu nařízení byl řádně posouzen pravděpodobný hospodářský a sociální dopad plánu v souladu s čl. 9 odst. 4 nařízení (EU) č. 1380/2013.
- (38) Vzhledem k tomu, že maximální přípustná intenzita rybolovu se stanoví pro každý kalendářní rok, měla by se ustanovení o režimu intenzity rybolovu použít ode dne 1. ledna 2020. S ohledem na environmentální, sociální a hospodářskou udržitelnost by se ustanovení o mezích  $F_{MSY}$  a ochranných opatřeních pro populace s hodnotami pod  $B_{PA}$  měla použít ode dne 1. ledna 2025,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

#### KAPITOLA I

#### OBECNÁ USTANOVENÍ

#### Článek 1

#### Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví víceletý plán (dále jen „plán“) pro zachování a udržitelné využívání populací žijících při dně v západním Středozemním moři.
2. Toto nařízení se uplatní na tyto populace:
  - a) garnela anténová (*Aristeus antennatus*) v podoblastech GFCM 1, 5, 6 a 7;
  - b) garnela hlubokomořská (*Parapenaeus longirostris*) v podoblastech GFCM 1, 5, 6 a 9-10-11;
  - c) kreveta druhu *Aristaeomorpha foliacea* v podoblastech GFCM 9-10-11;
  - d) štikozubec obecný (*Merluccius merluccius*) v podoblastech GFCM 1- 5- 6- 7 a 9-10-11;
  - e) humr severský (*Nephrops norvegicus*) v podoblastech GFCM 5, 6, 9 a 11;
  - f) parmice nachová (*Mullus barbatus*) v podoblastech GFCM 1, 5, 6, 7, 9, 10 a 11.
3. Toto nařízení se rovněž použije na populace ulovené jako vedlejší úlovky v západním Středozemním moři při lovu populací uvedených v odstavci 2. Použije se též na ostatní druhy žijící při dně, které byly uloveny v západním Středozemním moři, o nichž nejsou k dispozici dostatečné údaje.
4. Toto nařízení se uplatní na komerční rybolov populací žijících při dně uvedených v odstavcích 2 a 3 provozovaný ve vodách Unie nebo rybářskými plavidly Unie mimo vody Unie v západním Středozemním moři.
5. Toto nařízení také specifikuje podrobnosti o provádění povinnosti vykládky ve vodách Unie v západním Středozemním moři u všech populací druhů, na něž se vztahuje povinnost vykládky podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013 a které jsou loveny v rámci rybolovu druhů žijících při dně.
6. Toto nařízení stanoví technická opatření podle článku 13, která se použijí v západním Středozemním moři ve vztahu ke kterékoli populaci.

<sup>(10)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1).

## Článek 2

## Definice

Pro účely tohoto nařízení se kromě definic stanovených v článku 4 nařízení (EU) č. 1380/2013, článku 4 nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 <sup>(1)</sup> a článku 2 nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 použijí tyto definice:

- 1) „západním Středozezemím mořem“ se rozumí vody v zeměpisných podoblastech GFCM 1 (severní Alboránské moře), 2 (Alboránský ostrov), 5 (Baleárské ostrovy), 6 (severní Španělsko), 7 (Lví záliv), 8 (Korsika), 9 (Ligurské a severní Tyrhénské moře), 10 (jižní Tyrhénské moře) a 11 (Sardinie), jak jsou vymezeny v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1343/2011 <sup>(2)</sup>;
- 2) „dotčenými populacemi“ se rozumí populace stanovené v čl. 1 odst. 2;
- 3) „nejzranitelnější populací“ se rozumí populace, u níž je v době stanovení maximální přípustné intenzity rybolovu míra úmrtnosti způsobená rybolovem za předchozí rok nejvzdálenější od hodnoty  $F_{MSY}$  stanovené v nejlepší dostupném vědeckém poradenství;
- 4) „rozmezím  $F_{MSY}$ “ se rozumí rozmezí hodnot podle nejlepšího dostupného vědeckého poradenství, zejména poskytnutého VTHVR nebo podobným nezávislým vědeckým subjektem uznaným na úrovni Unie nebo mezinárodní úrovni, kde veškeré hodnoty úmrtnosti způsobené rybolovem v daném rozmezí vedou při daném způsobu rybolovu a za stávajících průměrných environmentálních podmínek dlouhodobě k maximálnímu udržitelnému výnosu (MSY), aniž by byl významně narušen proces reprodukce daných populací. Je stanoveno tak, aby docházelo maximálně k 5 % snížení dlouhodobého výnosu v porovnání s maximálním udržitelným výnosem. Horní hranice je omezena, takže pravděpodobnost, že populace klesne pod úroveň limitního referenčního bodu pro biomasu ( $B_{LIM}$ ), není vyšší než 5 %;
- 5) „hodnotou  $F_{MSY}$ “ se rozumí hodnota odhadované míry úmrtnosti způsobené rybolovem, která při daném způsobu rybolovu a za stávajících environmentálních podmínek vede k maximálnímu dlouhodobému výnosu;
- 6) „maximálním udržitelným výnosem  $F_{LOWER}$ “ se rozumí nejnižší hodnota v rozmezí  $F_{MSY}$ ;
- 7) „maximálním udržitelným výnosem  $F_{UPPER}$ “ se rozumí nejvyšší hodnota v rozmezí  $F_{MSY}$ ;
- 8) „dolním rozmezím  $F_{MSY}$ “ se rozumí rozmezí, které obsahuje hodnoty od maximálního udržitelného výnosu  $F_{LOWER}$  do hodnoty  $F_{MSY}$ ;
- 9) „horním rozmezím  $F_{MSY}$ “ se rozumí rozmezí, které obsahuje hodnoty od hodnoty  $F_{MSY}$  do maximálního udržitelného výnosu  $F_{UPPER}$ ;
- 10) „ $B_{LIM}$ “ se rozumí limitní referenční bod vyjádřený jako biomasa reprodukcující se populace, pod níž může nastat snížená reprodukční kapacita, a stanovený v nejlepší dostupném vědeckém poradenství, zejména v poradenství poskytnutém VTHVR nebo podobným nezávislým vědeckým subjektem uznaným na úrovni Unie nebo mezinárodní úrovni;
- 11) „ $B_{PA}$ “ se rozumí bezpečnostní referenční bod vyjádřený jako biomasa reprodukcující se populace a stanovený v nejlepší dostupném vědeckém poradenství, zejména v poradenství poskytnutém VTHVR nebo podobným nezávislým vědeckým subjektem uznaným na úrovni Unie nebo mezinárodní úrovni, který zajišťuje, že pravděpodobnost, že se biomasa reprodukcující se populace dostane pod hodnotu  $B_{LIM}$ , je menší než 5 %;
- 12) „skupinou intenzity rybolovu“ se rozumí jednotka členského státu pro správu loďstva, pro kterou je stanovena maximální přípustná intenzita rybolovu;
- 13) „skupinou populace“ se rozumí skupina populací ulovených společně, jak je uvedeno v příloze I;
- 14) „dnem rybolovu“ se rozumí každé nepřetržité období 24 hodin (nebo jeho část), během něhož je plavidlo přítomno v západním Středozezemím moři a nepřítomno v přístavu.

<sup>(1)</sup> Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

<sup>(2)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1343/2011 ze dne 13. prosince 2011 o některých ustanoveních pro rybolov v oblasti dohody GFCM (Generální komise pro rybolov ve Středozezemím moři), kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 o opatřeních pro řízení udržitelného využívání rybolovných zdrojů ve Středozezemím moři (Úř. věst. L 347, 30.12.2011, s. 44).



## Článek 3

## Cíle

1. Plán vychází z režimu intenzity rybolovu, jehož cílem je přispět k dosažení cílů společné rybářské politiky uvedených v článku 2 nařízení (EU) č. 1380/2013, především uplatněním přístupu předběžné opatrnosti v oblasti řízení rybolovu, a účelem plánu je zajistit, aby využívání živých biologických mořských zdrojů obnovilo a zachovávalo populace lovených druhů nad úrovněmi, které mohou poskytnout maximální udržitelný výnos.
2. Plán přispívá k eliminaci výmětů tím, že v nejvyšší možné míře předchází nechtěným úlovkům a omezuje je, a k plnění povinnosti vykládky stanovené v článku 15 nařízení (EU) č. 1380/2013 u druhů, na které se podle práva Unie vztahují minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů a na které se použije toto nařízení.
3. Plán provádí ekosystémový přístup k řízení rybolovu s cílem zajistit minimalizaci nepříznivého dopadu rybolovných činností na mořský ekosystém. Je v souladu s právními předpisy Unie v oblasti životního prostředí, především s cílem dosáhnout do roku 2020 dobrého stavu životního prostředí, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 1 směrnice 2008/56/ES.
4. Cílem plánu je zejména:
  - a) zajistit, aby byly splněny podmínky popsané v deskriptoru 3 obsaženém v příloze I směrnice 2008/56/ES;
  - b) přispět k naplnění podmínek dalších relevantních deskriptorů obsažených v příloze I směrnice 2008/56/ES úměrně k významu rybolovu pro jejich plnění; a
  - c) přispět k dosažení cílů stanovených v člancích 4 a 5 směrnice 2009/147/ES a člancích 6 a 12 směrnice 92/43/EHS, zejména za účelem minimalizace negativního dopadu rybolovných činností na ohrožená přírodní stanoviště a chráněné druhy.
5. Opatření podle plánu jsou přijímána na základě nejlepšího dostupného vědeckého poradenství.

## KAPITOLA II

## CÍLOVÉ HODNOTY, REFERENČNÍ BODY PRO ZACHOVÁNÍ ZDROJŮ A OCHRANNÁ OPATŘENÍ

## Článek 4

## Cílové hodnoty

1. Cílové hodnoty úmrtnosti způsobené rybolovem v souladu s rozmezími  $F_{MSY}$  definovanými v článku 2 musí být dosaženo postupným, přírůstkovým způsobem pokud možno do roku 2020, a nejpozději do 1. ledna 2025, pro dotčené populace a poté musí být cílová hodnota úmrtnosti zachována v rozmezích  $F_{MSY}$ .
2. Rozmezí  $F_{MSY}$  je třeba si na základě tohoto plánu vyžádat zejména od VTHVR nebo podobného nezávislého vědeckého subjektu uznaného na úrovni Unie nebo mezinárodní úrovni.
3. V souladu s čl. 16 odst. 4 nařízení (EU) č. 1380/2013, když Rada stanoví maximální přípustnou intenzitu rybolovu, stanoví tuto intenzitu rybolovu pro každou skupinu intenzity rybolovu v rozmezí  $F_{MSY}$ , které je v daném okamžiku k dispozici pro nejzranitelnější populaci.
4. Bez ohledu na odstavce 1 a 3 lze maximální přípustnou intenzitu rybolovu stanovit na úrovních nižších než rozmezí  $F_{MSY}$ .
5. Bez ohledu na odstavce 1 a 3 lze maximální přípustnou intenzitu rybolovu stanovit na úrovni vyšší než rozmezí  $F_{MSY}$ , které je v daném okamžiku k dispozici pro nejzranitelnější populaci, za předpokladu, že se hodnoty všech dotčených populací nacházejí nad hodnotou  $B_{PA}$ :
  - a) je-li to na základě nejlepšího dostupného vědeckého poradenství či důkazů nutné pro dosažení cílů stanovených v článku 3 u smíšeného rybolovu;

- b) je-li to na základě nejlepšího dostupného vědeckého poradenství či důkazů nutné k zamezení závažné újmy v důsledku vnitrodruhové či mezidruhové dynamiky; nebo
- c) s cílem omezit rozdíly v maximální přípustné intenzitě rybolovu mezi po sobě následujícími roky na nejvýše 20 %.
6. Není-li možné pro populaci uvedenou v čl. 1 odst. 2 stanovit v důsledku nedostatku odpovídajících vědeckých informací rozmezí  $F_{MSY}$ , daná populace se řídí podle článku 12, dokud nejsou k dispozici rozmezí  $F_{MSY}$  podle odstavce 2 tohoto článku.

#### Článek 5

### Referenční body pro zachování zdrojů

Pro účely článku 6 jsou na základě tohoto plánu požadovány tyto referenční body pro zachování zdrojů, poskytnuté zejména VTHVR nebo podobným nezávislým vědeckým subjektem uznaným na úrovni Unie nebo mezinárodní úrovni:

- a) bezpečnostní referenční body vyjádřené jako biomasa reprodukující se populace ( $B_{PA}$ ) a
- b) limitní referenční body vyjádřené jako biomasa reprodukující se populace ( $B_{LIM}$ ).

#### Článek 6

### Ochranná opatření

1. Ukáže-li se na základě vědeckého poradenství, že je úroveň biomasy reprodukující se populace u některé z dotčených populací nižší než  $B_{PA}$ , přijmou se veškerá vhodná nápravná opatření s cílem zajistit rychlý návrat dotčených populací nad úroveň, při níž je možné vytvářet maximální udržitelný výnos. Konkrétně se bez ohledu na čl. 4 odst. 3 stanoví maximální přípustná intenzita rybolovu na úrovních odpovídajících míře úmrtnosti způsobené rybolovem, která se sníží v rozmezí  $F_{MSY}$  pro nejzranitelnější populaci, přičemž se zohlední úbytek biomasy.
2. Ukáže-li se na základě vědeckého poradenství, že je úroveň biomasy reprodukující se populace u některé z dotčených populací nižší než  $B_{LIM}$ , přijmou se další nápravná opatření s cílem zajistit rychlý návrat dotčené populace nad úroveň, při níž je možné vytvářet maximální udržitelný výnos. Konkrétně bez ohledu na čl. 4 odst. 3 mohou tato nápravná opatření zahrnovat pozastavení cíleného rybolovu dotčené populace a odpovídající snížení maximální přípustné intenzity rybolovu.
3. K nápravným opatřením uvedeným v tomto článku patří:
- a) opatření podle článků 7, 8 a 11 až 14 tohoto nařízení a
- b) naléhavá opatření v souladu s články 12 a 13 nařízení (EU) č. 1380/2013.
4. Výběr opatření uvedených v tomto článku se učiní v souladu s povahou, závažností, délkou trvání a opakováním situace, v níž je biomasa reprodukující se populace pod úrovní uvedenou v článku 5.

## KAPITOLA III

### INTENZITA RYBOLOVU

#### Článek 7

### Režim intenzity rybolovu

1. Režim intenzity rybolovu se použije pro všechna plavidla používající vlečné sítě v oblastech, pro skupiny populací a délkové kategorie definované v příloze I.
2. Pro každou skupinu intenzity rybolovu stanoví Rada na základě vědeckého poradenství a podle článku 4 každým rokem maximální přípustnou intenzitu rybolovu na členský stát.

3. Odchylně od čl. 3 odst. 1 a bez ohledu na odstavec 2 tohoto článku se během prvních pěti let provádění tohoto plánu:
  - a) v prvním roce provádění tohoto plánu maximální přípustná intenzita rybolovu sníží oproti základní hodnotě o 10 %, s výjimkou zeměpisných podoblastí, v nichž již byla intenzita rybolovu snížena o více než 20 % během základního období;
  - b) ve druhém až pátém roce provádění tohoto plánu maximální přípustná intenzita rybolovu sníží během uvedeného období nejvýše o 30 %. Snížení intenzity rybolovu lze doplnit prostřednictvím jakýchkoli relevantních technických opatření nebo jiných opatření pro zachování zdrojů, přijatých v souladu s právem Unie, s cílem dosáhnout  $F_{MSY}$  do 1. ledna 2025.
4. Základní hodnotu uvedenou v odstavci 3 vypočítá každý členský stát pro každou skupinu intenzity rybolovu nebo zeměpisnou podoblast jako průměrnou intenzitu rybolovu vyjádřenou počtem dnů rybolovu v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2017, přičemž se zohlední pouze plavidla aktivní v daném období.
5. Je-li na základě nejlepšího dostupného vědeckého poradenství zjištěn významný odlov určité populace pomocí jiných rybolovných zařízení než vlečných sítí, mohou se pro taková zařízení stanovit maximální přípustné úrovně intenzity rybolovu na základě daného vědeckého poradenství.

#### Článek 8

##### Rekreační rybolov

1. Pokud z vědeckého poradenství vyplývá, že rekreační rybolov má významný dopad na úmrtnost způsobenou rybolovem u populace uvedené v čl. 1 odst. 2, může Rada stanovit nediskriminační omezení pro rekreační rybáře.
2. Při stanovení omezení uvedených v odstavci 1 Rada vychází z transparentních a objektivních kritérií, včetně kritérií environmentální, sociální a hospodářské povahy. Použitá kritéria mohou zahrnovat zejména dopad rekreačního rybolovu na životní prostředí, společenský význam této činnosti a její přínos k hospodářství v pobřežních oblastech.
3. Členské státy případně přijmou nezbytná a přiměřená opatření pro sledování a shromažďování údajů umožňujících spolehlivý odhad skutečných úrovní odlovu v rámci rekreačního rybolovu.

#### Článek 9

##### Povinnosti členských států

1. Členské státy řídí maximální přípustnou intenzitu rybolovu v souladu s podmínkami stanovenými v člancích 26 až 34 nařízení (ES) č. 1224/2009.
2. Každý členský stát rozhodne o způsobu přidělení maximální přípustné intenzity rybolovu jednotlivým plavidlům nebo skupinám plavidel plujícím pod jeho vlajkou v souladu s kritérii stanovenými v článku 17 nařízení (EU) č. 1380/2013.
3. Členský stát může svou přidělenou intenzitu rybolovu doplnit převedením dnů rybolovu mezi různými skupinami intenzity rybolovu téže zeměpisné oblasti za předpokladu, že použije konverzní faktor, jenž je založen na nejlepším dostupném vědeckém poradenství. Informace o vyměněných dnech rybolovu a konverzním faktoru se okamžitě a nejpozději do deseti pracovních dnů zpřístupní Komisi a dalším členským státům.
4. Pokud členský stát povolí plavidlům plujícím pod jeho vlajkou rybolov za použití vlečných sítí, zajistí, aby takový rybolov byl omezen maximálně na 15 hodin rybolovu na den, pět dní rybolovu týdně nebo na ekvivalentní dobu.

Členské státy mohou povolit odchylku až 18 hodin na den rybolovu s cílem zohlednit dobu přesunu mezi přístavem a lovištěm. O této odchylce je neprodleně informována Komise a další dotčené členské státy.

5. Bez ohledu na odstavec 3 se v případě, že plavidlo během jednoho dne rybolovu loví dvě různé skupiny populací, odečte od maximální přípustné intenzity rybolovu přidělené tomuto plavidlu pro každou skupinu populací polovina dne rybolovu.

6. Každý členský stát vydá plavidlům plujícím pod jeho vlajkou a lovicím dotčené populace oprávnění k rybolovu pro oblasti uvedené v příloze I a v souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1224/2009.
7. Členské státy zajistí, aby během období provádění plánu nedošlo ke zvýšení celkové kapacity vyjádřené v GT a kW odpovídající oprávněním k rybolovu vydaným v souladu s odstavcem 6.
8. Každý členský stát sestaví a vede seznam plavidel s oprávněním k rybolovu vydaným v souladu s odstavcem 6, a poskytne jej Komisi a dalším členským státům. Členské státy poprvé předloží svůj seznam do tří měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost a poté do 30. listopadu každého roku.
9. Členské státy sledují svůj režim intenzity rybolovu a zajistí, aby nedocházelo k překročení stanovených limitních hodnot maximální přípustné intenzity rybolovu stanovené v článku 7.
10. V souladu se zásadami řádné správy stanovenými v článku 3 nařízení (EU) č. 1380/2013 mohou členské státy podporovat systémy participativního řízení na místní úrovni v zájmu dosažení cílů plánu.

#### Článek 10

#### Sdělování příslušných údajů

1. Členské státy zaznamenávají a předávají údaje o intenzitě rybolovu Komisi v souladu s článkem 33 nařízení (ES) č. 1224/2009 a články 146c, 146d a 146e prováděcího nařízení Komise (EU) č. 404/2011 <sup>(13)</sup>.
2. Údaje o intenzitě rybolovu se uvádějí jako souhrnné údaje za měsíc a obsahují informace stanovené v příloze II. Souhrnné údaje se uvádějí ve formátu XML na základě normy P1000-12 centra UN/CEFACT.
3. Členské státy předloží údaje o intenzitě rybolovu uvedené v odstavci 1 Komisi do patnáctého dne každého měsíce.

#### KAPITOLA IV

#### TECHNICKÁ OPATŘENÍ PRO ZACHOVÁNÍ ZDROJŮ

#### Článek 11

#### Oblasti zákazu rybolovu

1. Kromě ustanovení článku 13 nařízení (ES) č. 1967/2006 je použití vlečných sítí v západním Středozezemním moři zakázáno do vzdálenosti šesti námořních mil od pobřeží s výjimkou oblastí hlubších než izobata 100 m každoročně po dobu tří, ve vhodných případech po sobě jdoucích, měsíců na základě nejlepšího dostupného vědeckého poradenství. Tyto tři měsíce každoročního zákazu rybolovu stanoví každý členský stát a uplatní se během nejrelevantnějšího období stanoveného na základě nejlepšího dostupného vědeckého poradenství. O tomto období je neprodleně informována Komise a další dotčené členské státy.
2. Odchylně od odstavce 1 a za podmínky, že je to odůvodněno zvláštními zeměpisnými omezeními, jako je omezená velikost kontinentálního šelfu nebo velká vzdálenost do lovišť, mohou členské státy stanovit na základě nejlepšího dostupného vědeckého poradenství další oblasti zákazu rybolovu, pokud je v každé ze zeměpisných podoblastí dosaženo alespoň 20 % snížení úlovků nedospělého štikozubce obecného. O této odchylce je neprodleně informována Komise a další dotčené členské státy.
3. Do 17. července 2021 dotčené členské státy na základě nejlepšího dostupného vědeckého poradenství stanoví další oblasti zákazu rybolovu, existují-li důkazy o vysoké koncentraci nedospělých ryb nedosahujících minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů nebo o oblastech tření populací žijících při dně, a to zejména pro dotčené populace.

<sup>(13)</sup> Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2011 ze dne 8. dubna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (Úř. věst. L 112, 30.4.2011, s. 1).

4. Tyto další oblasti zákazu rybolovu stanovené podle odstavce 3 posoudí zejména VTHVR nebo podobný nezávislý vědecký subjekt uznaný na úrovni Unie nebo mezinárodní úrovni. Pokud by bylo na základě tohoto posouzení zjištěno, že dané oblasti zákazu rybolovu nejsou v souladu s jejich cíli, členské státy s ohledem na tato doporučení tyto oblasti zákazu rybolovu přezkoumají.

5. Mají-li oblasti zákazu rybolovu uvedené v odstavci 3 tohoto článku dopad na rybářská pravidla několika členských států, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8 nařízení (EU) č. 1380/2013 a článkem 18 tohoto nařízení a na základě nejlepšího dostupného vědeckého poradenství, kterými se zřizují dotčené oblasti zákazu rybolovu.

#### Článek 12

### **Řízení populací ulovených jako vedlejší úlovky a populací žijících při dně, o nichž nejsou k dispozici dostatečné údaje**

1. Populace uvedené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení jsou řízeny na základě přístupu předběžné opatrnosti k řízení rybolovu definovaného v čl. 4 odst. 1 bodě 8 nařízení (EU) č. 1380/2013.
2. Opatření pro řízení populací uvedených v čl. 1 odst. 3, a zejména technická opatření pro zachování zdrojů, jako jsou opatření uvedená v článku 13, se stanoví s přihlédnutím k nejlepšímu dostupnému vědeckému poradenství.

#### Článek 13

### **Zvláštní opatření pro zachování zdrojů**

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18 tohoto nařízení a článkem 18 nařízení (EU) č. 1380/2013, kterými se toto nařízení doplňuje zavedením těchto technických opatření pro zachování zdrojů:
  - a) specifikace vlastností lovného zařízení a pravidel týkajících se jeho používání za účelem zajištění nebo zlepšení selektivity, omezení nežádoucích úlovků nebo minimalizace negativního dopadu na ekosystém;
  - b) specifikace úprav nebo doplňkových zařízení k lovnému zařízení za účelem zajištění nebo zlepšení selektivity, omezení nežádoucích úlovků nebo minimalizace negativního dopadu na ekosystém;
  - c) omezení nebo zákaz používání určitého lovného zařízení a provádění rybolovných činností v určitých oblastech nebo obdobích za účelem ochrany ryb ve tření, ryb nedosahujících minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů nebo necílových druhů ryb nebo za účelem minimalizace negativního dopadu na ekosystém;
  - d) stanovení minimálních referenčních velikostí pro zachování zdrojů u všech populací, na něž se vztahuje toto nařízení, za účelem zajištění ochrany nedospělých mořských organismů; a
  - e) opatření týkající se rekreačního rybolovu.
2. Opatření uvedená v odstavci 1 musí přispívat k dosažení cílů stanovených v článku 3.

#### KAPITOLA V

### **POVINNOST VYKLÁDKY**

#### Článek 14

### **Ustanovení týkající se povinnosti vykládky**

Komisi je v souvislosti se všemi populacemi druhů v západním Středozemním moři, na něž se vztahuje povinnost vykládky podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013, a náhodnými úlovky pelagických druhů v rámci rybolovu populací uvedených v čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení, pro které platí povinnost vykládky, svěřena pravomoc přijímat po konzultaci s členskými státy akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18 tohoto nařízení a článkem 18 nařízení (EU) č. 1380/2013, kterými se toto nařízení doplňuje upřesněním podrobností týkajících se dané povinnosti, jak stanoví čl. 15 odst. 5 písm. a) až e) nařízení (EU) č. 1380/2013.

## KAPITOLA VI

## REGIONALIZACE

## Článek 15

## Regionální spolupráce

1. Na opatření uvedená v článcích 11 až 14 tohoto nařízení se použije čl. 18 odst. 1 až 6 nařízení (EU) č. 1380/2013.
2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku mohou členské státy s přímým zájmem na řízení předložit společná doporučení v souladu s čl. 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013:
  - a) poprvé do 16. července 2019 a poté vždy do dvanácti měsíců po každém předložení hodnocení plánu v souladu s čl. 17 odst. 2 tohoto nařízení;
  - b) do 1. července roku předcházejícího roku, kdy se opatření mají použít; nebo
  - c) kdykoli to považují za nezbytné, a to zejména v případě náhlé změny situace jakékoli populace, na kterou se toto nařízení vztahuje.
3. Zmocněním podle článků 11 až 14 tohoto nařízení nejsou dotčeny pravomoci svěřené Komisi na základě jiných ustanovení práva Unie, včetně nařízení (EU) č. 1380/2013.

## KAPITOLA VII

## ZMĚNY A NAVAŽUJÍCÍ KROKY

## Článek 16

## Změny plánu

1. Prokáže-li vědecké poradenství, že se změnilo zeměpisné rozšíření dotčených populací, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, kterými se toto nařízení mění úpravou oblastí stanovených v čl. 1 odst. 2 a příloze I tak, aby byla uvedena změna zohledněna.
2. Domnívá-li se Komise na základě vědeckého poradenství, že je potřeba změnit seznam dotčených populací, může předložit návrh na změnu tohoto seznamu.

## Článek 17

## Sledování a hodnocení plánu

1. Pro účely výroční zprávy stanovené v článku 50 nařízení (EU) č. 1380/2013 vyčíslitelné ukazatele zahrnují roční odhady stávající úmrtnosti na  $F_{MSY}$  ( $F/F_{MSY}$ ), biomasy reprodukující se populace (SSB) a sociálně-ekonomických ukazatelů pro dotčené populace, a pokud možno i pro populace ulovené jako vedlejší úlovky. Na základě vědeckého poradenství mohou být doplněny dalšími ukazateli.
2. Do 17. července 2024 a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích tohoto víceletého plánu a o jeho dopadu na dotčené populace a na rybolov využívající tyto populace, zejména pokud jde o dosažení cílů stanovených v článku 3.

## KAPITOLA VIII

## PROCESNÍ USTANOVENÍ

## Článek 18

## Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 11 až 14 a 16 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 16. července 2019. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodloužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament a Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 11 až 14 a 16 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 11 až 14 a 16 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty uvědomí Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

#### KAPITOLA IX

### EVROPSKÝ NÁMOŘNÍ A RYBÁŘSKÝ FOND

#### Článek 19

#### **Podpora z Evropského námořního a rybářského fondu**

Opatření pro dočasné zastavení rybolovných činností, která byla přijata v zájmu dosažení cílů plánu, se považují za dočasné zastavení rybolovných činností pro účely čl. 33 odst. 1 písm. a) a c) nařízení (EU) č. 508/2014.

#### Článek 20

#### **Změny nařízení (EU) č. 508/2014, pokud jde o některá pravidla týkající se Evropského námořního a rybářského fondu**

Článek 34 nařízení (EU) č. 508/2014 se mění takto:

1) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Podpora podle tohoto článku se může poskytovat do 31. prosince 2017, ledaže byla v zájmu dosažení cílů víceletého plánu pro zachování a udržitelné využívání populací žijících při dně v západním Středozemním moři, stanoveného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1022 (\*), přijata opatření pro trvalé zastavení rybolovných činností.

(\* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1022 ze dne 20. června 2019, kterým se zavádí víceletý plán pro lov populací žijících při dně v západním Středozemním moři a kterým se mění nařízení (EU) č. 508/2014 (Úř. věst. L 172, 26.6.2019, s. 1).“;

2) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Výdaje související s opatřeními pro trvalé zastavení rybolovných činností přijatými v zájmu dosažení cílů nařízení (EU) 2019/1022 jsou způsobilé pro podporu z ENRF ode dne vstupu uvedeného nařízení v platnost.“

## KAPITOLA X

## ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

## Článek 21

**Vstup v platnost a použitelnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

S ohledem na environmentální, sociální a hospodářskou udržitelnost se článek 4 a čl. 6 odst. 1 použijí ode dne 1. ledna 2025.

Článek 7 se použije ode dne 1. ledna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. června 2019.

*Za Evropský parlament*  
*předseda*  
A. TAJANI

*Za Radu*  
*předseda*  
G. CIAMBA

---



## PŘÍLOHA I

## Režim intenzity rybolovu

(podle článku 7)

Skupiny intenzity rybolovu jsou vymezeny takto:

- A) Vlečné sítě používané k lovu parmice nachové, štikozubce obecného, garnely hlubokomořské a humra severského v pevninských šelfových oblastech a na horním svahu.

Druh lovného zařízení	Zeměpisná oblast	Skupiny populací	Celková délka plavidel	Kód skupiny intenzity rybolovu
Vlečné sítě (TBB, OTB, PTB, TBN, TBS, TB, OTM, PTM, TMS, TM, OTT, OT, PT, TX, OTP, TSP)	Podoblasti GFCM 1-2-5-6-7	Parmice nachová v zeměp. podoblastech 1, 5, 6 a 7; štikozubec obecný v zeměp. podoblastech 1, 5, 6 a 7; garnela hlubokomořská v zeměp. podoblastech 1, 5 a 6; humr severský v zeměp. podoblastech 5 a 6.	< 12 m	EFF1/MED1_TR1
			≥ 12 m a < 18 m	EFF1/MED1_TR2
			≥ 18 m a < 24 m	EFF1/MED1_TR3
			≥ 24 m	EFF1/MED1_TR4
	Podoblasti GFCM 8-9-10-11	Parmice nachová v zeměp. podoblastech 9, 10 a 11; štikozubec obecný v zeměp. podoblastech 9, 10 a 11; garnela hlubokomořská v zeměp. podoblastech 9, 10 a 11; humr severský v zeměp. podoblastech 9 a 10.	< 12 m	EFF1/MED2_TR1
			≥ 12 m a < 18 m	EFF1/MED2_TR2
			≥ 18 m a < 24 m	EFF1/MED2_TR3
			≥ 24 m	EFF1/MED1_TR4

- B) Lov garnely anténové a krevety druhu *Aristaeomorpha foliacea* v hlubokých vodách pomocí vlečných sítí.

Druh lovného zařízení	Zeměpisná oblast	Skupiny populací	Celková délka plavidel	Kód skupiny intenzity rybolovu
Vlečné sítě (TBB, OTB, PTB, TBN, TBS, TB, OTM, PTM, TMS, TM, OTT, OT, PT, TX, OTP, TSP)	Podoblasti GFCM 1-2-5-6-7	garnela anténová v zeměp. podoblastech 1, 5, 6 a 7	< 12 m	EFF2/MED1_TR1
			≥ 12 m a < 18 m	EFF2/MED1_TR2
			≥ 18 m a < 24 m	EFF2/MED1_TR3
			≥ 24 m	EFF2/MED1_TR4
	Podoblasti GFCM 8-9-10-11	kreveta druhu <i>Aristaeomorpha foliacea</i> v zeměp. podoblastech 9, 10 a 11	< 12 m	EFF2/MED2_TR1
			≥ 12 m a < 18 m	EFF2/MED2_TR2
			≥ 18 m a < 24 m	EFF2/MED2_TR3
			≥ 24 m	EFF2/MED1_TR4

## PŘÍLOHA II

**Seznam informací týkajících se údajů o intenzitě rybolovu**

(podle článku 10)

Informace	Definice a poznámky
1) Členský stát	Třípísmenný kód ISO členského státu vlajky podávajícího hlášení
2) Skupina intenzity rybolovu	Kód skupiny intenzity rybolovu stanovený v příloze I
3) Období intenzity rybolovu	Datum zahájení a ukončení vykazovaného měsíce
4) Prohlášení o intenzitě rybolovu	Celkový počet dnů rybolovu

**Společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady**

Evropský parlament a Rada zamýšlejí zrušit zmocnění k přijímání technických opatření prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 13 tohoto nařízení, když přijmou nové nařízení o technických opatřeních, jehož součástí bude i zmocnění týkající se těchto opatření.

---

# SMĚRNICE

## SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1023

ze dne 20. června 2019

### **o rámcích preventivní restrukturalizace, o oddlužení a zákazech činnosti a opatřeních ke zvýšení účinnosti postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení a o změně směrnice (EU) 2017/1132 (směrnice o restrukturalizaci a insolvenční)**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 53 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru <sup>(1)</sup>,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů <sup>(2)</sup>,

v souladu s řádným legislativním postupem <sup>(3)</sup>,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu a odstranit překážky bránící uplatňování základních svobod, například volného pohybu kapitálu a svobody usazování, které vyplývají z rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy a postupy preventivní restrukturalizace, insolvence a oddlužení a zákazů činnosti. Tato směrnice, aniž by se dotýkala základních práv a svobod pracovníků, si klade za cíl odstranit uvedené překážky tím, že zajistí, aby životaschopné podniky a podnikatelé ve finančních obtížích měli přístup k účinným vnitrostátním rámcům preventivní restrukturalizace, které jim umožní pokračovat v činnosti, aby tak poctiví podnikatelé v úpadku nebo předlužení podnikatelé dostali po úplném oddlužení po uplynutí přiměřené doby druhou šanci a aby se zlepšila účinnost postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení, zejména s cílem zkrátit jejich trvání.
- (2) Restrukturalizace by měla dlužníkům ve finančních obtížích umožnit i nadále zcela nebo částečně pokračovat v podnikání, a to změnou složení, podmínek nebo struktury jejich majetku a závazků nebo jakékoliv části jejich kapitálové struktury, včetně prodeje majetku nebo částí podniku, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právo, fungujícího podniku jako takového, jakož i provedením provozních změn. Nestanoví-li vnitrostátní právo výslovně jinak, měly by být provozní změny, jako je ukončení nebo změna smluv nebo prodej či jiné zcizení majetku, v souladu s obecnými požadavky, které pro tato opatření stanoví vnitrostátní právo, zejména pravidla občanského a pracovního práva. Se zárukami stanovenými ve vnitrostátním právu by rovněž měla být v souladu jakákoli kapitalizace dluhu. Rámce preventivní restrukturalizace by měly dlužníkům především umožnit, aby se včas a účinně restrukturalizovali a vyhnuli se tak úpadku, a tím se omezila zbytečná likvidace životaschopných podniků. Tyto rámce by měly napomoci předcházení ztrát pracovních míst a znalostí a dovedností a měly by maximalizovat celkovou hodnotu pro věřitele ve srovnání s tím, co by obdrželi v případě zpeněžení majetku podniku nebo v případě druhého nejlepšího alternativního scénáře, kdyby plán neexistoval, a pro vlastníky a ekonomiku jako celek.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 209, 30.6.2017, s. 21.

<sup>(2)</sup> Úř. věst. C 342, 12.10.2017, s. 43.

<sup>(3)</sup> Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2019.

- (3) Rámce preventivní restrukturalizace by měly také zabránit hromadění úvěrů se selháním. Dostupnosti účinných rámců preventivní restrukturalizace by zajistila, že budou podniknuty kroky dříve, než podniky přestanou splácet své úvěry, čímž by se pomohlo omezit riziko, že se z úvěrů stanou ve fázích cyklického poklesu úvěry se selháním, a zmírní by se nepříznivý dopad na finanční sektor. Pokud by existovaly preventivní rámce ve všech členských státech, ve kterých mají podniky své provozovny, majetek nebo věřitele, dalo by se zachránit významné procento těchto podniků i pracovních míst. V rámci pro restrukturalizaci by měla být vyváženým způsobem chráněna práva všech zúčastněných stran včetně pracovníků. Zároveň by neživotaschopné podniky bez vyhlídky na přežití měly být co nejrychleji zlikvidovány. Není-li dlužník ve finančních obtížích ekonomicky životaschopný nebo nemůže-li být jeho ekonomická životaschopnost snadno obnovena, mohly by snahy o restrukturalizaci vést k urychlení a nahromadění ztrát na úkor věřitelů, pracovníků a dalších zainteresovaných stran, jakož i ekonomiky jako celku.
- (4) Mezi členskými státy existují rozdíly, pokud jde o škálu postupů, jež mají dlužníci ve finančních obtížích k dispozici za účelem restrukturalizace svého podnikání. Některé členské státy mají omezenou škálu postupů, která podnikům umožňuje provést restrukturalizaci až poměrně pozdě, v rámci insolvenčních řízení. V jiných členských státech je restrukturalizace možná v dřívějším stadiu, ale dostupné postupy nejsou tak účinné, jak by mohly být, nebo jsou velmi formální, zejména protože omezují používání mimosoudních ujednání. Preventivní řešení jsou v insolvenčním právu na vzestupu. Tento trend upřednostňuje přístupy, které mají na rozdíl od tradičního přístupu, jímž je likvidace podniku ve finančních obtížích, za cíl obnovit jeho zdraví, nebo alespoň zachránit ty jeho části, které jsou stále ekonomicky životaschopné. Kromě jiných přínosů pro ekonomiku pomáhá tento přístup často také zachovat pracovní místa nebo snížit ztráty pracovních míst. Míra zapojení soudních nebo správních orgánů nebo jimi jmenovaných osob v rámci preventivní restrukturalizace se pohybuje v rozmezí od nulového nebo minimálního zapojení v některých členských státech až po plné zapojení v jiných. Podobně se mezi členskými státy liší také vnitrostátní předpisy, které podnikatelům poskytují druhou šanci, zejména tím, že jim přiznávají oddlužení u dluhů, které vznikly v průběhu jejich podnikání, a to co do trvání doby oddlužení i podmínek, za nichž lze oddlužení povolit.
- (5) V mnoha členských státech trvá déle než tři roky, než se mohou podnikatelé, kteří jsou v úpadku, ale jsou poctiví, oddlužit a začít znovu. V důsledku neefektivních rámců pro oddlužení a zákaz činnosti se musí podnikatelé přesunovat do jiných jurisdikcí, aby mohli využít možnost začít po uplynutí přiměřené doby znovu podnikat, což způsobuje značné další náklady jak jejich věřitelům, tak i podnikatelům samotným. Dlouhé zákazy činnosti, které často doprovázejí postup vedoucí k oddlužení, vytvářejí překážky, jež brání tomu, aby dotčená osoba mohla zahájit a provozovat samostatně výdělečnou, podnikatelskou činnost.
- (6) Příliš dlouhé trvání postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení v několika členských státech je důležitým faktorem způsobujícím nízkou míru výtěžnosti a odrazujícím investory od podnikání v jurisdikcích, kde hrozí, že budou tyto postupy trvat příliš dlouho a budou nepřiměřeně nákladné.
- (7) Rozdíly mezi členskými státy ve vztahu k postupům restrukturalizace, insolvence a oddlužení vedou k dalším nákladům pro investory při posuzování rizikovosti dlužníků, kteří se dostávají do finančních obtíží v jednom nebo více členských státech, nebo rizikovosti investice do životaschopných podniků ve finančních obtížích a dodatečným nákladům pro restrukturalizující se podniky, jež mají provozovny, věřitele nebo majetek v jiných členských státech. To je zejména případ restrukturalizace mezinárodních skupin společností. Mnoho investorů zažívá nejistotu ohledně insolvenčních pravidel nebo nebezpečí zdoluhavých či složitých insolvenčních řízení v jiném členském státě, což je hlavním důvodem, proč neinvestují nebo nevstupují do obchodního vztahu s protějškem mimo členský stát, ve kterém jsou usazeni. Tato nejistota má demotivující účinek, který brání svobodě usazování podniků a podpoře podnikání a poškozují řádné fungování vnitřního trhu. Zdroje nezbytné k posuzování rizik spojených s přeshraniční činností chybějí v převážné míře zejména mikropodnikům, malým a středním podnikům (dále jen „malé a střední podniky“).
- (8) Tyto rozdíly mezi členskými státy v postupech restrukturalizace, insolvence a oddlužení vedou k nerovným podmínkám pro přístup k úvěrům a k nesterénné míře výtěžnosti v různých členských státech. Vyšší míra harmonizace v oblasti restrukturalizace, insolvence, oddlužení a zákazů činnosti je tudíž nezbytná pro dobře fungující vnitřní trh obecně a pro funkční unii kapitálových trhů zvláště, stejně jako pro odolnost evropských ekonomik, a to i pro udržení a tvorbu pracovních míst.

- (9) Je také nutno snížit další náklady spojené s posuzováním rizik a přeshraničním vymáháním pohledávek věřitelů předlužených podnikatelů, kteří se přesunou do jiného členského státu, aby mnohem dříve dosáhli oddlužení. Rovněž je nezbytné snížit další náklady pro podnikatele vyplývající z nutnosti přesunout se do jiného členského státu, aby mohli využít oddlužení. Kromě toho překážky vyplývající z dlouhých zakázek činnosti souvisejících s úpadkem nebo předlužením podnikatele potlačují podnikání.
- (10) Jakákoli restrukturalizační operace, zejména pokud je velkého rozsahu a s významným dopadem, by měla být založena na dialogu se zainteresovanými stranami. Tento dialog by měl zahrnovat výběr opatření navržených v souvislosti s cíli restrukturalizační operace, jakož i alternativní možnosti, a měli by být náležitě zapojeni zástupci zaměstnanců, jak stanoví právo Unie a vnitrostátní právo.
- (11) Překážky uplatňování základních svobod se neomezují jen na čistě přeshraniční situace. Stále propojenější vnitřní trh, na kterém probíhá volný pohyb zboží, služeb, kapitálu a pracovníků a který má stále silnější digitální rozměr, znamená, že jen velmi málo podniků je čistě vnitrostátních, pokud se vezmou v úvahu všechny relevantní prvky, jako jsou jejich klientská základna, dodavatelský řetězec, rozsah činností nebo investorská a kapitálová základna. Dokonce i čistě vnitrostátní případy úpadku mohou mít dopad na fungování vnitřního trhu prostřednictvím tzv. dominového efektu úpadků, kdy úpadek jednoho dlužníka může vést k úpadku dalších firem v dodavatelském řetězci.
- (12) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848<sup>(4)</sup> se zabývá otázkami příslušnosti, uznávání a vymáhání, rozhodného práva a spolupráce v přeshraničních insolvenčních řízeních, jakož i vzájemného propojení insolvenčních rejstříků. Jeho oblast působnosti pokrývá preventivní postupy, které přispívají k záchraně ekonomicky životaschopných dlužníků, jakož i postupy oddlužení pro podnikatele a jiné fyzické osoby. Uvedené nařízení se však nezabývá rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy upravujícími tyto postupy. Kromě toho nástroj omezený pouze na přeshraniční případy úpadku by neodstranil všechny překážky volného pohybu a pro investory by ani nebylo proveditelné, aby předem určovali přeshraniční nebo vnitrostátní povahu možných finančních obtíží dlužníka v budoucnosti. Je tedy nezbytné jít nad rámec problematiky soudní spolupráce a stanovit hmotněprávní minimální standardy postupů preventivní restrukturalizace i postupů vedoucích k oddlužení podnikatelů.
- (13) Touto směrnicí by neměla být dotčena oblast působnosti nařízení (EU) 2015/848. Měla by být s uvedeným nařízením v plném souladu a doplňovat je tím, že požaduje, aby členské státy zavedly postupy preventivní restrukturalizace splňující určité minimální zásady účinnosti. Nemění přístup uplatňovaný v uvedeném nařízení, který členskými státům umožňuje zachovat či zavést postupy, jež nesplňují podmínku zveřejnění oznámení podle přílohy A uvedeného nařízení. I když tato směrnice nevyžaduje, aby postupy v její působnosti splňovaly veškeré podmínky pro oznámení podle uvedené přílohy, má za cíl usnadnit přeshraniční uznávání těchto postupů a uznávání a vykonatelnost soudních rozhodnutí.
- (14) Výhodou uplatňování nařízení (EU) 2015/848 je, že poskytuje ochranu před nekalým přesunem místa, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, během přeshraničního insolvenčního řízení. V případě postupů, na něž se uvedené nařízení nevztahuje, by se měla rovněž uplatnit určitá omezení.
- (15) Je nezbytné snížit náklady na restrukturalizaci jak pro dlužníky, tak pro věřitele. Proto by se měly omezit rozdíly mezi členskými státy, které brání včasné restrukturalizaci životaschopných dlužníků ve finančních obtížích a možnosti oddlužení poctivých podnikatelů. Omezení těchto rozdílů by mělo přinést větší transparentnost, právní jistotu a předvídatelnost v rámci Unie. Také by to mělo maximalizovat výnosy pro všechny typy věřitelů a investorů a podpořit přeshraniční investice. Větší soudržnost postupů restrukturalizace a insolvence by rovněž měla usnadnit restrukturalizaci skupin společností bez ohledu na místo usazení jednotlivých členů skupiny v Unii.

<sup>(4)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (16) Odstranění překážek bránících účinné preventivní restrukturalizaci životaschopných dlužníků ve finančních obtížích přispívá k minimalizaci ztrát pracovních míst a ztrát hodnoty pro věřitele v dodavatelském řetězci, zachovává know-how a dovednosti, a tudíž prospívá širší ekonomice. Usnadnění oddlužení pro podnikatele by pomohlo zabránit jejich vyloučení z trhu práce a umožňuje jim znovu zahájit podnikání, přičemž se mohou poučit z předchozích zkušeností. Navíc, zkrácení postupů restrukturalizace by mělo za následek vyšší míru výtěžnosti pro věřitele, jelikož plynutí času by mělo za normálních okolností za následek pouze další ztrátu hodnoty dlužníka nebo dlužníka podnikání. Účinné postupy preventivní restrukturalizace, insolvence a oddlužení by konečně umožnily lepší posouzení rizik spojených s rozhodnutími o půjčkách a výpůjčkách a u insolventních nebo předlužených dlužníků by usnadnily korekci, což by minimalizovalo hospodářské a sociální náklady spojené s procesem snižování míry jejich zadlužení. Tato směrnice by měla poskytovat členským státům flexibilitu uplatňovat společné zásady při současném respektování vnitrostátních právních systémů. Členské státy by měly mít možnost ve svých vnitrostátních právních systémech ponechat nebo zavést jiné rámce preventivní restrukturalizace, než jaké jsou stanoveny v této směrnici.
- (17) Podniky, a zejména malé a střední podniky, jež tvoří 99 % všech podniků v Unii, by měly mít ze soudržnějšího přístupu na úrovni Unie prospěch. U malých a středních podniků existuje větší pravděpodobnost, že se dostanou do likvidace, než že u nich dojde k restrukturalizaci, protože musí nést náklady, které jsou ve srovnání s většími podniky neúměrně vyšší. Malé a střední podniky, zejména pokud čelí finančním obtížím, často nemají potřebné zdroje, aby se vypořádaly s vysokými náklady na restrukturalizaci a využily účinnější postupy restrukturalizace dostupné pouze v některých členských státech. Aby se tyto dlužníci mohli snáze restrukturalizovat při nízkých nákladech, je rovněž nutno na vnitrostátní úrovni vypracovat komplexní kontrolní seznamy pro restrukturalizační plány, které jsou přizpůsobeny potřebám a specifikům malých a středních podniků, a zpřístupnit je na internetu. Kromě toho by měly být zavedeny nástroje včasného varování upozorňující dlužníky na naléhavou potřebu jednat, a to s přihlédnutím k tomu, že malé a střední podniky mají omezené zdroje na to, aby si mohly najmout znalce.
- (18) Při vymezování malých a středních podniků by členské státy měly náležitě zohlednit směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU<sup>(5)</sup> nebo doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků<sup>(6)</sup>.
- (19) Z působnosti této směrnice je vhodné vyjmout tyto dlužníky: pojišťovny a zajišťovny definované v čl. 13 bodech 1 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES<sup>(7)</sup>, úvěrové instituce definované v čl. 4 odst. 1 bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013<sup>(8)</sup>, investiční podniky a subjekty kolektivního investování definované v čl. 4 odst. 1 bodech 2 a 7 nařízení (EU) č. 575/2013, ústřední protistrany definované v čl. 2 bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012<sup>(9)</sup>, centrální depozitáře cenných papírů definované v čl. 2 odst. 1 bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014<sup>(10)</sup> a další finanční instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU<sup>(11)</sup>. Na tyto dlužníky se vztahuje zvláštní úprava, přičemž rozsáhlé pravomoci k zásahu v této souvislosti mají v jejich případě vnitrostátní orgány dohledu a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize. Členské státy by měly mít možnost vyjmout další finanční subjekty poskytující finanční služby, na které se vztahují srovnatelná opatření a pravomoci k zásahu.

<sup>(5)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

<sup>(6)</sup> Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

<sup>(7)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

<sup>(8)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

<sup>(9)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

<sup>(10)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

<sup>(11)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (20) Z obdobných důvodů je rovněž vhodné z působnosti této směrnice vyjmout veřejné subjekty podle vnitrostátního práva. Členské státy by rovněž měly mít možnost omezit přístup k rámcům preventivní restrukturalizace na právnické osoby, neboť finanční obtíže podnikatelů lze účinně řešit nejen pomocí postupů preventivní restrukturalizace, ale také pomocí postupů vedoucích k oddlužení nebo pomocí neformálních restrukturalizací na základě smluvních dohod. V členských státech s různými právními systémy, pokud má stejný druh subjektu odlišný právní status v těchto právních systémech, by tyto členské státy měly mít možnost uplatňovat na tyto subjekty jeden stejný režim. Rámcem preventivní restrukturalizace stanoveným podle této směrnice by neměly být dotčeny pohledávky a nároky vůči dlužníkovi vyplývající ze zaměstnaneckých systémů důchodového pojištění, pokud tyto pohledávky a nároky vznikly před restrukturalizací.
- (21) Předlužení spotřebitelů je záležitost velkého hospodářského a společenského zájmu a úzce souvisí se snižováním dluhového převisu. Kromě toho často nelze jasně rozlišit mezi dluhy, které vznikly podnikateli během výkonu obchodu, živnosti, řemesla nebo povolání, nebo které mu vznikly mimo tyto činnosti. Podnikatelé by nemohli účinně využít druhé šance, pokud by museli absolvovat samostatné postupy s různými podmínkami přístupu a dobami oddlužení, aby se zbavili svých dluhů vyplývajících z podnikání nebo jiných dluhů, které z podnikání nevyplynou. Z těchto důvodů, přestože tato směrnice neobsahuje závazná pravidla ohledně předlužení spotřebitelů, by bylo vhodné, aby členské státy ustanovení této směrnice týkající se oddlužení začaly co nejdříve uplatňovat i na spotřebitele.
- (22) Čím dříve může dlužník zjistit své finanční obtíže a přijmout vhodná opatření, tím vyšší je pravděpodobnost, že se vyhne hrozícímu úpadku, nebo – v případě podniku, jehož životaschopnost je trvale narušena – tím spíše a efektivněji bude proces jeho likvidace. Je proto nutné zavést jasné, aktuální, stručné a uživatelsky vstřícné informace o dostupných postupech preventivní restrukturalizace i o jednom nebo více nástrojích včasného varování, jež umožní motivovat dlužníky, kteří začínají mít finanční obtíže, k přijetí včasných opatření. Mechanismy včasného varování, jež mají podobu upozornění v případě, že dlužník neprovedl určité typy plateb, by mohly být aktivovány například neodvedením daní nebo příspěvků na sociální zabezpečení. Tyto nástroje by měly vytvořit buď členské státy, nebo soukromé subjekty, pokud je splněn stanovený cíl. Informace o nástroji včasného varování by členské státy měly zpřístupnit na internetu, například na zvláštní internetové nebo webové stránce. Členské státy by měly mít možnost nástroje pro včasné varování přizpůsobit v závislosti na velikosti podniku a stanovit zvláštní pravidla pro nástroje včasného varování pro velké podniky a skupiny, která zohlední jejich specifika. Tato směrnice by neměla zakládat jakoukoliv odpovědnost členských států za možné škody vzniklé prostřednictvím postupů restrukturalizace, jež jsou těmito nástroji včasného varování aktivovány.
- (23) V rámci úsilí podpořit zaměstnance a jejich zástupce by členské státy měly zajistit, aby měli zástupci zaměstnanců přístup k relevantním a aktuálním informacím týkajícím se dostupnosti nástrojů včasného varování, a měly by mít rovněž možnost poskytovat zástupcům zaměstnanců podporu při posuzování ekonomické situace dlužníka.
- (24) Dlužníkům, včetně právnických osob, a stanoví-li tak vnitrostátní právo, fyzických osob a skupin společností, by měl být k dispozici rámec restrukturalizace, aby mohli řešit své finanční obtíže v raném stadiu, kdy se zdá pravděpodobné, že lze zabránit jejich úpadku a zajistit životaschopnost jejich podnikání. Rámec restrukturalizace by měl být k dispozici dříve, než se dlužník podle vnitrostátních právních předpisů dostane do úpadku, a to než začne podle vnitrostátního práva splňovat podmínky pro zahájení kolektivního insolvenčního řízení, které obvykle znamená úplné zabavení majetku dlužníka a jmenování konkurzního správce. Aby se zamezilo zneužití rámců restrukturalizace, měly by být finanční obtíže dlužníka takové povahy, že by pravděpodobně vedly k jeho úpadku, a restrukturalizační plán by měl být schopen zabránit jeho úpadku a zajistit životaschopnost podniku.
- (25) Členské státy by měly mít možnost určit, zda se pohledávky, které jsou splatné nebo vzniknou poté, co bylo požádáno o zahájení postupu preventivní restrukturalizace nebo poté, co byl tento postup zahájen, zahrnou do opatření preventivní restrukturalizace nebo do přerušení vymáhání individuálních nároků. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, zda má přerušování vymáhání individuálních nároků účinek na úroky z pohledávek.



- (26) Členské státy by měly mít možnost zavést jako podmínku pro přístup k postupu preventivní restrukturalizace podle této směrnice test životaschopnosti. Tento test by se měl uskutečnit, aniž by došlo k nepříznivým důsledkům pro majetek dlužníka, což by mohlo mimo jiné zahrnovat přiznání dočasného přerušení nebo bezodkladné provedení testu. Absence nepříznivých důsledků pro majetek dlužníka by však neměla bránit členských státům od dlužníka požadovat, aby svou životaschopnost prokázal na vlastní náklady.
- (27) Skutečnost, že členské státy mohou přístup k rámci restrukturalizace omezit ve vztahu k dlužníkům, kteří byli odsouzeni pro závažná porušení povinností v oblasti účetnictví a výkaznictví, by neměla členským státům bránit v tom, aby dlužníkům rovněž omezily přístup k rámcům preventivní restrukturalizace, pokud jsou jejich účetní knihy a záznamy neúplné nebo nedostatečné v takovém rozsahu, že není možné zjistit podnikatelskou a finanční situaci dlužníků.
- (28) Členské státy by měly mít možnost rozšířit působnost rámců preventivní restrukturalizace podle této směrnice na situace, v nichž se dlužník potýká s obtížemi nefinanční povahy, pokud tyto obtíže skutečně a vážně ohrožují současnou nebo budoucí schopnost dlužníka dostát svým splatným závazkům. Příslušný časový rámec pro určení toho, zda toto ohrožení existuje, by mohl být nastaven na období několika měsíců nebo i déle, aby byly zohledněny případy, kdy se dlužník potýká s obtížemi nefinanční povahy, jež ohrožují pokračování jeho činnosti a ve střednědobém horizontu jeho likviditu. Mohlo by se například jednat o situaci, kdy dlužník ztratil zakázku, která pro něj byla klíčová.
- (29) Aby se podpořila jejich účinnost a snížila se zpoždění a náklady, měly by součástí vnitrostátních rámců preventivní restrukturalizace být pružné postupy. Je-li tato směrnice prováděna v rámci pro restrukturalizaci ve formě více než jednoho postupu, měl by mít dlužník přístup ke všem právům a zárukám stanoveným touto směrnicí, aby se dosáhlo účinné restrukturalizace. S výjimkou případů, kdy tato směrnice vyžaduje povinné zapojení soudních nebo správních orgánů, by členské státy měly mít možnost omezit zapojení těchto orgánů na případy, kdy je to nezbytné a přiměřené s ohledem mimo jiné na cíl, kterým je ochrana práv a zájmů dlužníků a dotčených stran, a na cíl, kterým je snížení zpoždění a nákladů na postupy. Mohou-li podle vnitrostátního práva zahájit postup restrukturalizace věřitelé nebo zástupci zaměstnanců, nebo je-li dlužníkem malý a střední podnik, měly by členské státy vyžadovat jako podmínku pro zahájení tohoto postupu jeho souhlas a měly by také mít možnost rozšířit tento požadavek i na případy, kdy je dlužníkem velký podnik.
- (30) Aby se zabránilo zbytečným nákladům, byla zohledněna včasná povaha preventivní restrukturalizace a dlužníci byli motivováni žádat o preventivní restrukturalizaci v rané fázi svých finančních obtíží, měla by jim v zásadě být ponechána kontrola nad jejich majetkem a každodenním provozem jejich podniku. Jmenování odborníka na restrukturalizaci, aby dohlížel na činnost dlužníka nebo částečně převzal kontrolu nad každodenním provozem dlužníka, by nemělo být v každém případě povinné, ale mělo by se provádět případ od případu v závislosti na okolnostech případu nebo konkrétních potřebách dlužníka. Členské státy by však měly mít možnost určit, že jmenování odborníka na restrukturalizaci je za určitých okolností nezbytné vždy, například pokud dlužník využívá všeobecného přerušení vymáhání individuálních nároků, restrukturalizační plán musí být potvrzen formou vnučení třídám, restrukturalizační plán obsahuje opatření dotýkající se práv pracovníků nebo se dlužník nebo jeho vedení dopustil trestného, podvodného nebo poškozujícího jednání v obchodních vztazích.
- (31) S cílem pomoci stranám jednat o restrukturalizačním plánu a vypracovat jej by členské státy měly stanovit povinné jmenování odborníka na restrukturalizaci, přizná-li soudní nebo správní orgán dlužníkovi všeobecné přerušení vymáhání individuálních nároků, pokud je takový odborník zapotřebí k ochraně zájmů stran, musí-li být restrukturalizační plán potvrzen soudním nebo správním orgánem formou vnučení třídám, požádal-li o to dlužník nebo žádá-li o to většina věřitelů, a to za podmínky, že náklady a poplatky související s tímto odborníkem hradí věřitelé.

- (32) Dlužník by měl mít možnost využít ať již na základě rozhodnutí soudního nebo správního orgánu, nebo ze zákona dočasného přerušeni vymáhání individuálních nároků s cílem podpořit jednání o restrukturalizačním plánu, aby mohl pokračovat v činnosti nebo alespoň zachovat hodnotu svého majetku během jednání. Stanoví-li tak vnitrostátní právo, mělo by přerušeni uplatnitelné i ve prospěch třetích stran poskytujících zajištění, včetně ručitelů a poskytovatelů zajištění. Členské státy by však měly mít možnost stanovit, že soudní nebo správní orgány mohou přerušeni vymáhání individuálních nároků zamítnout, není-li nezbytné nebo nesplnilo-li by cíl, jímž je podpora jednání. Důvody k zamítnutí by mohly zahrnovat nedostatečnou podporu ze strany požadované většiny věřitelů, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právo, faktickou neschopnost dlužníka dostát svým splatným závazkům.
- (33) V zájmu usnadnění a urychlení průběhu řízení by členské státy měly mít možnost stanovit pro existenci důvodů k zamítnutí přerušeni vyvratitelné domněnky, jestliže například dlužník vykazuje chování typické pro dlužníka neschopného dostát svým splatným závazkům, jako když se dostane do značného prodlení vůči pracovníkům, správci daně nebo orgánům sociálního zabezpečení nebo pokud se dlužník nebo současné vedení podniku dopustili finančního trestného činu, což vede k domněnce, že většina věřitelů by zahájení jednání nepodpořila.
- (34) Přerušeni vymáhání individuálních nároků by mohlo být všeobecné, neboť se vztahuje na všechny věřitele, nebo by se mohlo uplatňovat pouze na jednotlivé věřitele nebo kategorie věřitelů. Členské státy by měly mít možnost vyloučit některé pohledávky nebo kategorie pohledávek z působnosti přerušeni za přesně vymezených okolností, mimo jiné pohledávky zajištěné majetkem, jehož přemístění by neohrozilo restrukturalizaci podniku, nebo pohledávky věřitelů, jež by přerušeni nespravedlivě poškodilo, například prostřednictvím nenahrazené ztráty nebo snížení hodnoty zajištění.
- (35) S cílem zajistit spravedlivou rovnováhu mezi právy dlužníka a věřitelů by se přerušeni vymáhání individuálních nároků mělo uplatňovat nejvýše po dobu až čtyř měsíců. Složitější případy restrukturalizace však mohou vyžadovat více času. Členské státy by měly mít možnost stanovit, že v těchto případech může soudní nebo správní orgán povolit prodloužení počáteční délky trvání přerušeni. Pokud soudní nebo správní orgán nepřijme rozhodnutí o prodloužení doby přerušeni, nežli tato doba uplyne, mělo by přerušeni přestat platit po uplynutí doby přerušeni. V zájmu právní jistoty by celková doba přerušeni měla být omezena na dvanáct měsíců. Členské státy by měly mít možnost stanovit přerušeni na dobu neurčitou, pokud se dlužník dostane podle vnitrostátního práva do úpadku. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, zda se časová omezení stanovená podle této směrnice vztahují na krátké dočasné přerušeni trvajících do okamžiku, než soudní nebo správní orgán rozhodne o přístupu k rámci preventivní restrukturalizace.
- (36) Aby bylo zajištěno, že věřitelé neutrpí zbytečnou újmu, měly by členské státy stanovit, že soudní nebo správní orgány mohou přerušeni individuálního vymáhání nároků zrušit, pokud již nesplňuje cíl, jímž je podpora jednání, například je-li zřejmé, že pokračování v jednání nemá podporu požadované většiny věřitelů. Přerušeni by mělo být rovněž zrušeno, jsou-li jím věřitelé nespravedlivě poškozeni, pokud členské státy tuto možnost stanoví. Členské státy by měly mít možnost omezit zrušení přerušeni na situace, kdy věřitelé neměli příležitost být před jeho vstupem v platnost nebo před jeho prodloužením slyšeni. Rovněž by členské státy měly mít možnost stanovit minimální dobu, po kterou přerušeni zrušit nelze. Při stanovování toho, zda jsou věřitelé nespravedlivě poškozeni, by soudní nebo správní orgány měly mít možnost brát v úvahu, zda by se přerušením uchovala celková hodnota majetku, zda dlužník jedná ve zlém úmyslu nebo s úmyslem způsobit újmu nebo obecně působí proti legitimním očekáváním věřitelů jako celku.

- (37) Tato směrnice neobsahuje ustanovení o odškodnění nebo zárukách pro věřitele, jejichž zajištění v průběhu přerušení pravděpodobně ztratí na hodnotě. Jediný věřitel nebo třída věřitelů by byli nespravedlivě poškozeni přerušením vymáhání nároků například v případě, že by jejich pohledávky v důsledku přerušení byly nepříznivě ovlivněny v porovnání se situací, kdyby se přerušení neuplatňovalo, nebo je-li věřitel uveden do nevýhodnějšího postavení než ostatní věřitelé v podobné situaci. Členské státy by měly mít možnost stanovit, že kdykoli je konstatováno nespravedlivé poškození ve vztahu k jednomu nebo více věřitelům nebo k jedné nebo více třídám věřitelů, lze přerušení zrušit vůči těmto věřitelům nebo třídám věřitelů nebo vůči všem věřitelům. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, kdo je oprávněn o zrušení přerušení žádat.
- (38) Přerušení vymáhání individuálních nároků by rovněž mělo mít za následek odložení povinnosti dlužníka podat návrh na zahájení insolvenčního řízení, jež by mohlo skončit jeho likvidací, nebo zahájení takového řízení na žádost věřitele. Taková insolvenční řízení by, mimo řízení omezených ze zákona, jejichž jediným možným výsledkem je likvidace dlužníka, měla by rovněž zahrnout řízení, která by mohla vést k restrukturalizaci dlužníka. Odklad zahájení insolvenčního řízení na žádost věřitelů by se měl uplatnit nejen v případech, kdy členské státy stanoví všeobecné přerušení vymáhání individuálních nároků zahrnující všechny věřitele, ale i stanoví-li členské státy možnost přerušení vymáhání individuálních nároků pouze pro omezený počet věřitelů. Členské státy by však měly mít možnost stanovit, že insolvenční řízení lze zahájit na žádost orgánů veřejné moci, které nevystupují v úloze věřitele, ale ve veřejném zájmu, například státního zástupce.
- (39) Tato směrnice by neměla dlužníkovi bránit v tom, aby v rámci běžné podnikatelské činnosti hradil pohledávky nedotčených věřitelů a pohledávky dotčených věřitelů, jež vzniknou v průběhu přerušení vymáhání individuálních nároků. K zajištění toho, aby věřitelé s pohledávkami, které vznikly před zahájením postupu restrukturalizace nebo přerušením vymáhání individuálních nároků, nevyvíjeli na dlužníka tlak na uhrazení těchto pohledávek, které by jinak byly při provádění restrukturalizačního plánu kráceny, by členské státy měly mít možnost stanovit ve vztahu k těmto pohledávkám pozastavení platební povinnosti dlužníka.
- (40) Pokud dlužník vstoupí do insolvenčního řízení, někteří dodavatelé mohou mít smluvní práva, stanovená v tzv. klauzulích ipso facto, která je opravňují k ukončení smlouvy o dodávkách již jen z důvodu úpadku, přestože dlužník své závazky řádně splnil. Klausule ipso facto by mohly být uplatněny rovněž v případě, kdy dlužník požádá o opatření preventivní restrukturalizace. Pokud se tyto klauzule uplatní, když dlužník pouze jedná o restrukturalizačním plánu nebo žádá o přerušení vymáhání individuálních nároků, nebo v souvislosti s jakoukoli událostí spojenou s přerušením, může mít brzké ukončení negativní dopad na podnikání dlužníka a úspěšnou záchranu podniku. V těchto případech je tedy nezbytné, aby věřitelům nebylo povoleno uplatnit klauzule ipso facto, jež odkazují na jednání o restrukturalizačním plánu nebo na přerušení nebo na jakékoli podobné události spojené s přerušením.
- (41) Předčasné ukončení by ohrozilo schopnost podniku pokračovat v provozu během jednání o restrukturalizaci, zejména pokud jde o smlouvy o základních dodávkách, jako je plyn, elektřina, voda, telekomunikace a služby placené prostřednictvím karet. Členské státy by měly stanovit, že věřitelům, na které se přerušení vymáhání individuálních nároků vztahuje a jejichž pohledávky vznikly před přerušením a nebyly dlužníkem uhrazeny, není dovoleno odkládat plnění zásadních nesplněných smluv nebo tyto smlouvy ukončit, urychlit nebo jakýmkoli jiným způsobem upravovat během doby přerušení, pokud dlužník dodržuje své závazky z těchto smluv, které se stanou splatnými v průběhu přerušení. Nesplněnými smlouvami jsou například smlouvy o nájmu a licenční smlouvy, dlouhodobé dodavatelské smlouvy nebo franšízové dohody.
- (42) Tato směrnice by měla stanovit minimální standardy pro obsah restrukturalizačního plánu. Členské státy by však měly mít možno vyžadovat v restrukturalizačním plánu další vysvětlení, například pokud jde o kritéria, podle kterých byli věřitelé seskupeni, což může být relevantní v případě, kdy je dluh zajištěn pouze částečně. Členské státy by neměly mít povinnost požadovat posudek znalce týkající se hodnoty majetku, která musí být v plánu uvedena.

- (43) Věřitelé, na něž se vztahuje restrukturalizační plán, včetně pracovníků, a pokud to povoluje vnitrostátní právo, také držitelé majetkových podílů by měli mít právo hlasovat o přijetí restrukturalizačního plánu. Členské státy by měly mít možnost stanovit omezené výjimky z tohoto pravidla. Strany nedotčené restrukturalizačním plánem by neměly mít v souvislosti s plánem žádná hlasovací práva ani by neměla být požadována jejich podpora pro schválení jakéhokoli plánu. Pojem „dotčené strany“ by měl zahrnovat pouze pracovníky v postavení věřitelů. Rozhodnou-li se tudíž členské státy vyjmout pohledávky pracovníků z rámce preventivní restrukturalizace, neměli by být pracovníci považováni za dotčené strany. Hlasování o přijetí restrukturalizačního plánu by mohlo mít podobu formálního hlasovacího procesu nebo konzultace a dohody s požadovanou většinou dotčených stran. Pokud však má hlasování podobu dohody s potřebnou většinou, dotčeným stranám, které se na dohodě nepodílely, by mohla být nicméně nabídnuta příležitost k restrukturalizačnímu plánu se připojit.
- (44) Aby bylo zajištěno, že se s právy, která jsou zásadně podobná, zachází rovnocenně a že lze přijmout restrukturalizační plány, aniž by byla nepřiměřeně poškozena práva dotčených stran, mělo by být s dotčenými stranami zacházeno v oddělených třídách, jež odpovídají kritériím tvorby tříd podle vnitrostátního práva. Tvorbou tříd se rozumí seskupení dotčených stran pro účely přijetí plánu způsobem, který odráží jejich práva a senioritu jejich pohledávek a podílů. Přínejmenším by se zajištěnými a nezajištěnými věřiteli mělo být vždy zacházeno v oddělených třídách. Členské státy by však měly mít možnost vyžadovat vytvoření více než dvou tříd věřitelů, včetně různých tříd nezajištěných nebo zajištěných věřitelů a tříd věřitelů s podřízenými pohledávkami. Členské státy by rovněž měly mít možnost zařadit typy věřitelů, kteří nemají dostatečnou míru společných zájmů, například správce daně nebo orgány sociálního zabezpečení, do oddělených tříd. Členské státy by měly mít možnost stanovit, že zajištěné pohledávky lze rozdělit na zajištěné a nezajištěné části na základě ocenění zajištění. Členské státy by měly mít rovněž možnost stanovit zvláštní pravidla podporující takovou tvorbu tříd, ze které by měli prospěch nediverzifikovaní či jinak zvláště zranitelní věřitelé, jako jsou pracovníci nebo drobní dodavatelé.
- (45) Členské státy by měly mít možnost stanovit, že dlužníky, kteří jsou malými či středními podniky, lze z důvodu jejich relativně jednoduché kapitálové struktury vyjmout z povinnosti zařadit dotčené strany do oddělených tříd. V případech, kdy se malé či střední podniky rozhodly vytvořit pouze jednu hlasovací třídu a tato třída hlasuje proti plánu, měli by dlužníci mít možnost předložit jiný plán v souladu s obecnými zásadami této směrnice.
- (46) Členské státy by měly v každém případě zajistit, aby se ve vnitrostátním právu odpovídajícím způsobem řešily otázky, které jsou zvláště důležité pro účely tvorby tříd, jako jsou například pohledávky propojených stran, a aby vnitrostátní právo obsahovalo pravidla, která se zabývají podmíněnými pohledávkami a spornými pohledávkami. Členským státům by mělo být umožněno upravovat zacházení se spornými pohledávkami pro účely přidělení hlasovacích práv. Soudní nebo správní orgán by měl posoudit tvorbu tříd včetně výběru plánem dotčených věřitelů, když je restrukturalizační plán předložen k potvrzení. Členské státy by však měly mít možnost stanovit, že tento orgán může také posoudit tvorbu tříd v dřívější fázi, pokud navrhovatel plánu předem požádal o validaci nebo pokyny.
- (47) Vnitrostátní právo by mělo stanovit potřebné většiny, aby menšina dotčených stran v každé třídě nemohla bránit přijetí restrukturalizačního plánu, který nespravedlivě neomezuje jejich práva a zájmy. Bez pravidla o většině, které je závazné i pro nesouhlasící zajištěné věřitele, by včasná restrukturalizace v mnoha případech nebyla možná, například když je zapotřebí finanční restrukturalizace, ale podnik je jinak životaschopný. Aby bylo zajištěno, že budou mít strany při přijímání restrukturalizačních plánů vliv odpovídající hmotnému zájmu, který v podniku mají, měla by být požadovaná většina v každé třídě založena na výši pohledávek věřitelů nebo podílů vlastněných držiteli majetkových podílů. Členské státy by kromě toho měly mít možnost vyžadovat většinu podle počtu dotčených stran v každé třídě. Členské státy by měly mít možnost stanovit pravidla ohledně dotčených stran s hlasovacím právem, jež toto hlasovací právo nevykonají správným způsobem nebo nejsou zastoupeny, například pravidla umožňující zohlednění dotčených stran pro účely minimální požadované účasti nebo pro účely výpočtu většiny. Členské státy by měly mít rovněž možnost stanovit pro účely hlasování minimální požadovanou účast.

- (48) Potvrzení restrukturalizačního plánu soudním nebo správním orgánem je nezbytné, aby se zajistilo, že omezení práv věřitelů nebo podílů držitelů majetkových podílů je úměrné přínosům restrukturalizace a že tyto strany mají přístup k účinnému opravnému prostředku. Potvrzení je nutné zejména tehdy, pokud: existují nesouhlasící dotčené strany, restrukturalizační plán obsahuje ustanovení o novém financování nebo tento plán znamená ztrátu více než 25 % pracovní síly. Členské státy by však měly mít možnost stanovit, že potvrzení soudním nebo správním orgánem je rovněž nezbytné i v jiných případech. Potvrzení plánu, který znamená ztrátu více než 25 % pracovní síly, by mělo být nezbytné pouze tehdy, pokud vnitrostátní právo umožňuje, aby rámce preventivní restrukturalizace stanovily opatření, která mají přímý účinek na pracovní smlouvy.
- (49) Členské státy by měly zajistit, aby soudní nebo správní orgán mohl plán zamítnout, pokud bylo zjištěno, že omezuje práva nesouhlasících věřitelů nebo držitelů majetkových podílů buď pod úroveň, kterou by mohli přiměřeně očekávat, že obdrží v případě likvidace podniku dlužníka, a to buď postupným rozprodejem majetku, nebo prodejem fungujícího podniku, v závislosti na konkrétní situaci každého dlužníka, anebo pod nižší úroveň, kterou by mohli přiměřeně očekávat v případě druhého nejlepšího alternativního scénáře, pokud by restrukturalizační plán nebyl potvrzen. Je-li však plán potvrzen prostřednictvím vnučení třídám, je třeba uvést ochranný mechanismus, který byl v takovém scénáři použit. Pokud členský stát zvolí ocenění dlužníka za předpokladu trvání podniku, měla by se tato hodnota vzít na rozdíl od likvidační hodnoty v úvahu činnost dlužníka v dlouhodobějším horizontu. Hodnota za předpokladu trvání podniku je zpravidla vyšší než likvidační hodnota, protože je založena na domněnce, že podnik pokračuje ve své činnosti s minimálním narušením, má důvěru finančních věřitelů, akcionářů a klientů, nadále vytváří příjmy a omezuje dopady na pracovníky.
- (50) Zatímco soulad s testem nejlepších zájmů věřitelů by měl soudní nebo správní orgán posuzovat pouze v případě, že jsou z tohoto důvodu podány námitky proti restrukturalizačnímu plánu, aby se zabránilo tomu, že se oceňování bude provádět v každém případě, měly by členské státy mít možnost stanovit, že jiné podmínky pro potvrzení mohou být ověřovány z moci úřední. Členské státy by měly mít možnost doplnit další podmínky, které je třeba pro potvrzení restrukturalizačního plánu splnit, například zda jsou držitelé majetkových podílů přiměřeně chráněni. Soudní nebo správní orgány by měly mít možnost odmítnout potvrdit restrukturalizační plány, které nemají přiměřené vyhlídky zabránit úpadku dlužníka nebo zajistit životaschopnost podniku. Členské státy by však neměly mít povinnost zajistit, aby toto posouzení bylo prováděno z moci úřední.
- (51) Oznámení všem dotčeným stranám by mělo být jednou z podmínek pro potvrzení restrukturalizačního plánu. Členské státy by měly mít možnost určit si formu oznámení a okamžik, kdy má být oznámení uskutečněno, jakož i přijmout ustanovení o tom, jak má být pro účely oznámení zacházeno s neznámými pohledávkami. Měly by mít možnost stanovit, že o restrukturalizačním plánu musí být informovány nedotčené strany
- (52) Splnění testu „nejlepších zájmů věřitelů“ by mělo být chápáno tak, že žádný nesouhlasící věřitel nebyl na základě restrukturalizačního plánu v nevýhodnějším postavení, než by tomu bylo buď v případě likvidace – ať už postupným rozprodejem majetku, nebo prodejem fungujícího podniku, nebo v případě druhého nejlepšího alternativního scénáře, pokud by restrukturalizační plán nebyl potvrzen. Členské státy by měly mít možnost vybrat si při provádění testu „nejlepších zájmů věřitelů“ ve vnitrostátním právu jednu z těchto prahových hodnot. Tento test by se měl použít v každém případě, kdy musí být plán potvrzen, aby byl závazný i proti vůli nesouhlasících věřitelů nebo případně nesouhlasících tříd věřitelů. V důsledku testu nejlepších zájmů věřitelů by mohly členské státy v případě, kdy mají veřejní institucionální věřitelé podle vnitrostátního práva privilegované postavení, stanovit, že plán nemůže ukládat úplné nebo částečné zrušení jejich pohledávek.
- (53) Ačkoli by měl být restrukturalizační plán vždy přijat, jestliže jej podporuje požadovaná většina v každé dotčené třídě, mělo by být i přesto možné restrukturalizační plán, který není podporován požadovanou většinou v každé dotčené třídě, na návrh dlužníka nebo s jeho souhlasem potvrdit soudním nebo správním orgánem. V případě právnické osoby by členské státy měly mít možnost rozhodnout, zda má být pro účel přijetí nebo potvrzení restrukturalizačního plánu za dlužníka považována správní rada právnické osoby nebo určitá většina akcionářů nebo držitelů majetkových podílů. Aby byl plán v případě vnučení třídám potvrzen, měla by jej podpořit většina hlasujících tříd dotčených stran. Alespoň jedna z těchto tříd by měla být třídou zajištěných věřitelů nebo mít přednost před třídou běžných nezajištěných věřitelů.

- (54) Mělo by být možné, aby pokud většina hlasujících tříd nepodpoří restrukturalizační plán, mohl být plán přesto potvrzen, pokud jej podporuje nejméně jedna dotčená nebo poškozená třída věřitelů, která při ocenění dlužníka za předpokladu trvání podniku obdrží platbu nebo si ponechá jakýkoli podíl, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právo, u které lze obdržení platby nebo ponechání si jakéhokoli podílu přiměřeně předpokládat, pokud by se použilo normální pořadí priorit při likvidaci podle vnitrostátního práva. V tomto případě by členské státy měly mít možnost zvýšit počet tříd, které jsou potřebné ke schválení plánu, aniž by bylo nutně vyžadováno, aby podle vnitrostátního práva všechny tyto třídy při ocenění dlužníka za předpokladu trvání podniku obdržely platbu nebo si ponechaly jakýkoli podíl. Členské státy by však neměly vyžadovat souhlas všech tříd. Při existenci pouze dvou tříd věřitelů by tedy měl být považován za dostačující souhlas alespoň jedné z nich, jsou-li splněny podmínky pro vnučení třídám. Poškozením věřitele by se mělo rozumět, že se snižuje hodnota jeho pohledávek.
- (55) V případě vnučení třídám by členské státy měly zajistit, aby nesouhlasící třídy dotčených věřitelů nebyly na základě navrženého plánu nespravedlivě poškozeny, a členské státy by měly těmto nesouhlasícím třídám poskytnout dostatečnou ochranu. Členské státy by měly mít možnost chránit nesouhlasící třídu dotčených věřitelů zajištěním toho, aby s ní bylo zacházeno alespoň stejně příznivě jako s jakoukoli jinou třídou stejné priority a příznivěji než s jakoukoli třídou s nižší prioritou. Alternativně by tak členské státy mohly chránit nesouhlasící třídu věřitelů tím, že zajistí, aby byla tato nesouhlasící třída vyplacena v plné výši, má-li jakákoli třída s nižší prioritou na základě restrukturalizačního plánu obdržet nebo si ponechat jakýkoli podíl (tzv. pravidlo absolutní priority). Členské státy by měly mít prostor pro uvážení při provádění konceptu platby v plné výši, a to i ve vztahu k načasování platby, pokud jsou jistina pohledávky a v případě zajištěných věřitelů hodnota zajištění chráněny. Členské státy by rovněž měly mít možnost rozhodnout o volbě rovnocenných prostředků, jimiž by mohla být původní pohledávka plně uspokojena.
- (56) Členské státy by měly mít možnost odchýlit se od pravidla absolutní priority, například pokud se má za to, že je spravedlivé, aby si držitelé majetkových podílů na základě plánu určité podíly ponechali i přesto, že třída s vyšší prioritou musí akceptovat určité snížení svých pohledávek, nebo aby základní dodavatelé, na něž se vztahuje ustanovení o přerušení vymáhání individuálních nároků, byli vyplaceni před třídami věřitelů s vyšší prioritou. Členské státy by měly mít možnost zvolit, který z výše uvedených ochranných mechanismů zavedou.
- (57) Ačkoli by oprávněné zájmy akcionářů nebo jiných držitelů majetkových podílů měly být chráněny, členské státy by měly zajistit, aby tito nemohli nepřiměřeně bránit přijímání restrukturalizačních plánů, které by vedly k obnovení životaschopnosti dlužníka. Členské státy by měly mít možnost použít k dosažení uvedeného cíle různé prostředky, například to, že držitelům majetkových podílů neudělí právo hlasovat o restrukturalizačním plánu a že přijetí restrukturalizačního plánu nepodmíní souhlasem držitelů majetkových podílů, kteří by po ocenění podniku neobdrželi žádnou platbu ani jiné plnění, pokud by se použilo normální pořadí priorit při likvidaci. Pokud však mají držitelé majetkových podílů právo hlasovat o plánu restrukturalizace, soudní nebo správní orgán by měl být s to plán potvrdit uplatněním pravidel vnučení třídám bez ohledu na nesouhlas jedné nebo více tříd držitelů majetkových podílů. Členské státy, které držitele majetkových podílů vyloučí z hlasování, by neměly mít povinnost ve vztahu mezi věřiteli a držiteli majetkových podílů uplatňovat pravidlo absolutní priority. Jiným možným způsobem zajištění toho, že držitelé majetkových podílů nepřiměřeně nebrání přijímání restrukturalizačních plánů, by mohlo být to, že by restrukturalizační opatření, která se přímo dotýkají práv držitelů majetkových podílů a která musí být schválena valnou hromadou akcionářů podle práva obchodních společností, nepodléhala požadavkům na nepřiměřeně vysokou většinu a držitelé majetkových podílů by neměli pravomoci ve vztahu k restrukturalizačním opatřením, která se přímo nedotýkají jejich práv.
- (58) Pokud existuje několik tříd majetkových podílů s různými právy, může být zapotřebí více tříd držitelů majetkových podílů. Držitelé majetkových podílů v malých a středních podnicích, kteří nejsou pouhými investory, ale jsou vlastníky podniku a podílejí se na něm dalšími způsoby, například prostřednictvím svých manažerských znalostí, nemusí mít za takových podmínek motivaci k restrukturalizaci. Proto by mělo vnučení třídám zůstat pro dlužníky, kteří jsou malými a středními podniky, nepovinné.
- (59) Restrukturalizační plán by měl pro účely svého provádění umožnit, aby držitelé majetkových podílů v malých a středních podnicích přispěli k restrukturalizaci nepeněžitou formou, například zkušenostmi, dobrým jménem či obchodními kontakty.

- (60) Během postupů preventivní restrukturalizace by měli pracovníci požívat plné ochrany podle pracovního práva. Zejména by touto směrnicí neměla být dotčena práva pracovníků zaručená směrnicemi Rady 98/59/ES<sup>(12)</sup> a 2001/23/ES<sup>(13)</sup> a směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES<sup>(14)</sup>, 2008/94/ES<sup>(15)</sup> a 2009/38/ES<sup>(16)</sup>. Povinnosti týkající se informování zaměstnanců a konzultace s nimi podle vnitrostátního práva, kterým se provádí uvedené směrnice, zůstávají zcela nedotčeny. Patří sem povinnost informovat zástupce zaměstnanců o rozhodnutí využít rámec preventivní restrukturalizace v souladu se směrnicí 2002/14/ES a projednat je s nimi.
- (61) Zaměstnancům a jejich zástupcům by měly být poskytnuty informace o navrženém restrukturalizačním plánu v rozsahu stanoveném právem Unie, aby mohli provést hloubkovou analýzu jednotlivých scénářů. Navíc by zaměstnanci a jejich zástupci měli být v nezbytném rozsahu zapojeni, aby byly naplněny konzultační požadavky stanovené v právu Unie. Vzhledem k potřebě zajistit přiměřenou úroveň ochrany pracovníků by členské státy měly mít povinnost vyjmout nesplacené pohledávky pracovníků z působnosti jakéhokoli přerušení vymáhání individuálních nároků bez ohledu na to, zda tyto pohledávky vznikly před vydáním nebo po vydání rozhodnutí o přerušení. Přerušeni vymáhání nesplacených pohledávek pracovníků by mělo být povoleno pouze u takových částek a na takovou dobu, u nichž je splacení těchto pohledávek účinně zaručeno na obdobné úrovni jinými prostředky podle vnitrostátního práva. Pokud vnitrostátní právo stanoví omezení odpovědnosti záručních institucí, ať už se jedná o délku záruky, nebo o částku vyplácenou pracovníkům, měli by být pracovníci schopni své pohledávky za případný rozdíl vymáhat na zaměstnavateli i během doby přerušení. Alternativně by členské státy měly mít možnost vyloučit pohledávky pracovníků z působnosti rámců preventivní restrukturalizace a stanovit jejich ochranu podle vnitrostátního práva.
- (62) Pokud restrukturalizační plán předpokládá převod části podniku nebo závodu, měla by být práva zaměstnanců vyplývající z pracovní smlouvy nebo z pracovního poměru, zejména právo na mzdu, zajištěna v souladu s články 3 a 4 směrnice 2001/23/ES, aniž by byla dotčena zvláštní pravidla použitelná v případě insolvenčního řízení podle článku 5 uvedené směrnice, a zejména možnosti stanovené v čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice. Touto směrnicí by neměla být dotčena práva na informování a konzultace, jež jsou zaručena směrnicí 2002/14/ES, včetně informování a konzultací ohledně rozhodnutí, která pravděpodobně povedou k podstatným změnám v organizaci práce nebo ve smluvních vztazích s cílem dosáhnout dohody o těchto rozhodnutích. Kromě toho by podle této směrnice měli mít pracovníci, jejichž pohledávky jsou restrukturalizačním plánem dotčeny, právo o tomto plánu hlasovat. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že pro účely hlasování o restrukturalizačním plánu zařadí pracovníky do třídy oddělené od jiných tříd věřitelů.
- (63) Soudní nebo správní orgány měly rozhodnout o ocenění podniku, buď při likvidaci nebo v případě druhého nejlepšího alternativního scénáře, jestliže restrukturalizační plán nebyl potvrzen, pouze v případě, podá-li nesouhlasící dotčená strana námítky proti restrukturalizačnímu plánu. To by však členskými státy nemělo bránit provést ocenění v jiném kontextu podle vnitrostátního práva. Mělo by však být možné, aby takovéto rozhodnutí spočívalo i ve schválení ocenění provedeného znalcem nebo ocenění, které dlužník nebo jiná strana předložili v dřívější fázi procesu. Rozhodne-li se o tom, že se provede ocenění, měly by členské státy mít možnost stanovit zvláštní pravidla pro oceňování v případech restrukturalizace, která budou oddělená od obecného občanského procesního práva, tak aby bylo zajištěno, že se toto ocenění provede urychleně. Tato směrnice by se nijak neměla dotýkat pravidel pro důkazní břemeno podle vnitrostátního práva v případě ocenění.
- (64) Závazné účinky restrukturalizačního plánu by měly být omezeny na dotčené strany, které se podílely na přijetí plánu. Členské státy by měly mít možnost určit, co se rozumí tím, že se věřitel podílí, včetně případu neznámých věřitelů nebo věřitelů u budoucích pohledávek. Členské státy by například měly mít možnost rozhodnout, jak zacházet s věřiteli, kteří byli náležitě vyrozuměni, ale neúčastnili se příslušných postupů.

<sup>(12)</sup> Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění (Úř. věst. L 225, 12.8.1998, s. 16).

<sup>(13)</sup> Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16).

<sup>(14)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29).

<sup>(15)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Úř. věst. L 283, 28.10.2008, s. 36).

<sup>(16)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/38/ES ze dne 6. května 2009 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství (Úř. věst. L 122, 16.5.2009, s. 28).

- (65) Zúčastněné dotčené strany by měly mít možnost se proti rozhodnutí o potvrzení restrukturalizačního plánu vydanému správním orgánem odvolat. Členské státy by rovněž měly být schopny zavést možnost odvolat se proti rozhodnutí o potvrzení restrukturalizačního plánu vydanému soudním orgánem. Aby se však zajistila účinnost plánu, snížila nejistota a zabránilo se neodůvodněným průtahům, odvolání by ze zásady nemělo mít odkladný účinek a nemělo by zamezit provedení restrukturalizačního plánu. Členské státy by měly mít možnost stanovit a omezit důvody pro odvolání. Je-li proti rozhodnutí o potvrzení plánu podáno odvolání, měly by být členské státy schopny umožnit soudnímu orgánu, aby vydal předběžné nebo souhrnné rozhodnutí, které učiní výkon a provádění plánu imunními vůči důsledkům probíhajícího odvolání. Je-li odvolání potvrzeno, měly by soudní nebo správní orgány jako alternativu ke zrušení plánu mít možnost zavázat změnu plánu, pokud členský stát tuto možnost stanoví, jakož i potvrzení plánu beze změn. Změny plánu by mohly být navrženy danými stranami nebo by o nich mohly dané strany hlasovat, a to z vlastního podnětu nebo na návrh soudního orgánu. Členské státy by rovněž mohly stanovit náhrady za peněžité ztráty pro stranu, jejíž odvolání bylo potvrzeno. Vnitrostátním právem by mělo být schopno řešit otázky možného nového přerušování nebo prodloužení přerušování pro případ, že soudní orgán rozhodne, že odvolání má odkladný účinek.
- (66) Úspěch restrukturalizačního plánu často závisí na tom, zda je dlužníkovi poskytnuta finanční pomoc za prvé na chod podniku během jednání o restrukturalizaci a za druhé na provedení restrukturalizačního plánu po jeho potvrzení. Finanční pomoc je třeba chápat v širokém smyslu, včetně poskytnutí peněz nebo záruk třetí stranou a dodání zásob, vybavení, surovin a poskytnutí síťových služeb, například prodloužením splatnosti. Prozatímní financování a nové financování by proto mělo být vyňato z působnosti vylučovacích žalob, jejichž cílem je dosáhnout prohlášení takového financování za neplatné, relativně neplatné nebo nevymahatelné, jakožto úkonu, který v souvislosti s následnými insolvenčními řízeními poškozují věřitele jako celek.
- (67) Vnitrostátní insolvenční právo, které umožňuje vylučovací žaloby týkající se prozatímního a nového financování nebo které stanoví, že noví věřitelé mohou být vystaveni občanskoprávním, správním nebo trestním sankcím za poskytnutí úvěru dlužníkům ve finančních obtížích, by mohlo ohrozit dostupnost financování nezbytného pro úspěšné jednání o restrukturalizačním plánu a pro jeho provádění. Touto směrnicí by neměly být dotčeny jiné důvody pro prohlášení nového nebo prozatímního financování za neplatné, relativně neplatné nebo nevymahatelné nebo pro uplatnění občanskoprávní, trestní nebo správní odpovědnosti vůči poskytovatelům takového financování, jak stanoví vnitrostátní právo. Mezi tyto jiné důvody by mohly mimo jiné patřit podvod, zlý úmysl, určitý druh vztahu mezi stranami, jenž by mohl být spojován se střetem zájmů, jako je tomu v případě transakcí mezi spřízněnými stranami nebo mezi akcionáři a společnostmi, a transakcí, u kterých některá strana obdržela hodnotu nebo zajištění, aniž na ně měla nárok v okamžiku transakce nebo daným způsobem.
- (68) Při poskytnutí prozatímního financování zúčastněné strany nevědí, zda bude restrukturalizační plán nakonec potvrzen, či nikoli. Členské státy by proto neměly mít povinnost omezit ochranu prozatímního financování na případy, kdy plán přijmou věřitelé nebo jej potvrdí soudní nebo správní orgán. Aby se předešlo možným případům zneužití, mělo by být chráněno pouze financování, které je přiměřené a bezprostředně nezbytné pro pokračování činnosti nebo přežití dlužníkovy podniku nebo pro zachování či zlepšení hodnoty tohoto podniku do doby, než bude daný plán potvrzen. Tato směrnice by rovněž členskými státy neměla bránit v tom, aby pro prozatímní financování zavedly mechanismus předchozí kontroly. Členské státy by měly mít možnost omezit ochranu nového financování na případy, kdy je plán potvrzen soudním nebo správním orgánem, a ochranu prozatímního financování na případy, kdy bylo předmětem předchozí kontroly. Mechanismus předchozí kontroly by u prozatímního financování nebo jiných transakcí mohl provádět odborník na restrukturalizaci, výbor věřitelů nebo soudní či správní orgán. Ochrana proti vylučovacím žalobám a ochrana před osobní odpovědností jsou minimální záruky, které by měly být přiznány prozatímnímu financování a novému financování. Povzbuzování nových věřitelů, aby na sebe brali zvýšené riziko investování do životaschopného dlužníka ve finančních obtížích, však může vyžadovat další pobídky, jako je přednost takového financování v následných insolvenčních řízeních alespoň před nezajištěnými pohledávkami.



- (69) Aby se podpořila kultura včasného uplatňování preventivní restrukturalizace, je žádoucí, aby transakce, které jsou přiměřené a bezprostředně nezbytné pro jednání o restrukturalizačním plánu nebo pro jeho provádění, byly v následných insolvenčních řízeních rovněž chráněny proti vylučovacím žalobám. Soudní nebo správní orgány by při rozhodování o přiměřenosti a bezprostřední nezbytnosti nákladů a poplatků měly mít například možnost zohledňovat prognózy a odhady předložené dotčeným stranám, výboru věřitelů, odborníkovi na restrukturalizaci nebo soudnímu či správnímu orgánu. Za tímto účelem by členské státy rovněž měly mít možnost vyžadovat od dlužníků předložení a aktualizace příslušných odhadů. Taková ochrana by měla zvýšit jistotu ohledně transakcí s podniky, o nichž je známo, že se nacházejí ve finančních obtížích, a odstranit obavy věřitelů a investorů, že by všechny takové transakce mohly být prohlášeny za neplatné, pokud restrukturalizace selže. Členské státy by měly mít možnost stanovit určitý okamžik před zahájením postupu preventivní restrukturalizace a přiznáním přerušeni vymáhání individuálních nároků, od kterého začínají být poplatky a náklady na jednání o restrukturalizačním plánu, na jeho přijetí, potvrzení nebo na hledání odborného poradenství v souvislosti s ním chráněny před vylučovacími žalobami. V případě jiných plateb a úhrad a v případě ochrany úhrady mezd pracovníků by tímto počátkem mohlo být rovněž přiznání přerušeni nebo zahájení postupu preventivní restrukturalizace.
- (70) Za účelem další podpory preventivních restrukturalizací je důležité zajistit, aby vedoucí pracovníci nebyli odrazováni od uplatňování rozumného podnikatelského úsudku nebo podstupování přiměřených obchodních rizik, zejména pokud by to zvýšilo šance na restrukturalizaci potenciálně životaschopných podniků. Pokud se společnost dostane do finančních obtíží, měli by vedoucí pracovníci přijmout opatření k minimalizaci ztrát a k zabránění úpadku jako: vyhledání odborného poradenství včetně poradenství ohledně restrukturalizace a úpadku, například v příslušných případech využitím nástrojů včasného varování; ochrana majetku společnosti, aby se maximalizovala hodnota a nedošlo ke ztrátě klíčového majetku; zvážení struktury a funkcí podniku za účelem přezkoumání jeho životaschopnosti a snížení výdajů; zdržení se uzavírání takových typů transakcí ze strany společnosti, které by mohly být předmětem vylučovacích žalob, bez přiměřeného podnikatelského zdůvodnění; pokračování v obchodování za okolností, kdy je to vhodné, aby se maximalizovala hodnota za předpokladu trvání podniku; jednání s věřiteli a zahájení postupů preventivní restrukturalizace.
- (71) Jestliže dlužníkovi hrozí úpadek, je také důležité chránit oprávněné zájmy věřitelů před rozhodnutími vedení, která mohou mít vliv na stanovení majetku dlužníka, zejména pokud by tato rozhodnutí mohla mít za následek další zmenšování hodnoty majetkové podstaty, která je k dispozici pro restrukturalizační úsilí nebo pro rozdělení mezi věřitele. Je proto nezbytné zajistit, aby se za takových okolností vedoucí pracovníci vyhnuli jakýmkoli úmyslným nebo hrubě nedbalým krokům, jež vedou k osobnímu prospěchu na úkor zainteresovaných stran, a vyvarovali se souhlasu s podhodnocenými transakcemi nebo přijímání opatření, která vedou k nespravedlivému upřednostnění jedné nebo více zainteresovaných stran. Členské státy by měly mít možnost provést odpovídající ustanovení této směrnice tak, že zajistí, aby soudní nebo správní orgány braly při posuzování toho, zda určitý vedoucí pracovník porušil povinnost řádné péče, v úvahu pravidla týkající se povinností vedoucích pracovníků stanovená v této směrnici. Tato směrnice nemá za cíl zavést jakoukoli hierarchii mezi různými stranami, jejichž zájmy je třeba řádně zohlednit. Členské státy by však měly mít možnost o takové hierarchii rozhodnout. Touto směrnicí by neměla být dotčena vnitrostátní pravidla členských států týkající se rozhodovacích procesů v obchodních společnostech.
- (72) Podnikatelům, vykonávajícími obchod, živnost, řemeslo nebo povolání jakožto osoby samostatně výdělečně činné, může hrozit riziko úpadku. Rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o možnosti nového začátku, by mohly motivovat předlužené podnikatele nebo podnikatele v úpadku k přesunu do jiného členského státu, než ve kterém jsou usazeni, aby mohli využít kratší doby oddlužení nebo výhodnější podmínky pro oddlužení, což vede k další právní nejistotě a nákladům pro věřitele při vymáhání jejich pohledávek. Navíc dopady úpadku, zejména společenské stigma, právní důsledky, například že podnikatelé nesmějí zahájit a provozovat podnikatelskou činnost, a také přetrvávající neschopnost splácet dluhy, představují pro podnikatele, kteří chtějí začít podnikat nebo dostat druhou šanci, významné demotivující faktory, ačkoli z důkazů vyplývá, že podnikatelé, kteří se ocitli v úpadku, mají příště větší šanci uspět.

- (73) Proto je nutné přijmout opatření ke snížení nepříznivých účinků předlužení nebo úpadku na podnikatele, a to zejména povolením úplného oddlužení po uplynutí určité doby a omezením délky zákazů činnosti vydaných v souvislosti s předlužením nebo úpadkem dlužníka. Pojem „úpadek“ by měl být vymezen ve vnitrostátním právu a mohl by mít i formu předlužení. Pojem „podnikatel“ ve smyslu této směrnice by neměl mít vliv na pozici řídicích pracovníků nebo vedení společností, s nimiž by mělo být zacházeno v souladu s vnitrostátním právem. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o tom, jak získat přístup k oddlužení, včetně možnosti vyžadovat, aby oddlužení navrhl dlužník.
- (74) Členské státy by měly být schopné stanovit možnost, aby povinnosti podnikatelů v úpadku splácet byly upraveny, dojde-li k významné změně v jejich finanční situaci, ať již k jejímu zlepšení, či zhoršení. Tato směrnice by neměla vyžadovat, aby splátkový kalendář musela podpořit většina věřitelů. Členské státy by měly mít možnost stanovit, že podnikatelům nic nebrání v tom, aby během plnění splátkového kalendáře zahájili novou činnost ve stejném nebo odlišném oboru.
- (75) Oddlužení by mělo být k dispozici v postupech, které zahrnují splátkový kalendář, zpeněžení majetku nebo kombinaci obojího. Při provádění těchto pravidel by členské státy měly mít možnost vybrat si mezi těmito možnostmi. Je-li podle vnitrostátního práva k dispozici více než jeden postup vedoucí k oddlužení, měly by členské státy zajistit, aby alespoň jeden z těchto postupů nabízel podnikatelům v úpadku příležitost získat úplné oddlužení za dobu nepřekračující tři roky. V případě postupů, které kombinují zpeněžení majetku a splátkový kalendář, by doba oddlužení měla začít plynout nejpозději ode dne, kdy je splátkový kalendář potvrzen soudem nebo začne být plněn, například od první splátky provedené v rámci tohoto kalendáře, ale mohla by rovněž začít plynout dříve, například v okamžiku přijetí rozhodnutí o zahájení daného postupu.
- (76) V případě postupů, které nezahrnují splátkový kalendář, by doba oddlužení měla začít plynout nejpозději ode dne, kdy je přijato rozhodnutí soudního nebo správního orgánu o zahájení daného postupu, nebo ode dne stanovení majetkové podstaty. Pro účely výpočtu trvání doby oddlužení podle této směrnice by členské státy měly mít možnost stanovit, že pojem „zahájení postupu“ nezahrnuje předběžná opatření, jako například zajišťovací opatření nebo jmenování předběžného insolvenčního správce, pokud tato opatření neumožňují zpeněžení majetku včetně zcizení a rozdělení majetku věřitelům. Stanovení majetkové podstaty by nemělo být nutně spojeno s formálním rozhodnutím nebo potvrzením ze strany soudního nebo správního orgánu, pokud takové rozhodnutí není vyžadováno podle vnitrostátního práva, a mohlo by spočívat v předložení soupisu majetku a závazků.
- (77) Pokud procesní postup vedoucí k oddlužení zahrnuje zpeněžení majetku podnikatele, nic by členskými státy nemělo bránit ve stanovení toho, aby byl návrh na oddlužení řešen odděleně od zpeněžení majetku, za předpokladu, že tento návrh představuje nedílnou součást procesního postupu vedoucího k oddlužení podle této směrnice. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o pravidlech týkajících se důkazního břemene, jež se mají při oddlužení uplatňovat, což znamená, že by mělo být umožněno, aby právní předpisy od podnikatele vyžadovaly, aby prokázal splnění svých povinností.
- (78) Úplné oddlužení nebo ukončení zákazů činnosti po uplynutí nejdéle tří let nejsou vhodná za všech okolností, a proto mohou být zavedeny výjimky z tohoto pravidla, které jsou řádně opodstatněny důvody stanovenými ve vnitrostátním právu. Tyto výjimky by mohly být zavedeny například v případech, kdy je dlužník nepoctivý nebo jednal ve zlém úmyslu. Nemohou-li podnikatelé využít podle vnitrostátního práva předpoklad poctivosti a dobré víry, nemělo by důkazní břemeno takového jednání pro ně být zbytečně obtížné nebo zatěžující a bránit jim v zahájení postupu.

- (79) Při rozhodování o tom, zda jednal podnikatel nepoctivě, mohou soudní nebo správní orgány vzít v úvahu okolnosti, jako jsou povaha a rozsah dluhů, doba jejich vzniku, snaha podnikatele dluhy splácet a dodržovat právní povinnosti včetně veřejných požadavků týkajících se licence a řádného vedení účetnictví, jakož i kroky, jež podnikatel učinil s cílem zmařit snahu věřitelů o jeho postih, plnění povinností v situaci hrozícího úpadku, jež přísluší podnikatelům, kteří jsou vedoucími pracovníky obchodní společnosti, a dodržování unijního a vnitrostátního soutěžního a pracovního práva. Mělo by být možné zavést odchylky, pokud podnikatel nesplnil určité právní povinnosti, včetně povinnosti maximalizovat výnosy pro věřitele, jež by mohla mít podobu všeobecné povinnosti vytvářet příjmy nebo majetek. Mělo by být rovněž možné zavést zvláštní odchylky, je-li to nezbytné k zajištění rovnováhy mezi právy dlužníka a právy jednoho či více věřitelů, například pokud je věřitelem fyzická osoba, která potřebuje větší ochranu než dlužník.
- (80) Odchylku by bylo rovněž možné ospravedlnit, pokud nejsou pokryty náklady na postup vedoucí k oddlužení, včetně poplatků soudních a správních orgánů a odborníků. Členské státy by měly mít možnost stanovit, že po přiznání oddlužení může být odňata výhoda úplného oddlužení, například pokud se finanční situace dlužníka významně zlepšila z důvodu nepředvídaných okolností, jako jsou třeba výhra v loterii nebo získání dědictví nebo daru. Členským státům by nemělo být bráněno v tom, aby za přesně vymezených okolností a v řádně odůvodněných případech stanovily další výjimky.
- (81) Existuje-li řádně opodstatněný důvod podle vnitrostátního práva, může být vhodná možnost oddlužení u určitých kategorií dluhů omezena. Členské státy by měly mít možnost vyloučit zajištěné dluhy z možnosti oddlužení pouze do výše hodnoty zajištění, jak ji stanoví vnitrostátní právo, zatímco se zbývající část dluhu by se mělo zacházet jako s dluhem nezajištěným. Členské státy by měly mít možnost vyloučit v řádně odůvodněných případech další kategorie dluhu.
- (82) Členské státy by měly mít možnost stanovit, že soudní nebo správní orgány mohou z moci úřední nebo na žádost osoby s oprávněným zájmem ověřit, zda podnikatelé splnili podmínky pro přiznání úplného oddlužení.
- (83) Pokud bylo podnikateli v důsledku zákazu činnosti zamítnuto či zrušeno povolení či licence k výkonu určitého obchodu, živnosti, řemesla nebo povolání, neměla by tato směrnice členským státům bránit v tom, aby po uplynutí doby zákazu od podnikatele vyžadoval podání žádosti o získání nového povolení či licence. Pokud orgán členského státu přijme rozhodnutí týkající se činnosti podléhající zvláštnímu dohledu, mělo by rovněž být možné, i po uplynutí doby zákazu činnosti, vzít v úvahu skutečnost, že byl podnikatel v úpadku oddlužen v souladu s touto směrnicí.
- (84) Osobní dluhy i dluhy z podnikání, které není možné přiměřeně oddělit, například pokud je určitý majetek používán při výkonu profesionální činnosti podnikatele i mimo rámec této činnosti, je třeba řešit v rámci jednoho řízení. Stanoví-li členské státy, že tyto dluhy podléhají různým insolvenčním řízením, je třeba tato řízení koordinovat. Touto směrnicí by neměla být dotčena možnost členských států rozhodnout se řešit všechny dluhy podnikatelů v jednom řízení. Členským státům, které podnikatelům umožňují pokračovat během insolvenčního řízení v podnikatelské činnosti na vlastní účet, by nemělo být bráněno v tom, aby stanovily, že tyto podnikatelé mohou být účastníky nového insolvenčního řízení, pokud se v rámci pokračující podnikatelské činnosti dostanou do úpadku.
- (85) Je nutné udržet a posílit transparentnost a předvídatelnost postupů při dosahování výsledků, které jsou příznivé pro zachování podniků a pro poskytování druhé šance podnikatelům, nebo takových výsledků, které umožňují účinnou likvidaci neživotaschopných podniků. V mnoha členských státech je také nutné zkrátit nadměrnou délku insolvenčních řízení, která vede k právní nejistotě pro věřitele a investory a nízké míře výtěžnosti. A konečně, vzhledem k posíleným mechanismům spolupráce mezi soudy a správci v přeshraničních případech stanoveným podle nařízení (EU) 2015/848 je nutno pozvednout profesionalitu všech zapojených subjektů na srovnatelně vysokou úroveň v celé Unii. K dosažení těchto cílů by měly členské státy zajistit, aby členové soudních a správních orgánů zabývajících se postupy restrukturalizace, insolvence a oddlužení absolvovali vhodnou odbornou přípravu a měli odborné znalosti nezbytné pro plnění svých povinností. Tuto odbornou přípravu a odborné znalosti by mohlo být možné získat rovněž při výkonu povinností jako člena soudního nebo správního orgánu nebo před povoláním k výkonu těchto povinností při výkonu jiných relevantních povinností.

- (86) Taková odborná příprava a odborné znalosti by měly umožnit účinné přijímání rozhodnutí s potenciálně významným hospodářským a sociálním dopadem a neměly by znamenat, že členové soudního orgánu musí řešit pouze záležitosti restrukturalizace, insolvence a oddlužení. Členské státy by měly zajistit, aby postupy restrukturalizace, insolvence a oddlužení bylo možné řešit účinně a urychleně. Účinným způsobem, jak cílů právní jistoty a účinnosti postupů dosáhnout, by mohlo být zřízení specializovaných soudů či komor nebo jmenování specializovaných soudců v souladu s vnitrostátním právem, jakož i soustředění soudní příslušnosti do omezeného počtu soudních nebo správních orgánů. Členské státy by neměly mít povinnost vyžadovat, aby postupy restrukturalizace, insolvence a oddlužení měly přednost před jinými postupy.
- (87) Členské státy by také měly zajistit, aby odborníci na restrukturalizaci, insolvenční a oddlužení, kteří jsou jmenováni soudními nebo správními orgány (dále jen „odborníci“), absolvovali vhodnou odbornou přípravu, byli jmenováni transparentním způsobem s patřičným ohledem na potřebu zajistit účinné postupy, byli při provádění svých úkolů pod dohledem a plnili své úkoly poctivě. Je důležité zajistit, aby odborníci respektovali standardy pro úkoly, například aby měli uzavřeno pojištění profesní odpovědnosti. Vhodnou odbornou přípravu, kvalifikaci a odborné znalosti by odborníci mohli získat rovněž při výkonu svého povolání. Členské státy by neměly mít povinnost poskytovat nezbytnou odbornou přípravu samy, ale mohou ji zajišťovat například profesní sdružení nebo jiné subjekty. Do oblasti působnosti této směrnice by měli být zahrnuti insolvenční správci ve smyslu nařízení (EU) 2015/848.
- (88) Tato směrnice by neměla bránit členským státům, aby stanovily, že odborníky vybírá dlužník, věřitelé nebo výbor věřitelů ze seznamu nebo společného soupisu, který byl předem schválen soudním nebo správním orgánem. Při výběru tohoto odborníka by dlužníkovi, věřitelům nebo výboru věřitelů mohl být poskytnut určitý prostor pro uvážení, pokud jde o odborné znalosti a zkušenosti daného odborníka obecně a s ohledem na okolnosti konkrétního případu. Dlužníci, kteří jsou fyzickými osobami, by mohli být této povinnosti zcela zproštěni. V případech obsahujících přeshraniční prvky by jmenování odborníka mělo mimo jiné přihlížet ke schopnosti daných odborníků dodržovat povinnosti podle nařízení (EU) 2015/848, a sice komunikovat a spolupracovat se zahraničními insolvenčními správci a soudními nebo správními orgány z jiných členských států, jakož i k jejich lidským a administrativním zdrojům pro zvládnutí potenciálně složitých případů. Členským státům by nemělo být bráněno, aby stanovily jinou metodu výběru odborníka, jako je například náhodný výběr pomocí softwarového programu, za předpokladu, že je při výběru dané metody zajištěno řádné zohlednění zkušeností a odborných znalostí odborníka. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o prostředcích pro vznesení námitek vůči výběru nebo jmenování odborníka nebo pro žádost o jeho výměnu, například prostřednictvím výboru věřitelů.
- (89) Odborníci by měli podléhat dohledovým a regulačním mechanismům, jež by měly zahrnovat účinná opatření týkající se odpovědnosti odborníků, kteří při plnění svých povinností selhali, jako je: snížení honoráře daného odborníka, vyloučení ze seznamu nebo společného soupisu odborníků, kteří mohou být v insolvenčních případech jmenováni, případně i disciplinární, správní nebo trestněprávní sankce. Těmito dohledovými a regulačními mechanismy by neměla být dotčena ustanovení vnitrostátního práva týkající se občanskoprávní odpovědnosti za škodu v důsledku porušení smluvních nebo mimosmluvních závazků. Členské státy by neměly mít povinnost zřizovat konkrétní orgány nebo subjekty. Členské státy by měly zajistit, aby byly informace o orgánech nebo subjektech vykonávajících dohled nad odborníky veřejně dostupné. Pouhý odkaz na soudní nebo správní orgán by měl být pro informaci dostačující. Takových standardů by mělo být možné v zásadě dosáhnout bez nutnosti vytvářet nová povolání nebo kvalifikace podle vnitrostátního práva. Členské státy by měly mít možnost rozšířit ustanovení o odborné přípravě odborníků a dohledu nad nimi na další odborníky, na které se tato směrnice nevztahuje. Členské státy by neměly mít povinnost stanovit, aby spory ohledně odměňování odborníků měly přednost před jinými postupy.
- (90) S cílem dále zkrátit trvání jednotlivých postupů, usnadnit lepší zapojení věřitelů do postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení a s cílem zajistit podobné podmínky pro věřitele bez ohledu na to, kde se v Unii nacházejí, by členské státy měly zavést předpisy umožňující dlužníkům, věřitelům, odborníkům a soudním a správním orgánům používat elektronické komunikační prostředky na dálku. Proto by mělo být možné, aby procesní kroky, jako jsou uplatňování pohledávek ze strany věřitelů, zasílání oznámení věřitelům nebo podávání námitek a odvolání, mohly být prováděny elektronickými komunikačními prostředky. Členské státy by měly mít možnost stanovit, že zasílání oznámení věřitelům může být prováděno elektronicky pouze v případě, že dotčený věřitel předem vyjádřil souhlas s elektronickou komunikací.

- (91) Používání těchto elektronických komunikačních prostředků by pro účastníky postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení nemělo být povinné, není-li povinné podle vnitrostátního práva, aniž je dotčena možnost, aby členské státy zavedly povinný systém elektronického podávání a doručování dokumentů v postupech restrukturalizace, insolvence a oddlužení. Členské státy by měly mít možnost zvolit si samy vlastní elektronické komunikační prostředky. Mezi tyto prostředky patří například o účelový systém pro elektronický přenos takových dokumentů nebo používání elektronické pošty, aniž by byla vyloučena možnost, že členské státy zavedou prvky k zajištění bezpečnosti elektronických přenosů, jako je například elektronický podpis, nebo služby vytvářející důvěru, jako jsou například služby elektronického doporučeného doručování, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 <sup>(17)</sup>.
- (92) Je důležité shromáždit spolehlivé a porovnatelné údaje o výkonnosti postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení, aby bylo možno sledovat provádění a uplatňování této směrnice. Členské státy by proto měly shromažďovat a agregovat údaje, které jsou dostatečně podrobné, aby umožňovaly přesně posoudit, jak směrnice funguje v praxi, a měly by tyto údaje sdělovat Komisi. Formulář pro předávání těchto údajů Komisi by měla stanovit Komise za pomoci výboru ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 <sup>(18)</sup>. Formulář by měl obsahovat užší seznam hlavních výsledků postupů, jež jsou všem členským státům společné. Například v případě restrukturalizace by hlavními výsledky mohly být: potvrzení plánu soudem, nepotvrzení plánu soudem, postupy restrukturalizace, které přešly v likvidační řízení nebo byly ukončeny z důvodu zahájení likvidačního řízení před potvrzením plánu soudem. Členské státy by neměly mít povinnost poskytovat členění podle typů výsledků v souvislosti s těmi postupy, které skončí předtím, než jsou přijata jakákoli příslušná opatření, avšak mohly by místo toho poskytnout jedno číslo za všechny postupy, které jsou prohlášeny za nepřipustné, jsou zamítnuty nebo jsou před zahájením řízení staženy.
- (93) Formulář pro předávání údajů by měl obsahovat přehled možností, jež by členské státy mohly vzít v úvahu při určování velikosti dlužníka, a to formou odkazu na jeden či více prvků definice malých a středních podniků a velkých podniků, jež jsou ve všech členských státech stejné. Tento přehled by měl zahrnovat možnost určení velikosti dlužníka pouze podle počtu pracovníků. Ve formuláři by měly být vymezeny prvky průměrných nákladů a průměrné výtěžnosti, pro něž by členské státy měly mít možnost shromažďovat údaje dobrovolně, pokyny ohledně prvků, které by členské státy mohly vzít v úvahu při používání metody výběru vzorků, například pokud jde o velikosti vzorků, aby se zajistila reprezentativnost z hlediska zeměpisného rozložení, velikosti dlužníků a odvětví, a formulář by měl zahrnovat možnost, aby členské státy poskytly i další dostupné informace, například informace týkající se celkového objemu majetku a závazků dlužníků.
- (94) Stabilita finančních trhů je silně závislá na dohodách o finančním zajištění, zejména když se zajištění poskytuje v souvislosti s účastí v určených systémech nebo operacích centrálních bank a když mají být ústředním protistranám poskytovány marže. Jelikož hodnota finančních nástrojů poskytnutých jako zajištění může být velmi volatilní, je zcela nezbytné jejich hodnotu rychle zpeněžit, nežli klesne. Ustanovení směrnic Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES <sup>(19)</sup> a 2002/47/ES <sup>(20)</sup> a nařízení (EU) č. 648/2012 by se proto měla uplatňovat bez ohledu na ustanovení této směrnice. Členské státy by měly mít možnost vyjmout z účinků přerušování vymáhání individuálních nároků dohody o vzájemném zápočtu včetně dohod o závěrečném vypořádání i tehdy, kdy se na ně nevztahují směrnice 98/26/ES, 2002/47/ES a nařízení (EU) č. 648/2012, jsou-li tyto dohody podle práva příslušného členského státu vymahatelné i v případě zahájení insolvenčního řízení.

<sup>(17)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

<sup>(18)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

<sup>(19)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

<sup>(20)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

To by mohl být případ významného počtu rámcových dohod, které na finančních a komoditních trzích i na trzích s energií ve velké míře používají nefinanční i finanční protistrany. Těmito dohodami se omezují systémová rizika zejména na derivátových trzích. Bylo by proto možné tyto dohody vyjmout z omezení, jež insolvenční právo ukládá pro nesplněné smlouvy. Členské státy by rovněž měly mít možnost z účinků přerušeni vymáhání individuálních nároků vyjmout zákonné dohody o vzájemném zápočtu včetně dohod o závěrečném vypořádání, které jsou vymahatelné, i když je zahájeno insolvenční řízení. Na částku vyplývající z uplatnění plnění dohod o vzájemném zápočtu včetně dohod o závěrečném vypořádání by se však přerušeni vymáhání individuálních nároků vztahovat mělo.

- (95) Členské státy, které jsou stranami Úmluvy o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení podepsané v Kapském Městě dne 16. listopadu 2001 a jejich protokolů by měly mít možnost i nadále plnit své stávající mezinárodní závazky. Ustanovení této směrnice o rámcích preventivní restrukturalizace by se měla uplatňovat s nezbytnými odchylkami, aby bylo zajištěno, že uplatňováním těchto ustanovení není dotčeno uplatňování uvedené úmluvy a jejich protokolů.
- (96) Efektivitu procesu přijímání a provádění restrukturalizačního plánu by nemělo ohrožovat právo obchodních společností. Členské státy by proto měly mít možnost odchýlit se od požadavků stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132<sup>(21)</sup>, které se týkají povinnosti svolat valnou hromadu a na základě předkupního práva nabídnout akcie stávajícím akcionářům, a to v takovém rozsahu a na takovou dobu, jež jsou nezbytně nutné k zajištění toho, aby akcionáři nezmařili úsilí o restrukturalizaci tím, že zneužijí svých práv podle uvedené směrnice. Může být například nutné, aby členské státy zavedly odchylky od povinnosti svolat valnou hromadu akcionářů nebo z obvyklých dob trvání nabídky, je-li nezbytné, aby vedení společnosti učinilo rychlá opatření k ochraně jejího majetku, například návrhem na přerušeni vymáhání individuálních nároků, a pokud dochází k vážné a náhlé ztrátě upsaného základního kapitálu a hrozí úpadek. Odchylky od práva obchodních společností by mohly být rovněž nutné v případech, že restrukturalizační plán stanoví vydání nových akcií, jež by mohly být přednostně nabízeny věřitelům jakožto kapitalizace dluhu, nebo ke snížení objemu upsaného základního kapitálu v případě převodu částí podniků. Takové odchylky by měly být časově omezené v rozsahu, v jakém je členské státy považují za nezbytné ke zřízení rámce preventivní restrukturalizace. Členské státy by neměly být povinny odchýlovat se od práva obchodních společností, ať už zcela, nebo zčásti, na neomezenou nebo na omezenou dobu, pokud zajistí, že požadavky práva obchodních společností nemohou ohrozit efektivitu postupu restrukturalizace nebo pokud mají členské státy jiné, stejně účinné nástroje, které zajistí, že akcionáři nebudou nepřiměřeně bránit přijetí nebo provádění restrukturalizačního plánu, který by obnovil životaschopnost podniku. V této souvislosti by měly členské státy přikládat zvláštní význam efektivitě ustanovení týkajících se přerušeni vymáhání individuálních nároků a potvrzování restrukturalizačního plánu, jež by neměla být nepřiměřeně narušena svoláváním valných hromad akcionářů nebo jejich výsledky. Směrnice (EU) 2017/1132 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna. Členské státy by měly mít prostor pro uvážení při posuzování toho, které odchylky jsou v kontextu vnitrostátního práva obchodních společností potřebné k účinnému provedení této směrnice, a měly by mít rovněž možnost stanovit obdobné odchylky od směrnice (EU) 2017/1132 při insolvenčních řízeních, na něž se tato směrnice nevztahuje, ale jež umožňují přijetí restrukturalizačních opatření.
- (97) Pokud jde o zavedení a následné změny formuláře pro sdělování údajů, prováděcí pravomoci by měly být svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by se měly uplatňovat v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.
- (98) Komise by měla provést studii za účelem vyhodnocení toho, zda je nezbytné předložit legislativní návrhy zabývající se úpadkem osob nevykonávajících obchod, živnost, řemeslo nebo povolání, které jakožto spotřebitelé nejsou v dobré víře dočasně nebo trvale schopny dostát svým splatným závazkům. Tato studie by se měla zabývat tím, zda by měl být těmto osobám zabezpečen přístup k základnímu zboží a službám, aby jim byly zajištěny důstojné životní podmínky.
- (99) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech<sup>(22)</sup> zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

<sup>(21)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

<sup>(22)</sup> Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(100) Jelikož cílů této směrnice nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozdílů mezi vnitrostátními restrukturalizačními a insolvenčními rámci, které by i nadále kladly překážky volnému pohybu kapitálu a svobodě usazování, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(101) Dne 7. června 2017 vydala Evropská centrální banka své stanovisko <sup>(23)</sup>,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

#### HLAVA I

### OBECNÁ USTANOVENÍ

#### Článek 1

#### Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se:

- a) rámců preventivní restrukturalizace, jež jsou k dispozici dlužníkům ve finančních obtížích v případě hrozícího úpadku, s cílem zabránit úpadku a zajistit životaschopnost dlužníků;
- b) postupů vedoucích k oddlužení podnikatelů v úpadku, a
- c) opatření ke zvýšení účinnosti postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení.

2. Tato směrnice se nevztahuje na postupy uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které se týkají dlužníků, kteří jsou:

- a) pojišťovny nebo zajišťovny ve smyslu čl. 13 bodů 1 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES;
- b) úvěrovými institucemi ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) investičními podniky nebo subjekty kolektivního investování ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 2 a 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
- d) ústředními protistranami ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- e) centrálními deponitáři cenných papírů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 909/2014;
- f) dalšími finančními institucemi a subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci směrnice 2014/59/EU;
- g) veřejnými subjekty podle vnitrostátního práva a
- h) fyzickými osobami, které nejsou podnikateli.

3. Členské státy mohou vyloučit z oblasti působnosti této směrnice postupy uvedené v odstavci 1 týkající se dlužníků, kteří jsou jinými finančními subjekty než subjekty uvedenými v odstavci 2 poskytujícími finanční služby, na něž se vztahuje zvláštní úprava, v jejímž rámci jsou vnitrostátní orgány dohledu nebo vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize vybaveny rozsáhlými pravomocemi k zásahu srovnatelnými s těmi, které jsou stanoveny v unijním a vnitrostátním právu pro finanční subjekty uvedené v odstavci 2. Členské státy sdělí tuto zvláštní úpravu Komisi.

4. Členské státy mohou rozšířit uplatňování postupů uvedených v odst. 1 písm. b) na fyzické osoby v úpadku, které nejsou podnikateli.

Členské státy mohou omezit použití odst. 1 písm. a) na právnické osoby.

<sup>(23)</sup> Úř. věst. C 236, 21.7.2017, s. 2.

5. Členské státy mohou stanovit, že níže uvedené pohledávky jsou vyloučeny z rámců preventivní restrukturalizace uvedených v odst. 1 písm. a), nebo jimi nejsou dotčeny:

- a) stávající a budoucí pohledávky stávajících nebo bývalých pracovníků;
- b) pohledávky na výživném vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo švagrovství; nebo
- c) pohledávky vyplývající z deliktů odpovědnosti dlužníka.

6. Členské státy zajistí, aby rámce pro preventivní restrukturalizaci neměly žádný vliv na nároky vzniklé ze zaměstnaneckého penzijního pojištění.

## Článek 2

### Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „restrukturalizací“ opatření s cílem restrukturalizovat podnikání dlužníka, mezi něž patří změna složení, podmínek nebo struktury majetku a závazků dlužníka nebo jakékoli jiné části kapitálové struktury dlužníka, jako je prodej majetku nebo částí podniku, a stanoví-li tak vnitrostátní právo, prodej fungujícího podniku, jakož i jakékoli potřebné provozní změny, nebo kombinace těchto prvků;
- 2) „dotčenými stranami“ věřitelé, a to včetně pracovníků, stanoví-li tak vnitrostátní právo, nebo třídy věřitelů, a stanoví-li tak vnitrostátní právo, též držitelé majetkových podílů, jejichž pohledávky nebo podíly jsou přímo dotčeny restrukturalizačním plánem;
- 3) „držitelem majetkového podílu“ osoba, která má vlastnický podíl v dlužníkovi nebo jeho podniku, včetně akcionáře, pokud tato osoba není věžitelem;
- 4) „přerušением vymáhání individuálních nároků“ dočasné přerušением práva věřitele vymáhat na dlužníkovi pohledávku, které je přiznáno soudním nebo správním orgánem nebo ze zákona, a stanoví-li tak vnitrostátní právo, také vůči poskytovateli zajištění, který je třetí stranou, v kontextu soudního, správního nebo jiného řízení, anebo práva na mimosoudní zabavení nebo zpeněžení majetku nebo podniku dlužníka;
- 5) „nesplněnou smlouvou“ smlouva mezi dlužníkem a jedním nebo více věřiteli, podle níž v okamžiku, kdy je přiznáno nebo uplatněno přerušением vymáhání individuálních nároků, ještě mají strany povinnosti, jež musí splnit;
- 6) „testem nejlepších zájmů věřitelů“ test, který je úspěšně splněn, pokud prokáže, že žádný nesouhlasící věřitel není na základě restrukturalizačního plánu v nevýhodnějším postavení, než v jakém by byl, pokud by se použilo normální pořadí priorit při likvidaci podle vnitrostátního práva, buď v případě likvidace postupným rozprodejem majetku anebo prodejem fungujícího podniku, nebo v případě druhého nejlepšího alternativního scénáře, pokud by restrukturalizační plán nebyl potvrzen;
- 7) „novým financováním“ jakákoli nová finanční pomoc poskytnutá stávajícím nebo novým věřitelem za účelem provedení restrukturalizačního plánu, která je zahrnutá v daném restrukturalizačním plánu;
- 8) „prozatímním financováním“ jakákoliv nová finanční pomoc poskytnutá stávajícím nebo novým věřitelem, která zahrnuje přinejmenším finanční pomoc v době přerušением vymáhání individuálních nároků a která je přiměřená a bezprostředně nezbytná k tomu, aby dlužníkův podnik mohl nadále fungovat, nebo k zachování nebo zvýšení hodnoty daného podniku;
- 9) „podnikatelem“ fyzická osoba vykonávající obchod, živnost, řemeslo nebo povolání;
- 10) „úplným oddlužením“ zrušení možnosti vymáhat na podnikatelích nesplacené pohledávky osvoboditelné od placení nebo zrušení nesplacených pohledávek osvoboditelných od placení jako takových v rámci postupu, který by mohl zahrnovat zpeněžení majetku nebo splátkový kalendář či obojí;
- 11) „splátkovým kalendářem“ program plateb, které podnikatel v úpadku provádí ve stanovené výši a ve stanovených termínech ve prospěch věřitelů, nebo pravidelný převod určitého podílu disponibilního příjmu podnikatele ve prospěch věřitelů v průběhu doby oddlužení;



- 12) „odborníkem na restrukturalizaci“ jakákoli osoba nebo subjekt jmenované soudním nebo správním orgánem k provádění zejména jednoho nebo více z uvedených úkolů:
  - a) pomáhání dlužníkovi nebo věřitelům při vypracovávání restrukturalizačního plánu nebo jednání o něm;
  - b) dohlížení nad činností dlužníka během jednání o restrukturalizačním plánu a podávání příslušných zpráv soudnímu nebo správnímu orgánu;
  - c) převzetí částečné kontroly nad majetkem nebo záležitostmi dlužníka při jednání.
2. Pro účely této směrnice mají být níže uvedené pojmy chápány ve smyslu vnitrostátního práva:
  - a) úpadek;
  - b) hrozící úpadek;
  - c) mikropodniky a malé a střední podniky (dále jen „malé a střední podniky“).

### Článek 3

#### Včasně varování a přístup k informacím

1. Členské státy zajistí, aby dlužníci měli přístup k jednomu nebo několika jasným a transparentním nástrojům včasného varování, které by mohly odhalit okolnosti, jež mohou vést k hrozícímu úpadku, a které mohou upozornit dlužníka na nutnost neprodleně jednat.

Pro účely prvního pododstavce mohou členské státy využít aktuální informační technologie pro oznamování a komunikaci.

2. Nástroje včasného varování mohou zahrnovat:
  - a) mechanismy upozornění, pokud dlužník neprovedl určité typy plateb;
  - b) poradenské služby poskytované veřejnými nebo soukromými organizacemi;
  - c) pobídky podle vnitrostátního práva určené třetím stranám s relevantními informacemi o dlužníkovi, jako jsou například účetní, správci daně nebo orgány sociálního zabezpečení, aby dlužníka upozorňovaly na negativní vývoj.
3. Členské státy zajistí, aby dlužníci a zástupci zaměstnanců měli přístup k relevantním a aktuálním informacím o dostupnosti nástrojů včasného varování, jakož i o postupech a opatřeních týkajících se restrukturalizace a oddlužení.
4. Členské státy zajistí, že informace o přístupu k nástrojům včasného varování jsou veřejně dostupné on-line, a že tyto informace jsou snadno dostupné a prezentovány uživatelsky přívětivým způsobem, zejména pro malé a střední podniky.
5. Členské státy mohou poskytnout zástupcům zaměstnanců podporu při posuzování ekonomické situace dlužníka.

## HLAVA II

### RÁMCE PREVENTIVNÍ RESTRUKTURALIZACE

#### KAPITOLA 1

##### **Dostupnost rámců pro preventivní restrukturalizaci**

### Článek 4

#### **Dostupnost rámců pro preventivní restrukturalizaci**

1. Členské státy zajistí, aby v případě hrozícího úpadku měli dlužníci přístup k rámci preventivní restrukturalizace, který jim umožní provést restrukturalizaci s cílem předejít úpadku a zajistit jejich životaschopnost, aniž by byla dotčena jiná řešení k zabránění úpadku, a ochránit tak pracovní místa a zachovat fungování podniku.

2. Členské státy mohou stanovit, že dlužníci, kteří byli odsouzeni pro závažné porušení povinností v oblasti účetnictví a výkaznictví podle vnitrostátního práva, mohou využít rámec pro preventivní restrukturalizaci pouze poté, co přijmou vhodná opatření k nápravě problémů, které vedly k odsouzení, s cílem poskytnout věřitelům potřebné informace, které jim umožní přijmout rozhodnutí v průběhu jednání o restrukturalizaci.

3. Členské státy mohou nadále zachovat nebo zavést test životaschopnosti podle vnitrostátního práva za podmínky, že účelem tohoto testu je vyloučit dlužníky, kteří nemají perspektivu životaschopnosti, a že tento test lze provést bez nepříznivých důsledků pro majetek dlužníka.

4. Členské státy mohou omezit počet přístupů dlužníka za určité období k rámci preventivní restrukturalizace stanovenému touto směrnicí.

5. Rámec preventivní restrukturalizace stanovený touto směrnicí může být tvořen jedním nebo více postupy, opatřeními nebo ustanoveními, z nichž některé mohou být uplatňovány mimosoudně, aniž jsou dotčeny jakékoli jiné rámce pro restrukturalizaci podle vnitrostátního práva.

Členské státy zajistí, aby takové rámce restrukturalizace poskytovaly dlužníkům a dotčeným stranám práva a záruky stanovené v této hlavě jednotným způsobem.

6. Členské státy mohou zavést ustanovení omezující zapojení soudního nebo správního orgánu do rámců preventivní restrukturalizace jen na takový rozsah, jaký je nezbytný a přiměřený, přičemž současně zajistí, aby byla chráněna práva kterýchkoli dotčených stran a příslušných zainteresovaných stran.

7. Rámec preventivní restrukturalizace stanovené touto směrnicí musí být k dispozici na žádost dlužníků.

8. Členské státy mohou také stanovit, že rámce preventivní restrukturalizace stanovené touto směrnicí jsou se souhlasem dlužníka k dispozici na návrh věřitelů a zástupců zaměstnanců. Členské státy mohou omezit požadavek na získání souhlasu dlužníka pouze na případy, kdy jsou dlužníci malými a středními podniky.

## KAPITOLA 2

### **Usnadnění jednání o plánech preventivní restrukturalizace**

#### Článek 5

#### **Dlužník s dispozičními oprávněními**

1. Členské státy zajistí, aby si dlužníci přistupující k postupům preventivní restrukturalizace zachovali i nadále úplnou, nebo alespoň částečnou kontrolu nad svým majetkem a každodenním provozem podniku.

2. Je-li to nezbytné, o jmenování odborníka na restrukturalizaci soudním nebo správním orgánem se rozhoduje na individuální bázi, s výjimkou určitých okolností, za nichž členské státy mohou vyžadovat povinné jmenování takového odborníka v každém případě.

3. Členské státy stanoví, že odborník na restrukturalizaci bude jmenován za účelem poskytnutí pomoci dlužníkovi a věřitelům při jednání o plánu restrukturalizace a jeho vypracovávání alespoň v těchto případech:

- a) přizná-li soudní nebo správní orgán v souladu s čl. 6 odst. 3 všeobecné přerušení vymáhání individuálních nároků a rozhodne-li, že odborník na restrukturalizaci je zapotřebí k ochraně zájmů stran;
- b) musí-li být restrukturalizační plán potvrzen soudním nebo správním orgánem prostřednictvím vnucení třídám („cross-class cram-down“) podle článku 11; nebo
- c) požádá-li o to dlužník nebo většina věřitelů za podmínky, že ve druhém případě nesou náklady na odborníka věřitelé.

#### Článek 6

#### **Přerušení vymáhání individuálních nároků**

1. Členské státy zajistí, aby dlužníci mohli využít přerušení vymáhání individuálních nároků v zájmu podpory jednání o restrukturalizačním plánu v rámci preventivní restrukturalizace.

Členské státy mohou stanovit, že soudní nebo správní orgány mohou odmítnout přiznání přerušení vymáhání individuálních nároků, není-li nezbytné nebo nesplnilo-li by cíl vymezený v prvním pododstavci.

2. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 5, členské státy zajistí, aby se přerušení vymáhání individuálních nároků mohlo vztahovat na všechny typy pohledávek, včetně zajištěných pohledávek a přednostních pohledávek.

3. Členské státy mohou stanovit, že přerušení vymáhání individuálních nároků může být všeobecné, vztahující se na všechny věřitele, nebo omezené, vztahující se jen na jednoho nebo více jednotlivých věřitelů nebo kategorií věřitelů.

V případě omezeného přerušení se toto přerušení uplatní pouze na věřitele, kteří byli v souladu s vnitrostátním právem informováni o jednání uvedeném v odstavci 1 o restrukturalizačním plánu nebo o přerušení.

4. Členské státy mohou vyloučit určité pohledávky nebo kategorie pohledávek z působnosti přerušení vymáhání individuálních nároků za přesně vymezených okolností, je-li takové vyloučení řádně odůvodněné, a pokud:

a) není pravděpodobné, že vymáhání ohrozí restrukturalizaci podniku; nebo

b) by přerušení nespravedlivě poškodilo věřitele daných pohledávek.

5. Odstavec 2 se nepoužije na pohledávky pracovníků.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy odstavec 2 na pohledávky pracovníků použít, pokud a v rozsahu, v jakém členské státy zajistí, aby bylo splacení těchto pohledávek zaručeno v rámci preventivní restrukturalizace při podobné úrovni ochrany.

6. Počáteční délka trvání přerušení vymáhání individuálních nároků musí být omezena na dobu nejvýše čtyř měsíců.

7. Bez ohledu na odstavec 6 mohou členské státy umožnit, aby soudní nebo správní orgány na žádost dlužníka, věřitele nebo případně odborníka na restrukturalizaci prodloužily trvání přerušení vymáhání individuálních nároků nebo rozhodly o novém přerušení vymáhání individuálních nároků. Takové prodloužení nebo nové přerušení vymáhání individuálních nároků budou přiznány, pouze pokud z přesně vymezených okolností vyplývá, že přiznání takového prodloužení nebo nového přerušení je řádně odůvodněné, například pokud:

a) v jednáních o restrukturalizačním plánu bylo dosaženo příslušného pokroku;

b) pokračováním přerušení vymáhání individuálních nároků nejsou nespravedlivě poškozena práva nebo zájmy kterýchkoli dotčených stran; nebo

c) ve vztahu k dlužníkovi nebylo doposud zahájeno insolvenční řízení, které by mohlo podle vnitrostátního práva skončit jeho likvidací.

8. Celkové trvání přerušení vymáhání individuálních nároků, včetně prodloužení a obnovení nesmí přesáhnout dvanáct měsíců.

Rozhodnou-li členské státy, že provedou tuto směrnici prostřednictvím jednoho nebo více postupů nebo opatření, které nesplňují podmínky pro oznámení podle přílohy A nařízení (EU) 2015/848, celkové trvání přerušení v rámci takových postupů musí být omezeno na nejvýše čtyři měsíce, pokud se místo soustředění hlavních zájmů dlužníka v období tří měsíců před podáním návrhu na zahájení postupu preventivní restrukturalizace přesunulo z jiného členského státu e.

9. Členské státy zajistí, aby soudní nebo správní orgány mohly zrušit přerušení vymáhání individuálních nároků v těchto případech:

a) přerušení nadále neplní cíl podporovat jednání o restrukturalizačním plánu, například ukáže-li se, že určitá část věřitelů, která by podle vnitrostátního práva mohla zabránit přijetí restrukturalizačního plánu, nepodporuje pokračování v jednání;

b) na návrh dlužníka či odborníka na restrukturalizaci;

- c) stanoví-li tak vnitrostátní právo, pokud přerušeni vymáhání individuálních nároků nespravedlivě poškozují nebo by poškodilo jednoho nebo více věřitelů či jednu nebo více tříd věřitelů; nebo
- d) stanoví-li tak vnitrostátní právo, pokud přerušeni povede k úpadku věřitele.

Pravomoc podle prvního pododstavce zrušit přerušeni vymáhání individuálních nároků mohou členské státy omezit na situace, kdy věřitelé neměli příležitost být slyšeni před tím, než přerušeni vstoupilo v platnost, nebo než soudní či správní orgán povolil jeho prodloužení.

Členské státy mohou stanovit minimální dobu, která nepřekročí lhůtu stanovenou v odstavci 6, během níž nelze přerušeni vymáhání individuálních nároků zrušit.

### Článek 7

#### Důsledky přerušeni vymáhání individuálních nároků

1. Pokud povinnost dlužníka podat návrh na zahájení insolvenčního řízení, které by mohlo skončit likvidací dlužníka, stanovená vnitrostátním právem vznikne během přerušeni vymáhání individuálních nároků, musí být tato povinnost po dobu daného přerušeni odložena.
2. Přerušeni vymáhání individuálních nároků podle článku 6 se po dobu trvání přerušeni na žádost jednoho nebo více věřitelů odloží zahájení insolvenčního řízení, které by mohlo skončit likvidací dlužníka.
3. Členské státy se mohou odchýlit od odstavců 1 a 2 v situacích, kdy není dlužník schopen dostát svým splatným závazkům. V takových případech členské státy zajistí, aby soudní nebo správní orgán mohl rozhodnout, že zachová výhodu přerušeni vymáhání individuálních nároků, pokud by s ohledem na okolnosti případu zahájení insolvenčního řízení, které by mohlo skončit likvidací dlužníka, nebylo ve společném zájmu věřitelů.
4. Členské státy stanoví pravidla, která věřitelům, na něž se přerušeni vztahuje, zabrání v tom, aby odkládali plnění, ukončovali, urychlovali nebo jakýmkoli jiným způsobem upravovali zásadní nesplněné smlouvy na úkor dlužníka v souvislosti s dluhy, které vznikly před přerušeni, pouze z důvodu, že nebyly dlužníkem uhrazeny. Zásadními nesplněnými smlouvami se rozumí nesplněné smlouvy, které jsou nezbytné pro pokračování každodenního provozu podniku, včetně smluv týkajících se dodávek, jejichž pozastavení by vedlo k zastavení činnosti dlužníka.

Prvním pododstavcem není vyloučena možnost, aby členské státy poskytly takovým věřitelům příslušné záruky s cílem zabránit tomu, aby byli v důsledku uvedeného pododstavce nespravedlivě poškozeni.

Členské státy mohou stanovit, že tento odstavec se použije také na nezásadní nesplněné smlouvy.

5. Členské státy zajistí, aby věřitelům nebylo umožněno odkládat plnění, ukončovat, urychlovat nebo jakýmkoli jiným způsobem upravovat nesplněné smlouvy na úkor dlužníka prostřednictvím smluvní doložky stanovující taková opatření, a to pouze z důvodu:
  - a) návrhu na zahájení řízení o preventivní restrukturalizaci;
  - b) žádosti o přerušeni vymáhání individuálních nároků;
  - c) zahájení řízení o preventivní restrukturalizaci; nebo
  - d) přiznání přerušeni vymáhání individuálních nároků jako takového.

6. Členské státy mohou stanovit, že přerušeni vymáhání individuálních nároků se nepoužije na dohody o vzájemném zápočtu, včetně dohod o závěrečném vypořádání, na finančních trzích, trzích s energií a komoditních trzích ani za okolností, kdy se nepoužije čl. 31 odst. 1, pokud jsou takové dohody podle vnitrostátního insolvenčního práva vymahatelné. Přerušeni se však použije na případy, kdy věřitel vymáhá na dlužníkovi pohledávku, která vznikla v důsledku plnění dohody o vzájemném zápočtu.

První pododstavec se nepoužije na smlouvy o dodávkách zboží, služeb nebo energií nutné pro provoz podniku dlužníka, ledaže tyto smlouvy mají formu pozice obchodované na burze nebo jiném trhu, která může být kdykoli nahrazena v aktuální tržní hodnotě.

7. Členské státy zajistí, aby skutečnost, že přerušení vymáhání individuálních nároků skončilo bez přijetí restrukturalizačního plánu, sama o sobě nevedla k zahájení insolvenčního řízení, které by mohlo skončit likvidací dlužníka, pokud ovšem nejsou splněny ostatní podmínky pro jeho zahájení stanovené vnitrostátním právem.

### KAPITOLA 3

#### **Restrukturalizační plány**

#### Článek 8

#### **Obsah restrukturalizačních plánů**

1. Členské státy vyžadují, aby restrukturalizační plány předkládané k přijetí v souladu s článkem 9 nebo k potvrzení soudním nebo správním orgánem v souladu s článkem 10 obsahovaly alespoň tyto informace:

- a) totožnost dlužníka;
- b) majetek a závazky dlužníka v okamžiku předložení restrukturalizačního plánu, včetně hodnoty majetku, popis ekonomické situace dlužníka a postavení pracovníků a popis příčin a rozsahu obtíží dlužníka;
- c) dotčené strany, ať už vyjmenované jednotlivě, nebo popsané prostřednictvím kategorií dluhu podle vnitrostátního práva, jakož i jejich pohledávky nebo podíly uvedené v restrukturalizačním plánu;
- d) v příslušných případech třídy, do nichž byly dotčené strany seskupeny pro účely přijetí restrukturalizačního plánu, a hodnoty pohledávek a podílů v jednotlivých třídách;
- e) v příslušných případech strany, ať už vyjmenované jednotlivě, nebo popsané prostřednictvím kategorií dluhu podle vnitrostátního práva, které nejsou dotčeny restrukturalizačním plánem, spolu s popisem důvodů, proč se navrhuje, aby se jich restrukturalizační plán nedotýkal;
- f) v příslušných případech totožnost odborníka na restrukturalizaci;
- g) podmínky restrukturalizačního plánu zahrnující zejména:
  - i) jakákoliv navrhovaná restrukturalizační opatření uvedená v čl. 2 odst. 1 bodě 1;
  - ii) v příslušných případech navrhovanou dobu trvání navrhovaných restrukturalizačních opatření;
  - iii) ujednání týkající se informování zástupců zaměstnanců a konzultací s nimi v souladu unijním a vnitrostátním právem;
  - iv) v příslušných případech celkové důsledky týkající se zaměstnanosti, jako je propouštění, práce v režimu zkrácené pracovní doby nebo podobné;
  - v) odhadované finanční toky dlužníka, stanoví-li tak vnitrostátní právo, a
  - vi) případné nové financování, s nímž se v rámci restrukturalizačního plánu počítá, a odůvodnění toho, proč je k provedení daného plánu zapotřebí;
- h) odůvodnění, které vysvětluje, proč má restrukturalizační plán přiměřené vyhlídky na to, že zabrání úpadku dlužníka a zajistí životaschopnost podniku, včetně nezbytných předpokladů úspěchu plánu. Členské státy mohou vyžadovat, aby odůvodnění bylo vyhotoveno nebo schváleno externím znalcem nebo odborníkem na restrukturalizaci, pokud byl tento odborník jmenován.

2. Členské státy zpřístupní on-line komplexní kontrolní seznam pro účely restrukturalizačních plánů, přizpůsobený potřebám malých a středních podniků. Kontrolní seznam musí obsahovat praktické pokyny pro vypracování restrukturalizačního plánu podle vnitrostátního práva.

Kontrolní seznam musí být k dispozici v úředním jazyce nebo jazycích členského státu. Členské státy zváží zpřístupnění kontrolního seznamu alespoň v jednom dalším jazyce, zejména v jazyce používaném v mezinárodním obchodě.

## Článek 9

**Přijetí restrukturalizačních plánů**

1. Členské státy zajistí, aby dlužníci měli právo předložit restrukturalizační plány k přijetí dotčenými stranami bez ohledu na to, kdo žádá o postup preventivní restrukturalizace podle článku 4.

Členské státy mohou rovněž stanovit, že věřitelé a odborníci na restrukturalizaci mají právo předložit restrukturalizační plány a za jakých podmínek tak mohou učinit.

2. Členské státy zajistí, aby dotčené strany měly právo hlasovat o přijetí restrukturalizačního plánu.

Strany, které nejsou restrukturalizačním plánem dotčeny, nemají při přijímání tohoto plánu hlasovací práva.

3. Bez ohledu na odstavec 2 mohou členské státy vyloučit z práva hlasovat tyto strany:

- a) držitele majetkových podílů;
- b) věřitele, jejichž pohledávky se řadí za pohledávky běžných nezajištěných věřitelů v normálním pořadí priorit při likvidaci; nebo
- c) jakoukoli stranu spřízněnou s dlužníkem nebo dlužníkovým podnikem se střetem zájmů podle vnitrostátního práva.

4. Členské státy zajistí, aby se s dotčenými stranami zacházelo v oddělených třídách, které odrážejí dostatečnou míru společných zájmů na základě ověřitelných kritérií, v souladu s vnitrostátním právem. Přinejmenším se pro účely přijetí restrukturalizačního plánu musí v oddělených třídách zacházet s věřiteli zajištěných a nezajištěných pohledávek.

Členské státy mohou rovněž stanovit, že s pohledávkami pracovníků se zachází v jejich vlastní oddělené třídě.

Členské státy mohou stanovit, že dlužníci, kteří jsou malými nebo středními podniky, se mohou rozhodnout nezacházet s dotčenými stranami v oddělených třídách.

Členské státy zavedou vhodná opatření k zajištění toho, že při tvorbě tříd je zvláštní pozornost věnována ochraně zranitelných věřitelů, jako jsou malí dodavatelé.

5. Hlasovací práva a tvorbu tříd posoudí soudní nebo správní orgán, je-li podána žádost o potvrzení restrukturalizačního plánu.

Členské státy mohou vyžadovat, aby hlasovací práva a tvorbu tříd posoudil a potvrdil soudní nebo správní orgán v dřívější fázi, než je fáze uvedená v prvním pododstavci.

6. Restrukturalizační plán je přijat dotčenými stranami za předpokladu, že je v každé třídě dosaženo většiny podle výše pohledávek nebo podílů. Členské státy mohou navíc vyžadovat, aby v každé třídě bylo dosaženo většiny podle počtu dotčených stran.

Členské státy stanoví většiny požadované pro přijetí restrukturalizačního plánu. Tyto většiny nesmí být vyšší než 75 % podle výše pohledávek nebo podílů v každé třídě, nebo případně podle počtu dotčených stran v každé třídě.

7. Bez ohledu na odstavce 2 až 6 mohou členské státy stanovit, že formální hlasování o přijetí restrukturalizačního plánu lze nahradit dohodou s potřebnou většinou.

## Článek 10

**Potvrzení restrukturalizačních plánů**

1. Členské státy zajistí, aby přinejmenším následující restrukturalizační plány byly pro strany závazné, pouze pokud je potvrdí soudní nebo správní orgán:

- a) restrukturalizační plány, které se dotýkají pohledávek nebo podílů nesouhlasících dotčených stran;
- b) restrukturalizační plány, které předpokládají nové financování;
- c) restrukturalizační plány, které zahrnují ztrátu více než 25 % pracovní síly, pokud tuto ztrátu povoluje vnitrostátní právo.

2. Členské státy zajistí, aby podmínky, za kterých může být restrukturalizační plán potvrzen soudním nebo správním orgánem, byly jasně vymezeny a zahrnovaly alespoň následující:

- a) restrukturalizační plán byl přijat v souladu s článkem 9;
- b) s věřiteli s dostatečnou mírou společných zájmů v téže třídě se zachází rovnocenně, a způsobem přiměřeným k jejich pohledávkám;
- c) oznámení o restrukturalizačním plánu bylo uskutečněno v souladu s vnitrostátním právem všem dotčeným stranám;
- d) v případě existence nesouhlasících věřitelů restrukturalizační plán splňuje test nejlepších zájmů věřitelů;
- e) v příslušných případech, jakékoli nové financování je nutné k provedení restrukturalizačního plánu a nepoškozuje nespravedlivě zájmy věřitelů.

Soudní nebo správní orgán posoudí splnění prvního pododstavce písm. d) pouze v případě, že byly z tohoto důvodu podány proti restrukturalizačnímu plánu námítky.

3. Členské státy zajistí, aby soudní nebo správní orgány měly možnost odmítnout potvrdit restrukturalizační plán, pokud by tento plán neměl přiměřené vyhlídky zabránit úpadku dlužníka nebo zajistit životaschopnost podniku.

4. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy je pro závaznost restrukturalizačního plánu nutné potvrzení soudním nebo správním orgánem, bylo rozhodnutí přijato efektivně s cílem zajistit urychlené vyřízení záležitosti.

#### Článek 11

#### Vnucení třídám

1. Členské státy zajistí, aby restrukturalizační plán, který není schválen dotčenými stranami ve všech hlasovacích třídách, jak je vymezeno v čl. 9 odst. 6, mohl být potvrzen soudním nebo správním orgánem na návrh dlužníka nebo se souhlasem dlužníka a stal se závazným pro nesouhlasící hlasovací třídy, pokud daný restrukturalizační plán splňuje alespoň tyto podmínky:

- a) je v souladu s čl. 10 odst. 2 a 3;
- b) byl schválen:
  - i) většinou hlasovacích tříd dotčených stran, pokud alespoň jedna z těchto tříd je třídou zajištěných věřitelů nebo má vyšší prioritu než třída běžných nezajištěných věřitelů, nebo pokud tomu tak není, potom
  - ii) alespoň jednou z hlasovacích tříd dotčených stran, nebo, stanoví-li tak vnitrostátní právo, poškozených stran, kromě třídy držitelů majetkových podílů nebo jakékoli jiné třídy, která by při ocenění dlužníka za předpokladu trvání podniku neobdržela žádnou platbu ani si neponechala žádný podíl, nebo u níž lze v souladu s vnitrostátním právem přiměřeně předpokládat, že by neobdržela žádnou platbu ani si neponechala žádný podíl, pokud by se použilo normální pořadí priorit při likvidaci podle vnitrostátního práva;
- c) zajišťuje, aby se s nesouhlasící hlasovací třídou dotčených věřitelů zacházelo alespoň stejně příznivě jako s jakoukoli jinou třídou stejné priority a příznivěji než s jakoukoli třídou s nižší prioritou; a
- d) žádná třída dotčených stran nemůže podle restrukturalizačního plánu obdržet nebo si ponechat více než plnou výši svých pohledávek nebo podílů.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy omezit požadavek souhlasu dlužníka na případy, kdy jsou dlužníky malé a střední podniky.

Členské státy mohou zvýšit minimální počet tříd dotčených stran, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právo, poškozených stran, který je nutný ke schválení plánu podle písm. b) prvního pododstavce bodu ii).

2. Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce písm. c) mohou členské státy stanovit, aby nároky dotčených věřitelů v nesouhlasící hlasovací třídě byly uspokojeny v plné výši stejnými nebo rovnocennými prostředky, pokud má jakákoli třída s nižší prioritou na základě restrukturalizačního plánu obdržet jakoukoli platbu nebo si ponechat jakýkoli podíl.

Členské státy mohou zachovat nebo zavést ustanovení odchylná od prvního pododstavce, je-li to nutné k dosažení cílů restrukturalizačního plánu, a pokud restrukturalizační plán nespravedlivě nepoškozuje práva nebo zájmy kterékoli z dotčených stran.

#### Článek 12

##### Držitelé majetkových podílů

1. Pokud členské státy vyloučí držitele majetkových podílů z použití článků 9 až 11, musí jinými prostředky zajistit, aby daným držitelům majetkových podílů nebylo umožněno nepřiměřeně bránit nebo klást překážky přijetí a potvrzení restrukturalizačního plánu.
2. Členské státy rovněž zajistí, aby držitelům majetkových podílů nebylo umožněno nepřiměřeně bránit nebo klást překážky provedení restrukturalizačního plánu.
3. Členské státy mohou přizpůsobit vymezení toho, co znamená nepřiměřeně bránit nebo klást překážky podle tohoto článku, aby se mimo jiné zohlednilo, zda je dlužník malým či středním podnikem, nebo velkým podnikem, navržená restrukturalizační opatření dotýkající se práv držitelů majetkových podílů, typ držitele majetkových podílů, zda je dlužník právníkou nebo fyzickou osobou nebo zda společníci v obchodní společnosti ručí omezeně či neomezeně.

#### Článek 13

##### Pracovníci

1. Členské státy zajistí, aby rámcem preventivní restrukturalizace nebyla dotčena individuální a kolektivní práva pracovníků podle unijního a vnitrostátního pracovního práva, jako například:
  - a) právo na kolektivní vyjednávání a protestní akce a
  - b) právo na informování a projednávání v souladu se směrnicí 2002/14/ES a směrnicí 2009/38/ES, zejména:
    - i) informování zástupců zaměstnanců o nejnovějším a pravděpodobném vývoji činností podniku nebo závodu a o jeho hospodářské situaci, což jim umožní sdělit dlužníkovi případné obavy ohledně situace podniku a nutnosti zvážit restrukturalizační mechanismy;
    - ii) informování zástupců zaměstnanců o jakémkoliv postupu preventivní restrukturalizace, který by mohl mít dopad na zaměstnanost, například na schopnost pracovníků obdržet svou mzdu a jakékoli budoucí platby, včetně plateb vyplývajících ze zaměstnaneckého penzijního pojištění;
    - iii) informování zástupců zaměstnanců o restrukturalizačních plánech a projednávání těchto plánů s nimi před tím, než jsou předloženy k přijetí podle článku 9 nebo k potvrzení soudním či správním orgánem podle článku 10;
  - c) práva zaručená směrnicemi 98/59/ES, 2001/23/ES a 2008/94/ES.
2. Zahrnuje-li restrukturalizační plán opatření vedoucí ke změnám organizace práce nebo smluvních vztahů s pracovníky, pracovníci schválí taková opatření, pokud vnitrostátní právo nebo kolektivní smlouvy takové schválení v těchto případech stanoví.

#### Článek 14

##### Ocenění soudním nebo správním orgánem

1. Soudní nebo správní orgán přijme rozhodnutí o ocenění podniku dlužníka, pouze pokud nesouhlasící dotčená strana podá námitky proti restrukturalizačnímu plánu buď:
  - a) z důvodu údajného nesplnění testu nejlepšího zájmu věřitelů podle čl. 2 odst. 1 bodu 6; nebo
  - b) z důvodu údajného porušení podmínek vnučení třídám podle čl. 11 odst. 1 písm. b) bodu ii).



2. Členské státy zajistí, aby pro účely přijetí rozhodnutí o ocenění v souladu s odstavcem 1 soudní nebo správní orgány mohly jmenovat nebo vyslechnout řádně kvalifikované znalce.
3. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby nesouhlasící dotčená strana mohla vznést námitku u soudního nebo správního orgánu, který byl požádán o potvrzení restrukturalizačního plánu.

Členské státy mohou stanovit, že takovou námitku lze vznést v souvislosti s odvoláním proti rozhodnutí o potvrzení restrukturalizačního plánu.

#### Článek 15

### Účinky restrukturalizačních plánů

1. Členské státy zajistí, aby restrukturalizační plány, jež potvrdí soudní nebo správní orgán, byly závazné pro všechny dotčené strany jmenované nebo popsané v souladu s čl. 8 odst. 1 písm. c).
2. Členské státy zajistí, aby věřitelé, kteří se podle vnitrostátního práva na přijímání restrukturalizačního plánu nepodílejí, nebyli tímto plánem dotčeni.

#### Článek 16

### Odvolání

1. Členské státy zajistí, aby jakékoli odvolání podle vnitrostátního práva proti rozhodnutí o potvrzení nebo zamítnutí restrukturalizačního plánu přijatému soudním orgánem bylo předloženo vyššímu soudnímu orgánu.

Členské státy zajistí, aby odvolání proti rozhodnutí o potvrzení nebo zamítnutí restrukturalizačního plánu přijatému správním orgánem bylo předloženo soudnímu orgánu.

2. Odvolání musí být řešena efektivně v zájmu urychleného vyřízení.
3. Odvolání proti rozhodnutí potvrzujícímu restrukturalizační plán nemá odkladné účinky na provádění plánu.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy stanovit, že soudní orgány mohou odložit výkon restrukturalizačního plánu nebo jeho částí, je-li to potřebné a vhodné k ochraně zájmů některé ze stran.

4. Členské státy zajistí, aby v případě, že je odvolání podle odstavce 3 vyhověno, mohl soudní orgán buď:
  - a) nepotvrdit restrukturalizační plán; nebo
  - b) potvrdit restrukturalizační plán buď se změnami, stanoví-li tak vnitrostátní právo, nebo beze změn.

Členské státy mohou stanovit, že je-li plán potvrzen podle prvního pododstavce písm. b), obdrží strana, která utrpěla peněžitou ztrátu a jejímuž odvolání bylo vyhověno, náhradu.

#### KAPITOLA 4

### ***Ochrana nového financování, prozatímního financování a jiných transakcí souvisejících s restrukturalizací***

#### Článek 17

### **Ochrana nového financování a prozatímního financování**

1. Členské státy zajistí, aby nové financování a prozatímní financování byla dostatečně chráněna. V případě jakéhokoli následného úpadku dlužníka přinejmenším platí, že:
  - a) nové financování a prozatímní financování nesmí být prohlášena za neplatná, relativně neplatná nebo nevymahatelná

- b) poskytovatelům takového financování nesmí vzniknout občanskoprávní, správní ani trestní odpovědnost z důvodu, že takové financování poškozuje věřitele jako celek, ledaže existují jiné důvody stanovené vnitrostátním právem.
2. Členské státy mohou stanovit, že odstavec 1 se použije pouze na nové financování v případech, kdy byl restrukturalizační plán potvrzen soudním nebo správním orgánem, nebo na prozatímní financování, které bylo předmětem předchozí kontroly.
3. Členské státy mohou z uplatňování odstavce 1 vyloučit prozatímní financování, které je poskytnuto poté, co dlužník přestal být schopen dostát svým splatným závazkům.
4. Členské státy mohou stanovit, že poskytovatelé nového nebo prozatímního financování mají právo obdržet v rámci následných insolvenčních řízení platbu přednostně před jinými věřiteli, kteří by jinak měli nadřazené nebo rovnocenné pohledávky.

#### Článek 18

### Ochrana jiných transakcí souvisejících s restrukturalizací

1. Aniž je dotčen článek 17, členské státy zajistí, aby v případě jakéhokoli následného úpadku dlužníka nebyly transakce, které jsou přiměřené a bezprostředně nezbytné pro jednání o restrukturalizačním plánu, prohlášeny za neplatné, relativně neplatné nebo nevyhnutelné z důvodu, že poškozují věřitele jako celek, ledaže existují jiné důvody stanovené vnitrostátním právem.
2. Členské státy mohou stanovit, že se odstavec 1 použije pouze v případech, kdy je plán potvrzen soudním nebo správním orgánem nebo kdy byly takové transakce předmětem předchozí kontroly.
3. Členské státy mohou z uplatňování odstavce 1 vyloučit transakce, které jsou provedeny poté, co dlužník přestal být schopen dostát svým splatným závazkům.
4. Transakce uvedené v odstavci 1 zahrnují minimálně:
- úhradu poplatků a nákladů spojených s jednáním o restrukturalizačním plánu, s jeho přijetím nebo potvrzením;
  - úhradu poplatků a nákladů vynaložených při hledání odborného poradenství v úzké souvislosti s restrukturalizací;
  - úhradu mezd pracovníků za již odvedenou práci, aniž jsou dotčena jiná ochranná opatření podle unijního nebo vnitrostátního práva;
  - jakékoli platby a výdaje vynaložené v rámci běžné podnikatelské činnosti, jiné než platby a výdaje uvedené v písmenech a) až c).
5. Aniž je dotčen článek 17, členské státy zajistí, aby v případě jakéhokoli následného úpadku dlužníka jakékoli transakce, které jsou přiměřené a bezprostředně nezbytné pro provádění restrukturalizačního plánu a jsou provedeny v souladu s restrukturalizačním plánem potvrzeným soudním nebo správním orgánem, nebyly prohlášeny za neplatné, relativně neplatné nebo nevyhnutelné z důvodu, že poškozují věřitele jako celek, ledaže existují jiné důvody stanovené vnitrostátním právem.

#### KAPITOLA 5

### Povinnosti vedoucích pracovníků

#### Článek 19

### Povinnosti vedoucích pracovníků v případech hrozícího úpadku

Členské státy zajistí, aby v případech hrozícího úpadku vedoucí pracovníci řádně zohlednili přinejmenším:

- zájmy věřitelů, držitelů majetkových podílů a dalších zainteresovaných stran;
- nutnost přijmout kroky k zabránění úpadku a
- potřebu vyhnout se úmyslnému nebo hrubě nedbalému jednání, které ohrožuje životaschopnost podniku.

## HLAVA III

## ODDLUŽENÍ A ZÁKAZY ČINNOSTI

## Článek 20

**Přístup k oddlužení**

1. Členské státy zajistí, aby podnikatelé v úpadku měli přístup k nejméně jednomu postupu, jenž může vést k úplnému oddlužení v souladu s touto směrnicí.

Členské státy mohou požadovat ukončení obchodu, živnosti, řemesla nebo povolání, s nímž souvisejí dluhy podnikatele v úpadku.

2. Členské státy, ve kterých je úplné oddlužení podmíněno částečným splacením dluhu podnikatelem, zajistí, aby související povinnost splacení vycházela z individuální situace podnikatele, a zejména aby byla úměrná jeho postžitelnému nebo disponibilnímu příjmu a majetku během doby oddlužení a zohledňovala spravedlivý zájem věřitelů.

3. Členské státy zajistí, aby podnikatelé, kteří byli oddluženi, mohli využít stávajících vnitrostátních rámců poskytujících podnikatelskou podporu pro podnikatele včetně přístupu k příslušným a aktuálním informacím o těchto rámcích.

## Článek 21

**Doba oddlužení**

1. Členské státy zajistí, aby doba, po jejímž uplynutí mohou být podnikatelé v úpadku zcela oddluženi, nebyla delší než tři roky počínaje nejpozději:

- a) v případě postupu, který zahrnuje splátkový kalendář, dnem rozhodnutí soudního nebo správního orgánu, kterým se potvrzuje daný kalendář, nebo zahájením plnění daného kalendáře; nebo
- b) v případě jakéhokoli jiného postupu dnem rozhodnutí soudního nebo správního orgánu o zahájení tohoto postupu nebo stanovení majetkové podstaty podnikatele.

2. Členské státy zajistí, aby podnikatelé v úpadku, kteří splnili své povinnosti, pokud takové povinnosti existují podle vnitrostátního práva, byli oddluženi ke dni uplynutí doby oddlužení, aniž by museli soudní nebo správní orgán žádat o zahájení dalšího postupu vedle postupů uvedených v odstavci 1.

Aniž je dotčen první pododstavec, členské státy mohou zachovat nebo zavést ustanovení, která soudnímu nebo správnímu orgánu umožňují ověřit, zda podnikatelé splnili podmínky pro oddlužení.

3. Členské státy mohou stanovit, že úplné oddlužení nenaruší pokračování insolvenčního řízení zahrnujícího zpeněžení a rozdělení majetku podnikatele, jenž byl součástí majetkové podstaty uvedeného podnikatele ke dni uplynutí doby oddlužení.

## Článek 22

**Doba zákazu činnosti**

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že je podnikatel v úpadku oddlužen v souladu s touto směrnicí, veškeré zákazy zahájení nebo provozování obchodu, živnosti, řemesla nebo povolání založené výlučně na skutečnosti, že daný podnikatel je v úpadku, pozbyly účinků nejpozději na konci doby oddlužení.

2. Členské státy zajistí, aby po uplynutí doby oddlužení pozbyly zákazy činnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku účinku, aniž by bylo nutné žádat soudní nebo správní orgán o zahájení dalšího postupu vedle postupů uvedených v čl. 21 odst. 1.

## Článek 23

## Odchyly

1. Odchylně od článků 20 až 22 členské státy zachovají nebo zavedou ustanovení, která zamítají nebo omezují přístup k oddlužení, ruší výhodu oddlužení nebo stanoví delší doby pro úplné oddlužení nebo delší doby zákazu činnosti, pokud podnikatel v úpadku jednal podle vnitrostátního práva nepoctivě nebo se zlým úmyslem vůči věřitelům nebo dalším zainteresovaným stranám při zadlužování, během insolvenčního řízení nebo v průběhu splácení dluhu podle vnitrostátního práva, aniž jsou dotčena vnitrostátní pravidla týkající se důkazního břemene.

2. Odchylně od článků 20 až 22 mohou členské státy zachovat nebo zavést ustanovení, která zamítají, omezují přístup k oddlužení, ruší výhodu oddlužení nebo stanoví delší doby pro úplné oddlužení nebo delší doby zákazu činnosti, a to za určitých přesně stanovených okolností a pokud jsou tyto odchyly řádně odůvodněny, například pokud:

- a) podnikatel v úpadku podstatným způsobem porušil povinnosti podle splátkového kalendáře nebo jakoukoli jinou právní povinnost, která má chránit zájmy věřitelů, včetně povinnosti maximalizovat výnosy pro věřitele;
- b) podnikatel v úpadku porušil povinnost poskytovat informace nebo součinnost podle unijního a vnitrostátního práva;
- c) existují zneužívající návrhy na oddlužení;
- d) existuje další návrh na oddlužení během určitého období poté, co bylo podnikateli v úpadku přiznáno úplné oddlužení nebo bylo zamítnuto jeho úplné oddlužení z důvodu závažného porušení povinnosti poskytovat informace nebo součinnost;
- e) nejsou pokryty náklady postupu vedoucího k oddlužení, nebo
- f) je odchylka nezbytná k zajištění rovnováhy mezi právy dlužníka a právy jednoho či více věřitelů.

3. Odchylně od článku 21 mohou členské státy stanovit delší doby oddlužení v případech, kdy:

- a) soudní nebo správní orgán schválí nebo nařídí ochranná opatření za účelem ochrany hlavního bydliště podnikatele v úpadku a případně rodiny podnikatele nebo majetku, jenž je zásadní pro pokračování obchodu, živnosti, řemesla nebo povolání podnikatele; nebo
- b) nedochází ke zpeněžení hlavního bydliště podnikatele v úpadku a případně rodiny podnikatele.

4. Členské státy mohou vyloučit určité kategorie dluhu z oddlužení nebo mohou omezit přístup k oddlužení nebo stanovit delší dobu oddlužení, pokud jsou taková vyloučení, omezení nebo delší doby řádně odůvodněny, jako například v případě:

- a) zajištěných dluhů;
- b) dluhů vyplývajících z trestních sankcí nebo s nimi souvisejících;
- c) dluhů vyplývajících z deliktů odpovědnosti;
- d) dluhů souvisejících s vyživovacími povinnostmi vyplývajících z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo švagrovství;
- e) dluhů vzniklých po podání návrhu na postup vedoucí k oddlužení nebo po zahájení tohoto postupu a
- f) dluhů vyplývajících z povinnosti uhradit náklady na postup vedoucí k oddlužení.

5. Odchylně od článku 22 mohou členské státy stanovit delší nebo neomezenou dobu zákazu činnosti, pokud podnikatel v úpadku vykonává povolání:

- a) na které se vztahují zvláštní etická pravidla nebo zvláštní pravidla týkající se dobrého jména či odborných znalostí, a daný podnikatel uvedená pravidla porušil, nebo
- b) zabývající se správou majetku jiných osob.

První pododstavec se použije rovněž tehdy, pokud podnikatel v úpadku žádá o přístup k povolání uvedenému v písmenech a) nebo b) uvedeného pododstavce.

6. Touto směrnici nejsou dotčena vnitrostátní pravidla týkající se jiných zákazů činnosti nařízených soudním nebo správním orgánem, než jsou zákazy uvedené v článku 22.

#### Článek 24

### Konsolidace řízení týkajících se dluhů z podnikání a osobních dluhů

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že podnikatel v úpadku má dluhy z podnikání vzniklé při provozování svého obchodu, živnosti, řemesla nebo povolání a zároveň i osobní dluhy vzniklé mimo rámec těchto činností, které nelze přiměřeně oddělit, byly pro účely úplného oddlužení tyto dluhy, pokud jsou osvoboditelné od placení, řešeny v jediném řízení.
2. Členské státy mohou stanovit, že pokud lze dluhy z podnikání a osobní dluhy oddělit, budou pro účely úplného oddlužení řešeny buď v oddělených, avšak koordinovaných řízeních, nebo v témž řízení.

#### HLAVA IV

### OPATŘENÍ KE ZVÝŠENÍ ÚČINNOSTI POSTUPŮ RESTRUKTURALIZACE, INSOLVENCE A ODDLUŽENÍ

#### Článek 25

### Soudní a správní orgány

Aniž jsou dotčeny nezávislost soudnictví a jakékoliv rozdíly v uspořádání soudního systému v rámci Unie, členské státy zajistí, aby:

- a) členové soudních a správních orgánů, které se zabývají postupy restrukturalizace, insolvence a oddlužení, absolvovali vhodnou odbornou přípravu a měli odborné znalosti nezbytné pro plnění svých povinností a
- b) postupy restrukturalizace, insolvence a oddlužení byly řešeny účinným způsobem za účelem urychleného vyřízení.

#### Článek 26

### Odborníci na postupy restrukturalizace, insolvence a oddlužení

1. Členské státy zajistí, aby:
  - a) odborníci jmenovaní soudním nebo správním orgánem v postupech restrukturalizace, insolvence a oddlužení (dále jen „odborníci“) absolvovali vhodnou odbornou přípravu a měli odborné znalosti nezbytné pro plnění svých povinností;
  - b) podmínky způsobilosti, jakož i proces jmenování a odvolávání odborníků a jejich odstupování z funkce byly jasné, transparentní a spravedlivé;
  - c) při jmenování odborníka pro konkrétní případ, včetně případů obsahujících přeshraniční prvky, byla věnována náležitá pozornost zkušenostem a odborným znalostem odborníka a zvláštním rysům daného případu a
  - d) za účelem zabránění střetu zájmů měli dlužníci a věřitelé možnost buď vznést námitky proti výběru či jmenování odborníka, nebo požadovat výměnu odborníka.
2. Komise usnadní sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy s cílem zlepšit kvalitu odborné přípravy napříč Uní, a to mimo jiné výměnou zkušeností a prostřednictvím nástrojů pro zvyšování kapacit.

## Článek 27

**Dohled nad odborníky a jejich odměňování**

1. Členské státy zavedou vhodné dohledové a regulační mechanismy, aby bylo zajištěno, že práce odborníků podléhá účinnému dohledu, s cílem zabezpečit, že jejich služby jsou poskytovány účinným a kvalifikovaným způsobem a ve vztahu k účastníkům nestranně a nezávisle. Součástí těchto mechanismů jsou také opatření týkající se odpovědnosti odborníků, kteří při plnění svých povinností selhali.
2. Členské státy zajistí, aby informace o orgánech nebo subjektech vykonávajících dohled nad odborníky byly veřejně dostupné.
3. Členské státy mohou podporovat vypracování kodexů chování a jejich dodržování ze strany odborníků.
4. Členské státy zajistí, aby se odměna odborníků řídila pravidly, jež jsou v souladu s cílem účinného ukončení postupů.

Členské státy zajistí, aby byly zavedeny vhodné postupy k řešení případných sporů ohledně odměn.

## Článek 28

**Používání elektronických komunikačních prostředků**

Členské státy zajistí, aby v postupech restrukturalizace, insolvence a oddlužení mohli účastníci postupů, odborník a soudní či správní orgán, mimo jiné i v přeshraničních situacích, za použití elektronických komunikačních prostředků provádět alespoň tyto úkony:

- a) přihlašování pohledávek;
- b) předkládání restrukturalizačních plánů nebo splátkových kalendářů;
- c) zasílání oznámení věřitelům;
- d) podávání námitek a odvolání.

## HLAVA V

**MONITOROVÁNÍ POSTUPŮ RESTRUKTURALIZACE, INSOLVENCE A ODDLUŽENÍ**

## Článek 29

**Shromažďování údajů**

1. Členské státy každoročně na vnitrostátní úrovni shromažďují a agregují údaje o postupech restrukturalizace, insolvence a oddlužení, rozčleněné podle druhu postupu a zahrnující alespoň tyto prvky:
  - a) počet postupů, o které bylo požádáno nebo které byly zahájeny, je-li toto zahájení stanoveno ve vnitrostátním právu, a postupů, které dosud probíhají nebo byly uzavřeny;
  - b) průměrná délka postupů od podání návrhu nebo od jejich zahájení, je-li toto zahájení stanoveno ve vnitrostátním právu, do jeho uzavření;
  - c) počet postupů jiných než těch podle písmena d), rozčleněných podle druhu výsledků;
  - d) počet návrhů na postupy restrukturalizace, které byly prohlášeny za nepřípustné, byly zamítnuty nebo byly vzaty zpět před zahájením.
2. Členské státy každoročně na vnitrostátní úrovni shromažďují a agregují údaje o počtu dlužníků, na něž se vztahovaly postupy restrukturalizace nebo insolvence a u nichž byl během tří let předcházejících podání návrhu nebo zahájení takového postupu, je-li toto zahájení stanoveno ve vnitrostátním právu, potvrzen restrukturalizační plán v rámci předchozího postupu restrukturalizace podle hlavy II.

3. Členské státy mohou každoročně na vnitrostátní úrovni shromažďovat a agregovat údaje o:
  - a) průměrných nákladech na jednotlivé druhy postupů;
  - b) průměrné výtěžnosti u zajištěných a nezajištěných věřitelů a případně samostatně u jiných druhů věřitelů;
  - c) počtu podnikatelů, kteří založí nový podnik poté, co podstoupili postup podle čl. 1 odst. 1 písm. b);
  - d) počtu ztracených pracovních míst v souvislosti s postupy restrukturalizace a insolvence.
4. Členské státy rozčlení údaje uvedené v odst. 1 písm. a) až c) a případně údaje uvedené v odstavci 3, jsou-li k dispozici, podle:
  - a) velikosti dotčených dlužníků, kteří nejsou fyzickými osobami;
  - b) toho, zda je dlužníkem, na něhož se vztahují postupy restrukturalizace nebo insolvence, fyzická nebo právnická osoba, a
  - c) toho, zda se postupy vedoucí k oddlužení týkají pouze podnikatelů, nebo všech fyzických osob.
5. Členské státy mohou shromažďovat a agregovat údaje uvedené v odstavcích 1 až 4 metodou výběru vzorků, která zajistí, že vzorky jsou reprezentativní z hlediska velikosti a rozmanitosti.
6. Členské státy shromažďují a agregují údaje uvedené v odstavcích 1, 2, 4 a případně v odstavci 3 za celé kalendářní roky končící vždy dnem 31. prosince každého roku, a to počínaje prvním celým kalendářním rokem následujícím po ... [den použitelnosti prováděcích aktů uvedených v odstavci 7]. Tyto údaje se sdělují každý rok Komisi prostřednictvím standardního formuláře pro sdělování údajů, a to vždy do 31. prosince kalendářního roku následujícího po roce, za který se údaje shromažďují.
7. Formulář pro sdělování údajů zmíněný v odstavci 6 tohoto článku Komise zavede prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 2.
8. Komise na svých internetových stránkách zveřejní přístupnou a uživatelsky vstřícnou formou údaje sdělené v souladu s odstavcem 6.

#### Článek 30

#### **Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

#### HLAVA VI

#### **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

#### Článek 31

#### **Vztah k jiným aktům a mezinárodním nástrojům**

1. Tyto předpisy se použijí bez ohledu na tuto směrnici:
  - a) směrnice 98/26/ES,
  - b) směrnice 2002/47/ES a
  - c) nařízení (EU) č. 648/2012.

2. Touto směrnicí nejsou dotčeny požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků, které jsou pro platební instituce stanoveny podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366<sup>(24)</sup> a pro instituce elektronických peněz podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES<sup>(25)</sup>.

3. Touto směrnicí není dotčeno uplatňování Úmluvy o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení a Protokolu k této úmluvě ve věcech příslušejících vybavení letadel, které byly podepsány v Kapském Městě dne 16. listopadu 2001, jejichž stranami jsou některé členské státy v době přijetí této směrnice.

## Článek 32

### Změna směrnice (EU) 2017/1132

V článku 84 směrnice (EU) 2017/1132 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy se odchýlí od ustanovení čl. 58 odst. 1, článku 68, článků 72, 73 a 74, čl. 79 odst. 1 písm. b), čl. 80 odst. 1 a článku 81 v takovém rozsahu a na takovou dobu, jak je nezbytné ke zřízení rámce preventivní restrukturalizace stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1023 (\*).

Prvním pododstavcem není dotčena zásada rovného zacházení s akcionáři.

(\*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1023 ze dne 20. června 2019 o rámci preventivní restrukturalizace, o oddlužení a zákazech činnosti a opatřeních ke zvýšení účinnosti postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení a o změně směrnice (EU) 2017/1132 (směrnice o restrukturalizaci a insolvenční) (Úř. věst. L 172, 26.6.2019, s. 18).“

## Článek 33

### Ustanovení o přezkumu

Nejpozději do 17. července 2026 a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování a dopadech této směrnice, včetně uplatňování pravidel pro tvorbu tříd a hlasování ve vztahu ke zranitelným věřitelům, jako jsou například pracovníci. Na základě tohoto posouzení Komise předloží ve vhodných případech legislativní návrh, přičemž zváží přijetí dalších opatření ke konsolidaci a harmonizaci právního rámce v oblasti restrukturalizace, insolvence a oddlužení.

## Článek 34

### Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní do 17. července 2021 právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí, s výjimkou ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s čl. 28 písm. a), b) a c), která přijmou a zveřejní do 17. července 2024, a ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s čl. 28 písm. d), která přijmou a zveřejní do 17. července 2026. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Uvedené právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí členské státy použijí od 17. července 2021, s výjimkou ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s čl. 28 písm. a), b) a c), která použijí od 17. července 2024, a ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s čl. 28 písm. d), která použijí od 17. července 2026.

<sup>(24)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

<sup>(25)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o omezitelném dohledu nad touto činností, o změně směrnice 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).



2. Odchylně od odstavce 1 může být lhůta pro provedení stanovená odstavcem 1 prodloužena maximálně o jeden rok v případě členských států, které se při provádění této směrnice budou potýkat se zvláště velkými potížemi. O tom, že potřebují využít této možnosti prodloužení lhůty pro provedení, uvědomí členské státy Komisi do 17. ledna 2021.
3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

#### Článek 35

#### **Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

#### Článek 36

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 20. června 2019.

*Za Evropský parlament*  
*předseda*  
A. TAJANI

*Za Radu*  
*předseda*  
G. CIAMBA

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1024**  
**ze dne 20. června 2019**  
**o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru**  
**(přepracované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru <sup>(1)</sup>,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem <sup>(2)</sup>,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES <sup>(3)</sup> byla podstatně změněna. Vzhledem k potřebě provést další změny by uvedená směrnice měla být v zájmu přehlednosti přepracována.
- (2) Podle článku 13 směrnice 2003/98/ES a pět let po přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/37/EU <sup>(4)</sup>, která změnila směrnici 2003/98/ES, Komise po konzultaci s příslušnými zúčastněnými stranami zhodnotila a přezkoumala fungování směrnice 2003/98/ES v rámci programu pro účelnost a účinnost právních předpisů.
- (3) V návaznosti na konzultace se zúčastněnými stranami a na základě výsledků posouzení dopadů má Komise za to, že je zapotřebí opatření na úrovni Unie, jež by řešilo přetrvávající a nové překážky širokého opakovaného použití informací veřejného sektoru a informací financovaných z veřejných zdrojů v celé Unii, s cílem aktualizovat legislativní rámec s ohledem na pokrok v oblasti digitálních technologií a dále stimulovat digitální inovace, zejména pokud jde o umělou inteligenci.
- (4) Věcné změny, jež by měly být v právním textu provedeny za účelem plného využití potenciálu informací veřejného sektoru pro evropské hospodářství a společnost, by se měly zaměřit na tyto oblasti: poskytování dynamických dat v reálném čase pomocí vhodných technických prostředků, větší nabídka hodnotných veřejných údajů pro opakované použití, a to i od veřejných podniků, od organizací provádějících výzkum a od organizací financujících výzkum, řešení vzniku nových forem výhradních dohod, použití výjimek vůči zásadě účtování mezních nákladů a vztah mezi touto směrnicí a některými souvisejícími právními nástroji, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 <sup>(5)</sup> a směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES <sup>(6)</sup>, 2003/4/ES <sup>(7)</sup> a 2007/2/ES <sup>(8)</sup>.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 238.

<sup>(2)</sup> Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2019.

<sup>(3)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90).

<sup>(4)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/37/EU ze dne 26. června 2013, kterou se mění směrnice 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 175, 27.6.2013, s. 1).

<sup>(5)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

<sup>(6)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází (Úř. věst. L 77, 27.3.1996, s. 20).

<sup>(7)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

<sup>(8)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (5) Přístup k informacím je jedním ze základních práv. Listina základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) stanoví, že každý má právo na svobodu projevu, což zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování veřejné moci a bez ohledu na hranice.
- (6) Článek 8 Listiny zaručuje právo na ochranu osobních údajů a stanoví, že tyto údaje musí být zpracovány korektně, k přesně stanoveným účelům, na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem a pod dohledem nezávislého orgánu.
- (7) Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) stanoví vytvoření vnitřního trhu a systému zajišťujícího, aby na vnitřním trhu nebyla narušována hospodářská soutěž. Harmonizace pravidel a postupů členských států při využívání informací veřejného sektoru přispívá k dosažení těchto cílů.
- (8) Veřejný sektor v členských státech shromažďuje, vytváří, reprodukuje a šíří široké spektrum informací z mnoha oblastí, například sociální, politické, hospodářské, právní, zeměpisné, environmentální, meteorologické, seismologické, turistické, podnikatelské, patentové a vzdělávací. Dokumenty, které vytvářejí výkonné, zákonodárné nebo soudní subjekty veřejného sektoru, představují rozsáhlý, rozmanitý a cenný soubor zdrojů, jež může ve svůj prospěch využívat společnost. Poskytování těchto informací, jež zahrnují dynamická data, v běžném elektronickém formátu umožňuje občanům a právníkům osobám nacházet nové způsoby jejich využívání a vytvářet nové inovativní produkty a služby. Členské státy a subjekty veřejného sektoru mohou v rámci svého úsilí o umožnění snadného přístupu k údajům pro účely jejich opakovaného použití být schopny využívat a čerpat odpovídající finanční podporu z příslušných fondů a programů Unie při zajištění širokého využívání digitálních technologií nebo digitální transformace veřejné správy a veřejných služeb.
- (9) Informace veřejného sektoru představují mimořádně významný zdroj dat, která mohou přispívat k lepšímu fungování vnitřního trhu a vývoji nových aplikací pro spotřebitele a právníky osoby. Inteligentní využívání údajů, včetně jejich zpracování prostřednictvím aplikací umělé inteligence, může mít transformativní dopad na všechna hospodářská odvětví.
- (10) Směrnice 2003/98/ES stanovila soubor minimálních pravidel pro opakované použití a praktická opatření pro usnadnění opakovaného použití stávajících dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru členských států, včetně orgánů moci výkonné, zákonodárné a soudní. Od přijetí prvního souboru pravidel pro opakované použití informací veřejného sektoru exponenciálně narostlo množství údajů ve světě, včetně veřejných údajů, a vznikají a jsou shromažďovány nové typy údajů. Současně probíhá vývoj technologií pro analýzu, využití a zpracování údajů, jako jsou strojové učení, umělá inteligence a internet věcí. Tento rychlý technologický vývoj umožňuje vytvářet nové služby a nové aplikace, které vycházejí z použití, shromažďování nebo kombinace údajů. Pravidla původně přijatá v roce 2003 a změněná v roce 2013 již těmto rychlým změnám nestačí, a proto hrozí, že budou hospodářské a sociální příležitosti nabízené opakovaným použitím veřejných údajů promarněny.
- (11) Vývoj směrem ke společnosti založené na údajích, v níž se používají údaje z různých oblastí a činností, ovlivňuje život všech občanů Unie mimo jiné tím, že jim umožňuje nové způsoby přístupu k poznatkům a jejich získávání.
- (12) Digitální obsah hraje v tomto vývoji významnou roli. Tvorba těchto obsahů v posledních letech ovlivnila a nadále ovlivňuje rychlé vytváření pracovních míst. Většina těchto pracovních míst je vytvářena inovativními začínajícími podniky a malými a středními podniky.
- (13) Jedním ze základních cílů vytváření vnitřního trhu je vytvoření podmínek, které přispívají k rozvoji služeb a produktů v celé Unii i v členských státech. Informace veřejného sektoru nebo informace shromažďované, vytvářené, reprodukovány a šířené v rámci plnění veřejného úkolu nebo služby obecného zájmu jsou důležitým výchozím materiálem výrobků a služeb digitálního obsahu a s rozvojem pokročilých digitálních technologií, jako

je umělá inteligence, technologie distribuovaných účetních knih a internet věcí, se stanou ještě důležitějším zdrojem obsahu. V této souvislosti bude rovněž důležité široké zeměpisné pokrytí překračující hranice států. Rozšířené možnosti opakovaného použití těchto informací pravděpodobně mimo jiné umožní všem podnikům Unie, včetně mikropodniků a malých a středních podniků, ale i občanské společnosti, využívat jejich potenciálu a přispívat k hospodářskému rozvoji a vytváření a ochraně kvalitních pracovních míst, z nichž budou mít užitek zejména místní komunity, a k plnění důležitých společenských cílů, jako je odpovědnost a transparentnost.

- (14) Povolení opakovaného použití dokumentů, které jsou v držení subjektu veřejného sektoru, přidává hodnotu ve prospěch dalších a konečných uživatelů a společnosti obecně a v mnoha případech i ve prospěch samotného subjektu veřejného sektoru, neboť podporuje transparentnost a odpovědnost a poskytuje zpětnou vazbu od dalších a konečných uživatelů umožňující dotčenému subjektu veřejného sektoru zlepšit kvalitu shromažďovaných informací a plnění jeho veřejných úkolů.
- (15) V pravidlech a postupech členských států týkajících se využívání zdrojů informací veřejného sektoru existují značné rozdíly, které vytvářejí překážky pro plné využití hospodářského potenciálu tohoto klíčového zdroje dokumentů. Měla být zohledněna skutečnost, že postupy subjektů veřejného sektoru při využívání informací veřejného sektoru jsou mezi členskými státy i nadále rozdílné. Je tedy třeba usilovat o minimální harmonizaci vnitrostátních pravidel a postupů pro opakované použití dokumentů veřejného sektoru v těch případech, kdy rozdíly ve vnitrostátních předpisech a postupech nebo nejasnosti brání hladkému fungování vnitřního trhu a řádnému rozvoji informační společnosti v Unii.
- (16) Otevřená data jako koncept jsou obecně chápána jako označení dat v otevřených formátech, jež může kdokoli volně používat, opakovaně používat a sdílet pro jakékoli účely. Politiky týkající se otevřených dat, které podporují širokou dostupnost a opakované použití informací veřejného sektoru pro soukromé nebo komerční účely s minimálními či žádnými právními, technickými a finančními omezeními a které napomáhají oběhu informací nejen pro hospodářské subjekty, ale primárně také pro veřejnost, mohou hrát důležitou úlohu při podpoře společenské angažovanosti a nastartování a podpoře vývoje nových služeb založených na nových způsobech kombinování a využití těchto informací. Členské státy se proto vyzývají, aby podpořily vytváření dat podle zásad „otevřených dat již od návrhu“ a „standardního zpřístupnění dokumentů ve formě otevřených dat“, a to u všech dokumentů spadajících do působnosti této směrnice. Přitom by měly zajistit jednotný stupeň ochrany cílů představujících veřejný zájem, jako je veřejná bezpečnost, mj. všude tam, kde se jedná o citlivé informace týkající se ochrany kritické infrastruktury. Dále by měly zajistit ochranu osobních údajů i v případě, že informace tvořící součást určitého datového souboru samy o sobě sice nepředstavují riziko zjištění totožnosti určité fyzické osoby, ale ve spojení s jinými dostupnými informacemi by takové riziko mohlo vzniknout.
- (17) Bez minimální harmonizace na úrovni Unie by navíc zákonodárná opatření na vnitrostátní úrovni, která již byla v mnohých členských státech zahájena v reakci na technologické výzvy, mohla vést k ještě významnějším rozdílům. Dopad těchto rozdílů v zákonodárných přístupech a nejistot bude ještě významnější s dalším rozvojem informační společnosti, která již značně rozšířila využívání informací překračující hranice států.
- (18) Členské státy zavedly politiky opakovaného použití podle směrnice 2003/98/ES a některé z nich přijaly v souvislosti s otevřenými daty ambiciózní postupy pro usnadnění opakovaného použití dostupných veřejných údajů pro občany a právnické osoby v míře přesahující minimální úroveň stanovenou uvedenou směrnicí. Existuje riziko, že odlišná pravidla v různých členských státech by mohla klást překážky přeshraniční nabídce výrobků a služeb a bránit opakovanému použití srovnatelných souborů veřejných údajů pro celounijní aplikace využívající tyto údaje. Je tudíž nutná minimální harmonizace s cílem určit, jaké veřejné údaje jsou na vnitřním informačním trhu v souladu s příslušnými obecnými i odvětvovými režimy přístupu pro opakované použití dostupné a nemají na tyto režimy vliv, jak je například definováno ve směrnici 2003/4/ES. Ustanovení unijních a vnitrostátních právních předpisů, která jdou nad rámec těchto minimálních požadavků, zejména u odvětvového práva, by se měla uplatňovat i nadále. Takovými ustanoveními jsou například nižší prahové hodnoty přípustných poplatků za opakované použití oproti prahovým hodnotám stanoveným v této směrnici nebo méně omezující licenční podmínky než podmínky uvedené v této směrnici. Touto směrnicí by zejména neměla být dotčena ustanovení překračující minimální harmonizační úroveň této směrnice, jak je stanovena v nařízeních Komise v přenesené pravomoci přijatých podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU<sup>(9)</sup>.

<sup>(9)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU ze dne 7. července 2010 o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy (Úř. věst. L 207, 6.8.2010, s. 1).

- (19) Mimoto se členské státy pobízejí, aby šly nad rámec minimálních požadavků stanovených touto směrnicí tím, že použijí tyto požadavky na dokumenty, které jsou v držení veřejných podniků a týkají se činností, o kterých se podle článku 34 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU <sup>(10)</sup> domnívají, že jsou přímo vystaveny hospodářské soutěži. Členské státy se rovněž mohou rozhodnout, že uplatní požadavky této směrnice i na soukromé podniky, zejména na ty, které poskytují služby obecného zájmu.
- (20) Je třeba vytvořit obecný rámec podmínek opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru, aby byly zajištěny spravedlivé, přiměřené a nediskriminační podmínky opakovaného použití takových informací. Subjekty veřejného sektoru shromažďují, vytvářejí, reprodukují a šíří dokumenty při plnění svých veřejných úkolů. Veřejné podniky shromažďují, vytvářejí, reprodukují a šíří dokumenty při poskytování služeb obecného zájmu. Využívání těchto dokumentů k jiným účelům znamená opakované použití. Opatření členských států mohou překračovat rámec minimálních standardů stanovených touto směrnicí, aby umožnila širší opakované použití. Členské státy mohou při provádění této směrnice ve vnitrostátním právu používat jiné pojmy nežli „dokument“, pokud je zachován plný rozsah definice pojmu „dokument“ ve smyslu této směrnice.
- (21) Tato směrnice by se měla vztahovat na dokumenty, jejichž poskytnutí je součástí veřejných úkolů příslušných subjektů veřejného sektoru, jak je definováno zákonem nebo jinými závaznými předpisy v příslušných členských státech. Při neexistenci takových předpisů by měly být tyto veřejné úkoly vymezeny v souladu s obecnou správní praxí v příslušném členském státě za předpokladu, že rozsah těchto veřejných úkolů je transparentní a podléhá přezkumu. Tyto veřejné úkoly by mohly být vymezeny obecně nebo individuálně pro jednotlivé subjekty veřejného sektoru.
- (22) Tato směrnice by se měla používat pro dokumenty, které jsou zpřístupněny k opakovanému použití, jestliže subjekty veřejného sektoru poskytují licence na informace nebo prodávají, šíří, vyměňují nebo poskytují informace. Aby nedocházelo ke kříženému subvencování, mělo by opakované použití zahrnovat další používání dokumentů v téže organizaci při činnostech překračujících rámec jejich veřejných úkolů. Činnosti překračující rámec veřejných úkolů obvykle zahrnují poskytování dokumentů, které se vytvářejí a zpoplatňují výhradně na komerčním základě a v hospodářské soutěži s ostatními účastníky na trhu.
- (23) Tato směrnice by neměla nijak omezovat ani mařit plnění zákonných povinností veřejných orgánů a jiných subjektů veřejného sektoru. Měla by členským státům uložit povinnost umožnit opakované použití všech stávajících dokumentů, pokud přístup k nim není omezen nebo vyloučen podle vnitrostátních pravidel nebo se na něj nevztahují jiné výjimky stanovené v této směrnicí. Tato směrnice se opírá o platné režimy přístupu v členských státech a nemění vnitrostátní předpisy o přístupu k dokumentům. Nepoužije se v případech, ve kterých občané nebo právnické osoby mohou v rámci příslušného režimu přístupu získávat dokumenty pouze tehdy, když mohou prokázat zvláštní zájem. Na úrovni Unie přiznávají články 41 o právu na řádnou správu a 42 o právu na přístup k dokumentům podle Listiny všem občanům Unie a všem fyzickým osobám s bydlištěm nebo právnickým osobám se sídlem v členském státě právo na přístup k dokumentům v držení Evropského parlamentu, Rady a Komise. Subjekty veřejného sektoru by měly být podporovány, aby poskytovaly k opakovanému použití všechny dokumenty, které mají v držení. Subjekty veřejného sektoru by měly prosazovat a podporovat opakované použití dokumentů, včetně úředních textů zákonodárné a správní povahy, v případech, kdy mají tyto subjekty právo schválit jejich opakované použití.
- (24) Členské státy často poskytované služby obecného zájmu svěřují subjektům mimo veřejný sektor a udržují nad nimi vysoký stupeň kontroly. Směrnice 2003/98/ES se zároveň vztahuje pouze na dokumenty v držení subjektů veřejného sektoru, přičemž z oblasti její působnosti jsou vyloučeny veřejné podniky. Má to za následek nedostatečnou dostupnost pro opakované použití v případě dokumentů vytvořených při výkonu služeb obecného zájmu v celé řadě oblastí, zejména v odvětvích veřejných služeb. Dochází též k velkému omezení potenciálu pro vznik přeshraničních služeb na základě dokumentů, které mají v držení veřejné podniky, jež poskytují služby obecného zájmu.
- (25) Směrnice 2003/98/ES by proto měla být změněna tak, aby bylo zajištěno, že ji lze uplatnit na opakované použití stávajících dokumentů vytvořených při výkonu služeb obecného zájmu veřejnými podniky vykonávajícími některou z činností uvedených v článcích 8 až 14 směrnice 2014/25/EU, jakož i veřejnými podniky jednajícími

<sup>(10)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

jako provozovatelé veřejných služeb podle článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007<sup>(1)</sup>, veřejnými podniky jednajícími jako letečtí dopravci, kteří plní závazky veřejné služby podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008<sup>(2)</sup>, a veřejnými podniky jednajícími jako majitelé lodí ze Společenství, kteří plní závazky veřejných služeb podle článku 4 nařízení Rady (EHS) č. 3577/92<sup>(3)</sup>.

- (26) Tato směrnice neobsahuje obecný závazek umožnit opakované použití dokumentů vytvořených veřejnými podniky. Rozhodnutí o případném povolení opakovaného použití by mělo být ponecháno příslušnému veřejnému podniku, není-li vyžadováno jinak v této směrnici nebo unijním či vnitrostátním právu. Teprve poté, co veřejný podnik zpřístupní dokument pro opakované použití, by měl plnit příslušné závazky stanovené v kapitolách III a IV této směrnice, zejména pokud jde o formáty, vybírání poplatků, transparentnost, licence, nediskriminaci a zákaz výhradních dohod. Na druhou stranu by veřejné podniky neměly být povinny splňovat požadavky stanovené v kapitole II, jako jsou pravidla pro zpracování žádostí. Při povolování opakovaného použití dokumentů by měla být věnována zvláštní pozornost citlivým informacím týkajícím se ochrany kritické infrastruktury definované ve směrnici Rady 2008/114/ES<sup>(4)</sup> a základním službám ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148<sup>(5)</sup>.
- (27) Objem vytvářených údajů z výzkumu exponenciálně roste a má potenciál pro opakované použití mimo vědeckou obec. Aby bylo možné reagovat na rostoucí společenské výzvy účinným a komplexním způsobem, je zásadní a naléhavé, aby bylo možné mít přístup k údajům z různých zdrojů, jakož i napříč jednotlivými odvětvími a obory, a tyto údaje kombinovat a opakovaně používat. Údaje z výzkumu zahrnují statistiky, výsledky pokusů, měření, pozorování vyplývající z práce v terénu, výsledky průzkumů, jakož i zvukové a obrazové záznamy z pohovorů. Obsahují též metadata, specifikace a jiné digitální objekty. Údaje z výzkumu se liší od vědeckých článků, které přinášejí zprávy o zjištěních, jež jsou výsledkem vědeckého výzkumu, a tato zjištění též komentují. Otevřená dostupnost a opakovatelná použitelnost údajů z vědeckého výzkumu financovaných z veřejných prostředků byla po mnoho let součástí konkrétních politických iniciativ. Otevřeným přístupem se rozumí postupy umožňující poskytování bezplatného online přístupu k výsledkům výzkumu koncovému uživateli, a to bez omezení pro použití a opakované použití nad rámec možnosti požadovat uznání autorství. Politiky otevřeného přístupu mají za cíl zejména poskytovat výzkumným pracovníkům i široké veřejnosti přístup k údajům z výzkumu v co nejranější fázi jejich šíření, jakož i usnadnit používání a opakované použití těchto údajů. Otevřený přístup pomáhá zvyšovat kvalitu, omezit potřebu zbytečného zdvojení výzkumu, urychlovat vědecký pokrok a bojovat proti podvodům v oblasti vědy a může celkově podporovat hospodářský růst a inovace. Kromě otevřeného přístupu je vyvíjeno chvályhodné úsilí, aby bylo zajištěno, že plánování správy údajů se stane běžnou vědeckou praxí, a aby bylo podpořeno šíření údajů z výzkumu, jež jsou dohledatelné, přístupné, interoperabilní a opakovaně použitelné (zásady FAIR).
- (28) Z výše uvedených důvodů je vhodné stanovit závazek členských států přijmout k údajům z výzkumu financovaného z veřejných prostředků politiku otevřeného přístupu, jakož i zajistit, aby tuto politiku prováděly všechny organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum. Organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum by rovněž mohly být mít strukturu a fungovat jako subjekty veřejného sektoru nebo veřejné podniky. Tato směrnice se vztahuje na takoveto hybridní organizace pouze v jejich postavení jakožto organizace provádějící výzkum a na jejich údaje z výzkumu. V rámci politik otevřeného přístupu je obvykle možné učinit ve vztahu k otevřené dostupnosti výsledků vědeckého výzkumu řadu výjimek. Doporučení Komise ze dne 25. dubna 2018 o přístupu k vědeckým informacím a jejich uchování popisuje mimo jiné relevantní prvky politiky otevřeného přístupu. Dodatečně je třeba zlepšit podmínky, za nichž lze některé údaje z výzkumu opakovaně používat. Z tohoto důvodu by se měly některé závazky vyplývající z této směrnice rozšířit na údaje z výzkumu, které jsou výsledkem činností vědeckého výzkumu dotovaných veřejným financováním nebo spolufinancovaných veřejnými a soukromými subjekty. V rámci vnitrostátních politik otevřeného přístupu by zpřístupňování údajů z výzkumu financovaného z veřejných prostředků mělo představovat standardní možnost. V této

<sup>(1)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

<sup>(2)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3).

<sup>(3)</sup> Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) (Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7).

<sup>(4)</sup> Směrnice Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu (Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75).

<sup>(5)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1).

souvislosti by nicméně měly být náležitě zohledněny otázky týkající se soukromí, ochrany osobních údajů, důvěrnosti, národní bezpečnosti, oprávněných obchodních zájmů, jako jsou obchodní tajemství, a práv duševního vlastnictví třetích stran, v souladu se zásadou „co nejotevřenější, uzavřené podle potřeby“. Kromě toho by se tato směrnice neměla vztahovat na údaje z výzkumu, které nejsou přístupné z důvodu národní bezpečnosti, obrany nebo veřejné bezpečnosti. Aby se zabránilo jakékoli administrativní zátěži, měly by se závazky vyplývající z této směrnice vztahovat pouze na ty údaje z výzkumu, které již výzkumní pracovníci, organizace provádějící výzkum či organizace financující výzkum zveřejnili prostřednictvím institucionálního nebo tematického archivu, a neměly by představovat další náklady na vyhledávání datových souborů údajů či vyžadovat dodatečnou správu údajů. Členské státy mohou rozšířit uplatňování této směrnice také na údaje z výzkumu zpřístupněné veřejnosti prostřednictvím jiných datových infrastruktur, nežli jsou registry, prostřednictvím otevřeného přístupu k publikacím, jako soubor přiložený k článku, odbornému článku či článku v odborném časopisu. Jiné dokumenty nežli údaje z výzkumu by měly být nadále z oblasti působnosti této směrnice vyloučeny.

- (29) Definice „subjektu veřejného sektoru“ vychází z definice v čl. 2 odst. 1 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU <sup>(16)</sup>. Definice „veřejnoprávního subjektu“ stanovená v uvedené směrnici a definice „veřejného podniku“ stanovená ve směrnici 2014/25/EU by se měly vztahovat na tuto směrnici.
- (30) Tato směrnice stanoví definici pojmu „dokument“, jež by měla zahrnovat jakoukoli část dokumentu. Pojem „dokument“ by se měl vztahovat na veškeré záznamy jednání, skutečností nebo informací – a všechny soubory takových jednání, skutečností nebo informací – bez ohledu na formu nosiče (v listinné či elektronické podobě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka). Definice „dokumentu“ se nemá vztahovat na počítačové programy. Členské státy mohou rozšířit uplatňování této směrnice na počítačové programy.
- (31) Subjekty veřejného sektoru své dokumenty stále větší měrou aktivně zpřístupňují pro opakované použití tím, že zajišťují jejich objevitelnost online a skutečnou dostupnost dokumentů a souvisejících metadat v otevřených formátech, které mohou být strojově čitelné a které zajišťují interoperabilitu, opakované použití a přístupnost. Dokumenty by se též měly zpřístupňovat pro opakované použití na žádost podanou dalším uživatelem. V těchto případech by lhůta pro zodpovězení žádostí o opakované použití měla být přiměřená a v souladu s příslušnou lhůtou pro žádosti o přístup k dokumentům podle dotyčných režimů přístupu. Této povinnosti by nicméně měly být zproštěny veřejné podniky, vzdělávací zařízení, organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum. Přiměřené lhůty v celé Unii podnítky tvorbu nových souhrnných informačních výrobků a služeb na celounijní úrovni. To je zvláště důležité u dynamických dat (včetně environmentálních údajů, dopravních údajů, družicových dat, meteorologických údajů a dat získaných senzory), jejichž hospodářská hodnota závisí na okamžité dostupnosti informací a pravidelných aktualizacích. Dynamická data by proto měla být zpřístupněna ihned po jejich shromáždění, nebo v případě manuální aktualizace ihned po změně datového souboru, prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací (application programming interface, API) s cílem usnadnit na základě těchto dat rozvoj internetu, jakož i mobilních a cloudových aplikací. Není-li to z důvodu technických nebo finančních omezení možné, měly by subjekty veřejného sektoru dokumenty zpřístupnit ve lhůtě, která umožňuje plné využití jejich hospodářského potenciálu. Za účelem odstranění příslušných technických a finančních překážek by měla být přijata zvláštní opatření. Při použití licence může být časová dostupnost dokumentů součástí licenčních podmínek. Pokud je ověřování údajů nezbytné v souvislosti s odůvodněnými veřejnými zájmy, zejména pro veřejné zdraví a bezpečnost, měla by být dynamická data zpřístupněna ihned po tomto ověření. Toto nezbytné ověřování by nemělo mít dopad na četnost aktualizací.
- (32) K získání přístupu k údajům poskytnutým pro opakované použití na základě této směrnice by bylo vhodné zajistit přístup k dynamickým datům prostřednictvím dobře navrženého rozhraní pro programování aplikací. Rozhraním pro programování aplikací se rozumí soubor funkcí, postupů, definic a protokolů pro strojovou komunikaci a plynulou výměnu údajů. Tato rozhraní by měla mít přehlednou technickou dokumentaci, která by měla být úplná a dostupná online. Používat by se měla pokud možno volně přístupná rozhraní pro programování aplikací. Měly by se také používat unijní nebo mezinárodně uznávané standardní protokoly a pro datové soubory též případně mezinárodní normy. Rozhraní pro programování aplikací mohou být různé složitá – od jednoduchého odkazu na databázi pro získání specifických datových souborů po webové rozhraní nebo komplexnější uspořádání. Opakované používání a sdílení údajů prostřednictvím vhodného využití rozhraní pro programování aplikací má obecnou hodnotu, neboť pomůže subjektům vyvíjejícím technologie a začínajícím podnikům s vytvářením nových služeb a produktů. Představuje též zásadní složku pro vytváření cenových ekosystémů na základě mnohdy nevyužitých datových fondů. Uspořádání rozhraní pro programování aplikací a jeho použití musí vycházet z několika zásad: dostupnosti, stability, údržby během životního cyklu, jednotného

<sup>(16)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

používání a jednoty norem, uživatelské vstřícnosti a bezpečnosti. Dynamická data, čímž se rozumí průběžně aktualizované údaje, mnohdy i v reálném čase, by subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky měly zpřístupnit pro opakované použití bezprostředně po jejich shromáždění prostřednictvím vhodných rozhraní pro programování aplikací a tam, kde je to relevantní, též s možností stažení kompletní datové sady, vyjma případů, kdy by jejich zpřístupnění vyžadovalo nepřiměřeně velké úsilí. Při posuzování přiměřenosti tohoto úsilí by měla být zohledněna velikost daného subjektu veřejného sektoru nebo veřejného podniku a jeho provozní rozpočet.

- (33) Možnosti opakovaného použití mohou být zlepšeny omezením potřeby převádění papírových dokumentů do elektronické formy nebo zpracovávání elektronických souborů, aby byly navzájem slučitelné. Proto by měly subjekty veřejného sektoru poskytovat dokumenty ve všech již existujících formátech nebo jazycích, a to v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné. Subjekty veřejného sektoru by měly žádosti o výtahy z existujících dokumentů posuzovat příznivě, představuje-li schválení takové žádosti pouze jednoduchou operaci. Subjekty veřejného sektoru by však neměly být povinny poskytovat výtahy z dokumentů či měnit formát požadovaných informací, pokud to představuje nepřiměřené úsilí. Pro zjednodušení opakovaného použití by měly subjekty veřejného sektoru poskytovat své vlastní dokumenty ve formátu, který nezávisí na použití zvláštního programového vybavení, pokud je to možné a vhodné. Subjekty veřejného sektoru by měly zohlednit možnosti opakovaného použití dokumentů zdravotně postiženými osobami a pro zdravotně postižené osoby, pokud je to možné a vhodné, a to tak, že tyto informace poskytnou v přístupných formátech v souladu s požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 <sup>(17)</sup>.
- (34) Pro usnadnění opakovaného použití by měly subjekty veřejného sektoru, je-li to možné a vhodné, zpřístupnit dokumenty, včetně dokumentů zveřejněných na webových stránkách, v otevřených a strojově čitelných formátech a spolu s jejich metadaty, s nejlepší možnou úrovní přesnosti a zrnitosti a ve formátu, který zajistí interoperabilitu, například jejich zpracováním v souladu se zásadami týkajícími se požadavků slučitelnosti a použitelnosti pro prostorové informace podle směrnice 2007/2/ES.
- (35) Dokument by měl být považován za dokument ve strojově čitelném formátu, je-li ve formátu souboru strukturovaného tak, aby v něm softwarové aplikace mohly snadno nalézt, rozpoznat a získat konkrétní údaje. Za strojově čitelné údaje by se měly považovat údaje zakódované v souborech strukturovaných ve strojově čitelném formátu. Strojově čitelné formáty mohou být otevřené nebo chráněné vlastnickým právem. Mohou být formálně normalizované, či nikoli. Dokumenty zakódované ve formátu souboru, který omezuje automatické zpracování, jelikož údaje z nich nelze získat snadno či vůbec, by za dokumenty ve strojově čitelném formátu být považovány neměly. Členské státy by měly podporovat používání ujných nebo mezinárodně uznávaných otevřených, strojově čitelných formátů, pokud je to možné a vhodné. Při navrhování technických řešení pro opakované použití dokumentů by případně měl být zohledněn evropský rámec pro řešení interoperability.
- (36) Poplatky za opakované použití dokumentů představují pro začínající podniky i pro malé a střední podniky značnou překážku vstupu na trh. Dokumenty by tudíž měly být zpřístupněny pro opakované použití bez poplatků a v případě nutnosti by tyto poplatky měly být v zásadě omezeny na mezní náklady. Pokud subjekty veřejného sektoru provádějí mimořádně rozsáhlé vyhledávání požadovaných informací či mimořádně nákladné změny formátu požadovaných informací, a to buď dobrovolně, nebo jak požaduje vnitrostátní právo, mohou mezní náklady pokrývat náklady související s těmito činnostmi. Ve výjimečných případech je třeba dbát na to, aby nebyl omezen běžný provoz subjektů veřejného sektoru, které musí vytvářet příjmy, z nichž hradí podstatnou část svých nákladů souvisejících s výkonem svých veřejných úkolů. To platí i v případech, kdy subjekt veřejného sektoru data zpřístupnil jako otevřená, avšak je povinen vytvářet příjmy, z nichž hradí podstatnou část svých nákladů souvisejících s výkonem jiných veřejných úkolů. Též je třeba uznat úlohu veřejných podniků v konkurenčním hospodářském prostředí. V takových případech by proto měly mít subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky možnost účtovat si poplatky převyšující mezní náklady. Tyto poplatky převyšující mezní náklady by měly být stanoveny na základě objektivních, transparentních a ověřitelných kritérií a celkový příjem z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů by neměl přesáhnout náklady na jejich shromáždění a vytváření, včetně nákupu od třetích stran, jakož i na reprodukci, údržbu, uchovávání a šíření se

<sup>(17)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru (Úř. věst. L 327, 2.12.2016, s. 1).



započítáním přiměřené návratnosti investic. Do způsobilých nákladů by případně mohly být zahrnuty i náklady na anonymizaci osobních údajů a náklady na opatření přijatá na ochranu důvěrnosti údajů. Členské státy mohou požadovat, aby subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky tyto náklady zveřejnily. Požadavek vytvářet příjmy, z nichž si subjekty veřejného sektoru hradí podstatnou část svých nákladů souvisejících s výkonem svých veřejných úkolů nebo rozsahem služeb veřejného zájmu svěřeným veřejným podnikům, nemusí být nutně stanoven právními předpisy, ale může vyplývat například ze správní praxe v členských státech. Takovýto požadavek by měly členské státy pravidelně přezkoumávat.

- (37) Návratností investic se rozumí procentní podíl nad rámec mezních nákladů, který umožňuje náhradu kapitálových nákladů a zahrnutí skutečné míry návratnosti. Vzhledem k tomu, že kapitálové náklady jsou úzce spjaty s úrokovými sazbami úvěrových institucí a tyto sazby vycházejí z pevné úrokové sazby Evropské centrální banky (ECB) pro hlavní refinanční operace, přiměřená návratnost investic by neměla převyšovat pevnou úrokovou sazbu ECB o více než 5 %.
- (38) Knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy by měly mít možnost účtovat poplatky převyšující mezní náklady, aby nebyl omezen jejich běžný provoz. Celkový příjem těchto subjektů veřejného sektoru z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů po odpovídající účetní období by neměl přesahovat náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci, šíření, uchovávání a zúčtování práv, se započítáním přiměřené návratnosti investic. Do způsobilých nákladů by případně měly být zahrnuty i náklady na anonymizaci osobních údajů či obchodně citlivých informací. Pro účely knihoven včetně univerzitních, muzeí a archivů a se zřetelem k jejich specifickým by mohly být při výpočtu přiměřené návratnosti investic brány v potaz ceny, které jsou za opakované použití těchto nebo podobných dokumentů účtovány v soukromém sektoru.
- (39) Horní hranici poplatků stanovenou touto směrnici není dotčeno právo členských států vybírat nižší nebo vůbec žádné poplatky.
- (40) Členské státy by měly stanovit kritéria pro vybírání poplatků převyšujících mezní náklady. V tomto ohledu by členské státy měly být například schopny tato kritéria stanovit ve vnitrostátních pravidlech nebo určit vhodný orgán nebo vhodné orgány, jiné než dotčený subjekt veřejného sektoru, které jsou ke stanovení těchto kritérií příslušné. Takový orgán by měl mít strukturu a fungovat v souladu s ústavními a právními systémy členských států. Mohlo by jít o stávající orgán s výkonnými pravomocemi v oblasti rozpočtu a pod politickým vedením.
- (41) Předpokladem rozvoje informačního trhu v celé Unii je zajistit, aby podmínky opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru byly jasné a veřejně dostupné. Proto by měly být všechny platné podmínky opakovaného použití dokumentů objasněny potenciálním dalším uživatelům. Členské státy by měly ve vhodných případech podněcovat k vytváření online seznamů dostupných dokumentů, aby podporovaly a usnadňovaly žádosti o opakované použití. Žadatelé o opakované použití dokumentů v držení jiných subjektů než veřejných podniků, vzdělávacích zařízení, organizací provádějících výzkum a organizací financujících výzkum by měli být informováni o dostupných prostředcích pro zjednání nápravy ohledně rozhodnutí nebo postupů, které se jich týkají. To je zvláště důležité pro začínající podniky a malé a střední podniky, které nemusí být obeznámeny se způsobem komunikace se subjekty veřejného sektoru v jiných členských státech a s odpovídajícími prostředky pro zjednání nápravy.
- (42) Prostředky pro zjednání nápravy by měly zahrnovat možnost přezkumu nestranným přezkumným orgánem. Takovým orgánem by mohl být již existující vnitrostátní orgán, jako je vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, dozorový úřad zřízený v souladu s nařízením (EU) 2016/679, vnitrostátní orgán pro přístup k dokumentům nebo vnitrostátní soudní orgán. Takový orgán by měl mít strukturu a fungovat v souladu s ústavními a právními systémy členských států. Obrácení se na něj by nemělo předjímat jakékoli jiné prostředky pro zjednání nápravy, které jsou žadatelům o opakované použití k dispozici. Měl by však být odlišný od mechanismu členského státu, který stanoví kritéria pro vybírání poplatků převyšujících mezní náklady. Prostředky pro zjednání nápravy by měly zahrnovat možnost přezkumu zamítavých rozhodnutí, ale rovněž rozhodnutí, která sice opakované použití povolují, ale kterými by mohl být žadatel dotčen z jiných důvodů, zejména pokud jde o použitá pravidla pro vybírání poplatků. Postup přezkoumání by měl být rychlý, v souladu s potřebami rychle se měnícího trhu.
- (43) Zveřejnění všech obecně dostupných dokumentů, které má veřejný sektor v držení a které se týkají nejen politického, ale i soudního a správního procesu, je základním nástrojem rozšíření práva na informace, které je základní zásadou demokracie. Tento cíl platí pro instituce na všech úrovních, tj. na místní, celostátní i mezinárodní úrovni.

- (44) Opakované použití dokumentů by nemělo podléhat podmínkám. V některých případech, kdy je to odůvodněné cílem veřejného zájmu, se však může udělit licence s uvedením podmínek, které má nabyvatel licence při opakovaném použití dodržovat a které se týkají otázek jako odpovědnost, ochrana osobních údajů, řádné použití dokumentů, záruka nezměněné reprodukce a uvedení zdroje. Poskytnou-li subjekty veřejného sektoru licenci na opakované použití dokumentů, měly by být licenční podmínky objektivní, přiměřené a nediskriminační. V tomto ohledu mohou hrát významnou roli rovněž standardní licence dostupné online. Členské státy by tedy měly zajistit dostupnost standardních licencí. Všechny licence na opakované použití informací veřejného sektoru by v každém případě měly klást co nejméně omezení opakovaného použití, například tím, že toto omezení spočívá jen v požadavku na uvedení zdrojů. V tomto ohledu by měly hrát důležitou úlohu otevřené licence ve formě standardizovaných veřejných licencí dostupné online, které umožňují bezplatný přístup k údajům a obsahu, jejich používání, změnu a sdílení kýmkoli za jakýmkoli účelem a které spoléhají na otevřené datové formáty. Proto by měly členské státy podporovat používání otevřených licencí, které by se postupem času měly stát běžnou praxí v celé Unii. Aniž jsou dotčeny požadavky týkající se odpovědnosti stanovené v právu Unie nebo ve vnitrostátním právu, pokud subjekt veřejného sektoru nebo veřejný podnik zpřístupní dokumenty pro opakované použití bez jakýchkoli jiných podmínek nebo omezení, může se zříci veškeré odpovědnosti, pokud jde o tyto dokumenty zpřístupněné k opakovanému použití.
- (45) Rozhodne-li se příslušný orgán, že již nebude určité dokumenty poskytovat pro opakované použití nebo že tyto dokumenty přestane aktualizovat, měl by tato rozhodnutí při nejbližší příležitosti zveřejnit, pokud možno elektronickými prostředky.
- (46) Podmínky opakovaného použití by neměly být diskriminační pro srovnatelné kategorie opakovaného použití. V tomto ohledu by zákaz diskriminace například neměl bránit bezplatné výměně informací mezi subjekty veřejného sektoru při výkonu veřejných úkolů, zatímco třetí strany musí za opakované použití těchto dokumentů uhradit poplatky. Neměl by bránit ani stanovení různých poplatků pro komerční a nekomerční opakované použití.
- (47) Členské státy by měly především zajistit, aby opakované použití dokumentů veřejných podniků nevedlo k narušení trhu a k oslabení hospodářské soutěže.
- (48) Subjekty veřejného sektoru by při stanovení zásad opakovaného použití dokumentů měly dodržovat unijní i vnitrostátní pravidla hospodářské soutěže a pokud možno se vyhýbat uzavírání výhradních dohod mezi sebou a se soukromými partnery. Pro zajištění služeb obecného hospodářského zájmu však někdy může být výhradní právo na opakované použití konkrétních dokumentů veřejného sektoru nezbytné. Může tomu tak být v případě, kdy by žádný komerční vydavatel informace bez tohoto výhradního práva nezveřejňoval. V tomto ohledu je vhodné zohlednit případné smlouvy na veřejné služby vyňaté z oblasti působnosti směrnice 2014/24/EU podle článku 11 uvedené směrnice a inovační partnerství podle článku 31 směrnice 2014/24/EU.
- (49) Mezi knihovnami včetně univerzitních, muzei, archivy a soukromými partnery existují četná ujednání o spolupráci, která zahrnují digitalizaci kulturních zdrojů a v jejichž rámci se soukromým partnerům udělují výhradní přístupová práva. Praxe ukázala, že tato partnerství veřejného a soukromého sektoru umožňují přínosné využívání kulturních sbírek a současně urychlují zpřístupnění kulturního dědictví veřejnosti. Současný výrazně odlišný stav v různých členských státech, pokud jde o digitalizaci kulturních zdrojů, je proto záhodno zohlednit ve zvláštním souboru pravidel k dohodám o digitalizaci těchto zdrojů. Pokud se výhradní právo týká digitalizace kulturních zdrojů, může být zapotřebí, aby trvalo určitou dobu, aby měl soukromý partner možnost získat svou investici zpět. Tato doba by však měla být omezená a co nejkratší, aby byla dodržena zásada, že materiál, který je součástí obecného fondu, by měl zůstat součástí obecného fondu i poté, co je digitalizován. Trvání výhradního práva digitalizovat kulturní zdroje by obecně nemělo překročit deset let. Jakékoliv trvání výhradního práva po dobu více než deset let by mělo být předmětem přezkoumání s přihlédnutím k technickým, finančním a správním změnám v daném prostředí od doby, kdy byla daná dohoda uzavřena. Kromě toho by mělo jakékoli partnerství veřejného a soukromého sektoru pro účely digitalizace kulturních zdrojů udělit partnerské kulturní instituci plná práva k využívání digitalizovaných kulturních zdrojů po skončení platnosti dohody.
- (50) Ujednání mezi držiteli údajů a dalšími uživateli údajů, která výslovně neudělují výhradní práva, avšak u nichž lze důvodně očekávat omezení dostupnosti dokumentů pro opakované použití, by měla být podrobena další kontrole ze strany veřejnosti. Podstatné aspekty takovýchto ujednání by proto měly být zveřejněny online nejméně dva měsíce před tím, než nabudou účinnosti, totiž dva měsíce před dohodnutým datem, k němuž má

být zahájeno plnění příslušných povinností stran. Toto zveřejnění by mělo zúčastněným stranám poskytnout možnost požádat o opakované použití dokumentů, na které se tato ujednání vztahují, a předejít tak riziku omezení škály potenciálních dalších uživatelů. V každém případě by podstatné aspekty takovýchto ujednání měly být v konečné podobě, na níž se strany dohodnou, zveřejňovány online bez zbytečného prodlení po jejich uzavření.

- (51) Cílem této směrnice je minimalizovat riziko nadměrné výhody „prvního hráče na tahu“, která by mohla omezit počet potenciálních dalších uživatelů těchto údajů. Pokud mohou smluvní ujednání, vedle závazků členských států k poskytování dokumentů podle této směrnice, zahrnovat i převod prostředků uvedeného členského státu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, nemělo by být touto směrnicí dotčeno uplatňování pravidel pro státní podporu a pravidel hospodářské soutěže stanovených v člácích 101 až 109 Smlouvy o fungování EU. Z pravidel pro státní podporu stanovených v člácích 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU vyplývá, že členský stát je povinen předem ověřit, zda by příslušná smluvní ujednání mohla obsahovat státní podporu, jakož i zajistit jejich soulad s pravidly pro státní podporu.
- (52) Tato směrnice nemá vliv na ochranu fyzických osob, pokud jde o zpracování osobních údajů podle unijního a vnitrostátního práva, zejména podle nařízení (EU) 2016/679 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES<sup>(18)</sup>, a včetně jakýchkoli doplňujících vnitrostátních právních předpisů. To mimo jiné znamená, že opakované použití veřejných údajů je přípustné pouze tehdy, pokud je dodržena zásada omezení účelu, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 1 písm. b) a v článku 6 nařízení (EU) 2016/679. Anonymní informace jsou informace, které se netýkají identifikované či identifikovatelné fyzické osoby ani osobních údajů, které byly anonymizovány takovým způsobem, že subjekt údajů není nebo již přestal být identifikovatelným. Anonymizace informací je způsob, jak sladit zájem spočívající v co největší opakované použitelnosti informací veřejného sektoru se závazky plynoucími z práva o ochraně údajů, ovšem tento postup něco stojí. Je vhodné, aby tyto náklady byly zvázeny jako jedna z nákladových položek, jež se zohlední v rámci mezních nákladů na šíření uvedených v této směrnicí.
- (53) Při rozhodování o rozsahu a podmínkách opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru, které obsahují osobní údaje, například ve zdravotnictví, může být nezbytné provést posouzení vlivu na ochranu údajů v souladu s článkem 35 nařízení (EU) 2016/679.
- (54) Práva duševního vlastnictví třetích stran nejsou touto směrnicí dotčena. Aby bylo zamezeno pochybnostem, vztahuje se pojem „práva duševního vlastnictví“ výhradně na autorské právo a související ochranná práva (včetně ochranných práv sui generis). Tato směrnice se nepoužije na dokumenty, na které se vztahují práva průmyslového vlastnictví, jako patenty, zapsané (průmyslové) vzory a zapsané ochranné známky. Tato směrnice se nedotýká existence nebo vlastnictví práv duševního vlastnictví subjektů veřejného sektoru ani nijak neomezuje výkon těchto práv za hranicemi stanovenými touto směrnicí. Závazky stanovené v souladu s touto směrnicí by měly platit pouze tehdy, pokud jsou slučitelné s mezinárodními dohodami o ochraně práv duševního vlastnictví, zejména Bernskou úmluvou o ochraně literárních a uměleckých děl (dále jen „Bernská úmluva“), Dohodou o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „dohoda TRIPS“) a Smlouvou Světové organizace duševního vlastnictví o právu autorském. Subjekty veřejného sektoru by však měly své autorské právo vykonávat způsobem, který usnadňuje opakované použití.
- (55) V tomto ohledu a s přihlédnutím k právu Unie a k mezinárodním závazkům členských států a Unie, zejména v rámci Bernské úmluvy a dohody TRIPS, by měly být z oblasti působnosti této směrnice vyjmuty dokumenty, k nimž mají práva duševního vlastnictví třetí strany. Pokud byla třetí strana původním nositelem práv duševního vlastnictví k dokumentu, který mají v držení knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy a u kterého dosud neuplynula doba ochrany těchto práv, měl by se takový dokument pro účely této směrnice považovat za dokument, k němuž mají práva duševního vlastnictví třetí strany.
- (56) Touto směrnicí by neměla být dotčena práva, včetně majetkových a osobnostních práv, která mohou mít zaměstnanci subjektů veřejného sektoru podle vnitrostátního práva.
- (57) Kromě toho by si měl příslušný subjekt veřejného sektoru u každého dokumentu, který bude možno opakovaně použít, ponechat uživatelské právo k danému dokumentu.

<sup>(18)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických telekomunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (58) Touto směrnicí není dotčena směrnice 2014/24/EU.
- (59) Užívání dokumentů veřejného sektoru, které překračuje hranice států, může být významně usnadněno nástroji, které potenciálním dalším uživatelům pomáhají nalézt dokumenty dostupné pro opakované použití, a podmínkami opakovaného použití. Členské státy by tedy měly zajistit, aby byla zavedena praktická opatření, která napomohou dalším uživatelům vyhledávat dokumenty dostupné pro opakované použití. Příkladem takových praktických opatření jsou seznamy fondů hlavních dokumentů (dokumentů, které jsou nebo by mohly být ve značném rozsahu opakovaně používány), pokud možno přístupné online, a internetové portály, které jsou propojeny s decentralizovanými seznamy fondů. Členské státy by rovněž měly usnadnit dlouhodobou dostupnost pro opakované použití informací veřejného sektoru v souladu s použitelnými politikami uchovávání.
- (60) Komise by měla usnadňovat spolupráci mezi členskými státy a podporovat navrhování, zkoušení, realizaci a zavádění interoperabilních elektronických rozhraní, která umožní účelnější a bezpečnější poskytování veřejných služeb.
- (61) Touto směrnicí není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES<sup>(19)</sup>. Uvedená směrnice stanoví podmínky, za kterých mohou subjekty veřejného sektoru vykonávat svá práva duševního vlastnictví na vnitřním informačním trhu při povolování opakovaného použití dokumentů. V případech, kdy jsou nositelem práva uvedeného v čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9/ES subjekty veřejného sektoru, neměly by toto právo vykonávat s cílem bránit opakovanému použití stávajících dokumentů nebo toto opakované použití omezit nad rámec omezení stanovených touto směrnicí.
- (62) Komise podpořila vytvoření online přístupné zprávy o připravenosti otevřených dat s příslušnými výkonnostními ukazateli pro opakované použití informací veřejného sektoru ve všech členských státech. Pravidelná aktualizace této zprávy přispěje k výměně informací mezi členskými státy a k dostupnosti informací o politikách a praktických postupech v celé Unii.
- (63) Je třeba zajistit, aby členské státy sledovaly míru opakovaného použití informací veřejného sektoru, podmínky jejich zpřístupňování a postupy zjednávání nápravy.
- (64) Komise může být členskými státem nápomocna při provádění této směrnice jednotným způsobem, a to tím, že po konzultaci se zúčastněnými stranami vydá a aktualizuje stávající pokyny týkající se zejména doporučených standardních licencí, datových souborů a poplatků za opakované použití dokumentů.
- (65) Jedním ze základních cílů vytváření vnitřního trhu je vytvoření podmínek, které přispívají k rozvoji služeb v celé Unii. Knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy uchovávají značné množství zdrojů cenných informací veřejného sektoru, zejména proto, že projekty digitalizace znásobily množství digitálního materiálu, který je součástí obecného fondu. Tyto sbírky kulturního dědictví a s nimi související metadata jsou potenciální základnou produktů a služeb s digitálním obsahem a mají obrovský potenciál pro inovativní opakované použití v oblastech, jako jsou studium a cestovní ruch. Ostatní typy kulturních institucí (například orchestry, opery, balety a divadla), včetně archivů, které jsou jejich součástí, by měly zůstat mimo oblast působnosti této směrnice pro svou specifickou povahu umění spočívajícího v uměleckém výkonu a z toho důvodu, že na téměř všechen jejich materiál se vztahují práva duševního vlastnictví třetích stran.
- (66) S cílem zavést podmínky na podporu opakovaného použití dokumentů, které souvisí s významnými socioekonomickými přínosy s obzvláště vysokou hodnotou pro hospodářství a společnost, by měl být v příloze stanoven seznam tematických kategorií datových souborů s vysokou hodnotou. Pro ilustraci a aniž jsou dotčeny prováděcí akty stanovující datové soubory s vysokou hodnotou, na něž by se měly uplatňovat zvláštní požadavky stanovené touto směrnicí, s přihlédnutím ke sdělení Komise o pokynech týkajících se datových souborů, udělování licencí a vybírání poplatků za opakované použití dokumentů, by tematické kategorie mohly mimo jiné zahrnovat poštovní směrovací čísla, vnitrostátní a místní mapy (geoprostorové údaje), spotřebu energie a satelitní snímky (údaje z pozorování Země a o životním prostředí), data in situ z nástrojů a předpověď počasí (meteorologické údaje), demografické a ekonomické ukazatele (statistické údaje), obchodní rejstříky a registrační identifikátory (údaje o společnostech a o jejich vlastnictví), dopravní značky a vnitrozemské vodní cesty (údaje o mobilitě).

<sup>(19)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

- (67) Za účelem změny seznamu tematických kategorií datových souborů s vysokou hodnotou by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění dalších tematických kategorií. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů<sup>(20)</sup>. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci zejména obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty ve stejnou dobu jako odborníci z členských států a jejich odborníci mají systematický přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (68) Celounijní seznam datových souborů se zvláštním potenciálem vytvářet socioekonomické přínosy společně s harmonizovanými podmínkami pro opětovné použití informací představuje významný faktor pro umožnění datových aplikací a služeb. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci na podporu opakovaného použití dokumentů, které souvisí s významnými socioekonomickými přínosy prostřednictvím přijímání seznamu konkrétních datových souborů s vysokou hodnotou, na něž se vztahují zvláštní požadavky této směrnice, jakož i opatření pro jejich zveřejnění a opakovaného použití. Tyto zvláštní požadavky se proto nepoužijí dříve, než Komise přijme prováděcí akty. Seznam by měl zohlednit odvětvové právní akty Unie, které již upravují zveřejňování datových souborů, jako jsou směrnice 2007/2/ES a 2010/40/EU, s cílem zajistit, aby datové soubory byly zpřístupněny podle odpovídajících norem a souborů metadat. Seznam by se měl zakládat na tematických kategoriích stanovených v této směrnici. Při přípravě daného seznamu by měla Komise vést odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při rozhodování o zařazení údajů, které mají v držení veřejné podniky, na seznam nebo o jejich bezplatné dostupnosti by navíc měly být vzaty v potaz dopady na hospodářskou soutěž na relevantních trzích. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011<sup>(21)</sup>.
- (69) Datové soubory s vysokou hodnotou by měly být v zájmu svého maximálního dopadu a snazšího opakovaného užití zpřístupněny pro opakované použití s minimálním právním omezením a bezplatně. Měly by být též zveřejňovány prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací. To však nebrání subjektům veřejného sektoru bránit zpoplatňovat služby, které poskytují při výkonu veřejné moci ve vztahu k datovým souborům s vysokou hodnotou, zejména ověřování pravosti či věrohodnosti dokumentů.
- (70) Jelikož cílů této směrnice, totiž usnadnění tvorby informačních produktů a služeb na úrovni Unie založených na dokumentech veřejného sektoru a zajištění účinného využívání dokumentů veřejného sektoru, které překračuje hranice států, soukromými podniky, zejména malými a středními podniky, v zájmu rozvoje informačních produktů a služeb s přidanou hodnotou a také občany v zájmu usnadnění volného oběhu informací a komunikace, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, nýbrž spíše jich může být z důvodu celounijního rozsahu navrhovaného opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (71) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou, včetně práva na soukromí, práva na ochranu osobních údajů, práva na vlastnictví a začlenění osob se zdravotním postižením. Žádné ustanovení této směrnice by nemělo být vykládáno nebo uplatňováno způsobem, který není slučitelný s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod Rady Evropy.
- (72) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001<sup>(22)</sup> a vydal své stanovisko dne 10. července 2018<sup>(23)</sup>.

<sup>(20)</sup> Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

<sup>(21)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

<sup>(22)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

<sup>(23)</sup> Úř. věst. C 305, 30.8.2018, s. 7.

- (73) Komise by měla provést hodnocení této směrnice. Podle interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů by uvedené hodnocení mělo být založeno na pěti kritériích, jimiž je účinnost, účelnost, relevance, soudržnost a přidaná hodnota, a mělo by sloužit jako základ pro posouzení dopadů možných budoucích opatření.
- (74) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v příloze II části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

#### KAPITOLA I

### OBEČNÁ USTANOVENÍ

#### Článek 1

#### Předmět a oblast působnosti

1. Na podporu používání otevřených dat a k podnícení inovace produktů a služeb stanoví tato směrnice soubor minimálních pravidel pro opakované použití a praktická opatření pro usnadnění opakovaného použití:
- a) stávajících dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru členských států;
  - b) stávajících dokumentů, které mají v držení veřejné podniky, které:
    - i) jsou činné v oblastech vymezených ve směrnici 2014/25/EU;
    - ii) jednají jako poskytovatelé veřejných služeb podle článku 2 nařízení (ES) č. 1370/2007;
    - iii) jednají jako letečtí dopravci, kteří plní závazky veřejné služby podle článku 16 nařízení (ES) č. 1008/2008, nebo
    - iv) jednají jako majitelé lodí ze Společenství, kteří plní závazky veřejných služeb podle článku 4 nařízení (EHS) č. 3577/92;
  - c) údajů z výzkumu za podmínek stanovených v článku 10.
2. Tato směrnice se nevztahuje na:
- a) dokumenty, jejichž poskytování nepatří mezi veřejné úkoly dotčených subjektů veřejného sektoru vymezené zákonem nebo jinými závaznými předpisy v daném členském státě, nebo nejsou-li takové předpisy, vymezené v souladu s obecnou správní praxí v dotčeném členském státě, za předpokladu, že rozsah těchto veřejných úkolů je transparentní a podléhá přezkumu;
  - b) dokumenty, které mají v držení veřejné podniky a jež:
    - i) byly vytvořeny mimo rámec poskytování služeb v obecném zájmu vymezených zákonem nebo jinými závaznými předpisy v daném členském státě;
    - ii) jsou spojeny s činnostmi přímo vystavenými hospodářské soutěži, a tudíž se na ně podle článku 34 směrnice 2014/25/EU nevztahují pravidla pro zadávání zakázek;
  - c) dokumenty, ke kterým mají třetí strany práva duševního vlastnictví;
  - d) dokumenty, jako jsou citlivé údaje, které nejsou přístupné na základě režimů přístupu v členském státě, včetně z důvodů:
    - i) ochrany národní bezpečnosti (tj. bezpečnosti státu), obrany nebo veřejné bezpečnosti,
    - ii) statistické důvěrnosti,
    - iii) obchodní důvěrnosti (včetně obchodního, profesního nebo firemního tajemství);
  - e) dokumenty, k nimž je vyloučen nebo omezen přístup z důvodu citlivých informací týkajících se ochrany kritické infrastruktury ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 2008/114/ES;

- f) dokumenty, k nimž je omezen přístup na základě režimů přístupu v členských státech, včetně případů, kdy občané nebo právnické osoby musí pro získání přístupu k dokumentům prokázat zvláštní zájem;
  - g) loga, heraldické znaky a insignie;
  - h) dokumenty, k nimž je vyloučen nebo omezen přístup na základě režimů přístupu z důvodu ochrany osobních údajů, a podle těchto režimů přístupné části dokumentů, které obsahují osobní údaje, jejichž opakované použití bylo právně vymezeno jako jednání v rozporu s právními předpisy na ochranu osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů nebo jako jednání oslabující ochranu soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména v souladu s unijním nebo vnitrostátním právem týkajícím se ochrany osobních údajů;
  - i) dokumenty, které mají v držení organizace pro veřejnoprávní vysílání a jejich dceřiné společnosti a ostatní subjekty nebo jejich dceřiné společnosti k plnění služby veřejnoprávního vysílání;
  - j) dokumenty, které mají v držení kulturní instituce jiné než knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy;
  - k) dokumenty, které mají v držení vzdělávací instituce sekundární a nižší úrovně, a u všech ostatních vzdělávacích zařízení dokumenty jiné než uvedené v odst. 1 písm. c);
  - l) dokumenty jiné než uvedené v odst. 1 písm. c), které mají v držení organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum, včetně organizací pro předávání výsledků výzkumu.
3. Tato směrnice se opírá o unijní a vnitrostátní režimy přístupu, které jí však nejsou dotčeny.
4. Touto směrnicí není dotčeno unijní ani vnitrostátní právo v oblasti ochrany osobních údajů, zejména nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES, jakož i odpovídající vnitrostátní předpisy.
5. Závazky uložené v souladu s touto směrnicí se použijí, pouze pokud jsou slučitelné s mezinárodními dohodami o ochraně práv duševního vlastnictví, zejména Bernskou úmluvou, dohodou TRIPS a Smlouvou Světové organizace duševního vlastnictví o právu autorském.
6. Subjekty veřejného sektoru nevykonávají právo pořizovatele databáze podle čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9/ES s cílem bránit opakovanému použití dokumentů nebo je omezit nad rámec stanovený touto směrnicí.
7. Tato směrnice upravuje opakované použití stávajících dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky členských států, včetně dokumentů, na něž se vztahuje směrnice 2007/2/ES.

## Článek 2

### Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „subjektem veřejného sektoru“ stát, regionální nebo místní orgán, veřejnoprávní subjekt nebo sdružení tvořené jedním nebo více takovými orgány nebo jedním nebo více takovými veřejnoprávními subjekty;
- 2) „veřejnoprávním subjektem“ subjekt se všemi těmito vlastnostmi:
  - a) je založen za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb veřejného zájmu, který nemá průmyslovou nebo obchodní povahu;
  - b) má právní subjektivitu a
  - c) je financován převážně státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty; nebo podléhá řídicímu dohledu těchto orgánů nebo subjektů; nebo je v jeho správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty;

- 3) „veřejným podnikem“ podnik činný v oblastech stanovených v čl. 1 odst. 1 písm. b), ve kterém subjekty veřejného sektoru mohou vykonávat přímo nebo nepřímo dominantní vliv na základě vlastnických práv k podniku, finanční účasti v něm nebo pravidel, jimiž se řídí. Dominantní vliv na část subjektů veřejného sektoru se předpokládá, pokud v kterémkoli z níže uvedených případů tyto subjekty přímo či nepřímo:
  - a) drží většinu upsaného základního kapitálu podniku;
  - b) disponují většinou hlasovacích práv vyplývajících z podílu na podniku, nebo
  - c) mohou jmenovat více než polovinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu podniku;
- 4) „univerzitou“ jakýkoli subjekt veřejného sektoru poskytující vyšší postsekundární vzdělávání vedoucí k získání akademické hodnosti;
- 5) „standardní licenci“ soubor předem vymezených podmínek pro opakované použití v digitálním formátu, pokud možno slučitelném se standardizovanými veřejnými licencemi dostupnými online;
- 6) „dokumentem“:
  - a) jakýkoli obsah na jakémkoli nosiči (v listinné či elektronické podobě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka) nebo
  - b) jakákoli část takového obsahu;
- 7) „anonymizací“ proces přeměny dokumentů na anonymní dokumenty, které se netýkají identifikované či identifikovatelné fyzické osoby, nebo proces anonymizace osobních údajů takovým způsobem, že subjekt údajů není nebo již přestal být identifikovatelným;
- 8) „dynamickými daty“ dokumenty v digitální formě, které podléhají průběžné aktualizaci či aktualizaci v reálném čase, zejména z důvodu jejich proměnlivosti či rychlého zastarávání; za dynamická data se typicky považují data získaná senzory;
- 9) „údaji z výzkumu“ dokumenty v digitální formě, kromě vědeckých publikací, které jsou shromažďovány nebo vytvářeny v průběhu činností vědeckého výzkumu a jsou používány jako důkazy v procesu výzkumu, nebo které jsou obecně akceptovány výzkumnou obcí jako nezbytné k validaci zjištění a výsledků výzkumu;
- 10) „datovými soubory s vysokou hodnotou“ dokumenty, jejichž opakované použití je spojeno s významnými přínosy pro společnost, životní prostředí a hospodářství, zejména kvůli jejich vhodnosti pro tvorbu služeb s přidanou hodnotou, aplikací a nových, kvalitních a důstojných pracovních míst, jakož i počtu potenciálních příjemců služeb a aplikací s přidanou hodnotou založených na těchto datových souborech;
- 11) „opakovaným použitím“:
  - a) použití dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru, fyzickými nebo právníckými osobami pro komerční nebo nekomerční účely jiné, než je původní účel v rámci veřejného úkolu, pro který byly vytvořeny, kromě výměny dokumentů mezi subjekty veřejného sektoru výhradně při plnění jejich veřejných úkolů; nebo
  - b) použití dokumentů, které mají v držení veřejné podniky, fyzickými nebo právníckými osobami pro komerční nebo nekomerční účely jiné, než je původní účel poskytování služeb obecného zájmu, pro který byly vytvořeny, kromě výměny dokumentů mezi veřejnými podniky a subjekty veřejného sektoru výhradně při plnění veřejných úkolů subjektů veřejného sektoru;
- 12) „osobními údaji“ osobní údaje definované v čl. 4 bodě 1 nařízení (EU) 2016/679;
- 13) „strojově čitelným formátem“ formát souboru s takovou strukturou, která umožňuje softwarovým aplikacím snadno v něm nalézt, rozpoznat a získat z něj konkrétní údaje, včetně jednotlivých uvedených fakt a jejich vnitřní struktury;
- 14) „otevřeným formátem“ formát souboru, který není závislý na žádné platformě a je zpřístupněn veřejnosti bez jakéhokoli omezení, které by znemožňovalo opakované použití dokumentů;
- 15) „otevřenou formální normou“ norma, která byla písemně stanovena a obsahuje specifikace požadavků na zajištění interoperability softwaru;



- 16) „přiměřenou návratností investic“ procentní podíl celkového poplatku nad rámec toho, co je zapotřebí k zpětnému získání způsobilých nákladů, jež nepřesahuje pět procentních bodů nad pevnou úrokovou sazbou ECB;
- 17) „třetí stranou“ fyzická nebo právnická osoba, jež není subjektem veřejného sektoru ani veřejným podnikem, která má údaje v držení.

### Článek 3

#### Obecná zásada

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku členské státy zajistí, aby byly dokumenty, na které se vztahuje tato směrnice v souladu s článkem 1, opakovaně použitelné pro komerční nebo nekomerční účely v souladu s kapitolami III a IV.
2. Je-li povoleno opakované použití dokumentů, k nimž mají práva duševního vlastnictví knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy, a dokumentů, jež mají v držení veřejné podniky, členské státy zajistí, aby tyto dokumenty byly opakovaně použitelné pro komerční nebo nekomerční účely v souladu s kapitolami III a IV.

## KAPITOLA II

### ŽÁDOSTI O OPAKOVANÉ POUŽITÍ

#### Článek 4

#### Zpracování žádostí o opakované použití

1. Subjekty veřejného sektoru zpracují žádosti o opakované použití a zpřístupní dokument žadateli pro opakované použití, nebo je-li zapotřebí licence, předloží žadateli konečnou licenční nabídku v přiměřené lhůtě, která odpovídá lhůtám pro zpracování žádostí o přístup k dokumentům; pokud je to možné a vhodné, použijí k tomu elektronické prostředky.
2. Nebyly-li stanoveny žádné lhůty nebo jiná pravidla pro včasné poskytování dokumentů, subjekty veřejného sektoru zpracují žádost a poskytnou žadateli dokumenty k opakovanému použití nebo, je-li zapotřebí licence, předloží žadateli konečnou licenční nabídku co nejdříve a v každém případě do 20 pracovních dnů od přijetí žádosti. U rozsáhlých nebo složitých žádostí může být tato lhůta prodloužena o dalších 20 pracovních dnů. V těchto případech je žadatel co nejdříve a v každém případě do tří týdnů od podání původní žádosti informován, že je k jejímu zpracování zapotřebí více času, a o důvodech této potřeby.
3. Při zamítavém rozhodnutí sdělí subjekty veřejného sektoru žadateli důvody zamítnutí založené na příslušných ustanoveních režimu přístupu v dotyčném členském státě nebo na předpisech provádějících tuto směrnici, zejména čl. 1 odst. 2 písm. a) až h) nebo článek 3. Je-li zamítavé rozhodnutí založeno na čl. 1 odst. 2 písm. c), odkáže subjekt veřejného sektoru na fyzickou nebo právnickou osobu, která je nositelem práv, je-li známa, nebo na poskytovatele licence, od něhož subjekt veřejného sektoru získal dotčený materiál. Knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy takový odkaz učinit nemusí.
4. Každé rozhodnutí o opakovaném použití musí obsahovat odkaz na prostředky pro zjednání nápravy, chce-li žadatel rozhodnutí napadnout. Prostředky pro zjednání nápravy zahrnují možnost přezkumu nezávislým přezkumným orgánem s patričnou odborností, jako je vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, příslušný orgán pro přístup k dokumentům, dozorový úřad zřízený v souladu s nařízením (EU) 2016/679 nebo vnitrostátní soudní orgán, jehož rozhodnutí jsou pro dotčený subjekt veřejného sektoru závazná.
5. Členské státy stanoví pro účely tohoto článku praktická opatření pro usnadnění účinného opakovaného použití dokumentů. Tato opatření mohou zahrnovat zejména způsoby poskytování přiměřených informací o právech stanovených v této směrnici a nabízení příslušné pomoci a vedení.
6. Požadavky tohoto článku nemusí splňovat tyto subjekty:
  - a) veřejné podniky;
  - b) vzdělávací zařízení, organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum.

## KAPITOLA III

## PODMÍNKY OPAKOVANÉHO POUŽITÍ

## Článek 5

**Dostupné formáty**

1. Aniž je dotčena kapitola V, poskytují subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky své dokumenty v jakémkoliv již existujícím formátu nebo jazyce, a pokud je to možné a vhodné, elektronickými prostředky ve formátech, jež jsou otevřené, strojově čitelné, dostupné, vyhledatelné a opětovně použitelné, spolu s jejich metadaty. Formát i metadata pokud možno splňují formální otevřené normy.
2. Členské státy vybízejí subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky, aby vytvářely a zpřístupňovaly dokumenty spadající do oblasti působnosti této směrnice v souladu se zásadami „otevřených dat již od návrhu“ a „standardního zpřístupnění dokumentů ve formě otevřených dat“.
3. Odstavec 1 nezakládá povinnost subjektů veřejného sektoru vytvářet nebo upravovat dokumenty nebo poskytovat výtahy z dokumentů, aby splnily požadavky v něm stanovené, pokud by to představovalo nepřiměřené úsilí překračující rámec jednoduché operace.
4. Subjekty veřejného sektoru nejsou na základě této směrnice povinny pokračovat ve vytváření a uchování určitého druhu dokumentů za účelem jejich opakovaného použití organizací soukromého nebo veřejného sektoru.
5. Subjekty veřejného sektoru zpřístupní dynamická data pro opakované použití bezprostředně po jejich shromáždění prostřednictvím vhodných rozhraní pro programování aplikací a tam, kde je to relevantní, též s možností stažení kompletní datové sady.
6. Pokud by zpřístupnění dynamických dat pro opakované použití bezprostředně po jejich shromáždění podle odstavce 5 přesáhlo finanční a technickou kapacitu subjektu veřejného sektoru, v důsledku čehož by bylo třeba neúměrného úsilí, zpřístupní se tato dynamická data pro opakované použití v takovém časovém horizontu nebo s takovými dočasnými technickými omezeními, které nepřiměřeně nenaruší využití jejich hospodářského a společenského potenciálu.
7. Odstavce 1 až 6 se vztahují na stávající dokumenty v držení veřejných podniků, které jsou k dispozici pro opakované použití.
8. Datové soubory s vysokou hodnotou, jejichž seznam se stanoví podle čl. 14 odst. 1, se zpřístupní pro opakované použití ve strojově čitelném formátu prostřednictvím vhodných rozhraní pro programování aplikací a tam, kde je to relevantní, též s možností stažení kompletní datové sady.

## Článek 6

**Zásady vybírání poplatků**

1. Opakované použití dokumentů je bezplatné.  
Může však být povoleno účtovat mezní náklady vynaložené na reprodukci, zpřístupňování a šíření dokumentů, jakož i na anonymizaci osobních údajů a na opatření přijatá na ochranu důvěrných obchodních informací.
2. Jako výjimka se odstavec 1 nevztahuje na:
  - a) subjekty veřejného sektoru, které jsou povinny vytvářet příjmy k úhradě podstatné části svých nákladů souvisejících s plněním jejich veřejných úkolů;
  - b) knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy;
  - c) veřejné podniky.
3. Členské státy zveřejní online seznam subjektů veřejného sektoru uvedených v odst. 2 písm. a).
4. V případech uvedených v odst. 2 písm. a) a c) se celková výše poplatků vypočítá podle objektivních, transparentních a ověřitelných kritérií. Uvedená kritéria stanoví členské státy.

Celkový příjem z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů za vhodné účetní období nesmí přesáhnout náklady na jejich shromáždění, vytváření, reprodukci, šíření a uchování údajů se započítáním přiměřené návratnosti investic, jakož i na případnou anonymizaci osobních údajů a na případná opatření přijatá za účelem ochrany důvěrných obchodních informací.

Poplatky se vypočítávají v souladu s použitelnými účetními zásadami.

5. Pokud poplatky vybírají subjekty veřejného sektoru uvedené v odst. 2 písm. b), nesmí celkový příjem z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů za vhodné účetní období přesahovat náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci, šíření, uchovávání údajů, uchovávání a zúčtování práv, jakož i na případnou anonymizaci osobních údajů a na případná opatření přijatá na ochranu důvěrných obchodních informací, se započítáním přiměřené návratnosti investic.

Poplatky se vypočítávají v souladu s účetními zásadami použitelnými na dotčené subjekty veřejného sektoru.

6. Opakované použití těchto dokumentů je pro uživatele bezplatné:

- a) s výhradou čl. 14 odst. 3, 4 a 5, datových souborů s vysokou hodnotou, jejichž seznam se stanoví v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku;
- b) údajů z výzkumu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. c).

#### Článek 7

##### Transparentnost

1. Skutečná výše standardních poplatků za opakované použití dokumentů, včetně základu pro jejich výpočet, a veškeré na ně se vztahující podmínky musí být stanoveny předem, a pokud je to možné a vhodné, zveřejněny elektronickými prostředky.
2. U jiných poplatků za opakované použití než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1, se předem uvedou faktory, jež jsou při jejich výpočtu zohledněny. Držitel těchto dokumentů také na žádost uvede způsob výpočtu těchto poplatků ve vztahu ke konkrétní žádosti o opakované použití.
3. Subjekty veřejného sektoru zajistí, aby byli žadatelé o opakované použití dokumentů informováni o dostupných prostředcích pro zjednání nápravy ohledně rozhodnutí nebo postupů, které se jich týkají.

#### Článek 8

##### Standardní licence

1. Opakované použití dokumentů smí podléhat pouze podmínkám, které jsou objektivní, přiměřené, nediskriminační a odůvodněné cílem veřejného zájmu.

Podléhá-li opakované použití podmínkám, nesmějí tyto podmínky zbytečně omezovat možnosti opakovaného použití a nesmějí být použity k omezení hospodářské soutěže.

2. Členské státy, ve kterých se používají licence, zajistí, aby standardní licence pro opakované použití dokumentů veřejného sektoru, které mohou být přizpůsobeny zvláštním licenčním žádostem, byly dostupné v elektronické formě a mohly být zpracovávány elektronicky. Členské státy podporují používání těchto standardních licencí.

#### Článek 9

##### Praktická opatření

1. Členské státy učiní praktická opatření, která usnadňují vyhledávání dokumentů dostupných pro opakované použití, jako jsou seznamy fondů hlavních dokumentů s příslušnými metadaty, které jsou přístupné, pokud je to možné a vhodné, online a ve strojově čitelném formátu, a internetové portály, které jsou s těmito seznamy fondů propojeny. Kdykoli je to možné, vytvoří členské státy podmínky pro vícejazyčné vyhledávání dokumentů, zejména tím, že umožní shromažďování metadat na úrovni Unie.

Členské státy rovněž vybízejí subjekty veřejného sektoru, aby přijaly praktická opatření usnadňující uchovávání dokumentů dostupných pro opakované použití.

2. Členské státy ve spolupráci s Komisí pokračují v úsilí na zjednodušení přístupu k datovým souborům, zejména poskytnutím jednotného přístupového bodu a postupným zpřístupňováním vhodných datových souborů v držení subjektů veřejného sektoru s ohledem na všechny dokumenty, na které se tato směrnice vztahuje, jakož i k údajům v držení orgánů Unie, a to ve formátech, které jsou přístupné, snadno vyhledatelné a opětovně použitelné elektronickými prostředky.

## Článek 10

### Údaje z výzkumu

1. Členské státy podporují dostupnost údajů z výzkumu tím, že přijmou vnitrostátní politiky a příslušná opatření s cílem otevřeně zpřístupnit všechny údaje z výzkumu financovaného z veřejných prostředků („politiky otevřeného přístupu“) podle zásady „standardního zpřístupnění dokumentů ve formě otevřených dat“ a slučitelných se zásadami FAIR. V této souvislosti by měly být zohledněny obavy týkající se práv duševního vlastnictví, ochrany osobních údajů a důvěrnosti, bezpečnosti a oprávněných obchodních zájmů, v souladu se zásadou „co nejotevřenější, uzavřené podle potřeby“. Tyto politiky otevřeného přístupu se zaměřují na organizace provádějící výzkum a organizace financující výzkum.

2. Aniž je dotčen čl. 1 odst. 2 písm. c), jsou údaje z výzkumu opakovaně použitelné pro komerční nebo nekomerční účely v souladu s kapitolami III a IV, jsou-li financované z veřejných zdrojů a výzkumní pracovníci, organizace provádějící výzkum nebo organizace financující výzkum je již zpřístupnily veřejnosti prostřednictvím institucionálního nebo tematického archivu. V této souvislosti se zohlední oprávněné obchodní zájmy, činnosti v oblasti předávání znalostí a již existující práva duševního vlastnictví.

## KAPITOLA IV

### NEDISKRIMINACE A POCTIVÝ OBCHOD

## Článek 11

### Nediskriminace

1. Podmínky opakovaného použití dokumentů musí být nediskriminační pro srovnatelné kategorie opakovaného použití, včetně přeshraničního opakovaného použití.

2. Pokud subjekt veřejného sektoru opakovaně používá dokumenty jako výchozí materiál pro své komerční činnosti, které přesahují rámec jeho veřejných úkolů, použijí se pro poskytování dokumentů k těmto činnostem tytéž poplatky a ostatní podmínky jako pro jiné uživatele.

## Článek 12

### Výhradní dohody

1. Opakované použití dokumentů je přístupné všem potenciálním účastníkům trhu, i když jeden nebo více účastníků trhu již využívají výrobků s přidanou hodnotou založených na těchto dokumentech. Smlouvy nebo jiné dohody mezi subjekty veřejného sektoru nebo veřejnými podniky, které mají dokumenty v držení, a třetími stranami nesmějí udělovat výhradní práva.

2. Je-li však pro poskytování služby ve veřejném zájmu výhradní právo nezbytné, je platnost důvodů udělení takového výhradního práva pravidelně přezkoumávána, a to alespoň každé tři roky. Výhradní dohody uzavřené dne 16. července 2019 nebo později se zveřejní online nejméně dva měsíce předtím, než nabudou účinnosti. Konečné podmínky těchto dohod musí být transparentní a musí být zveřejněny online.

Tento odstavec se nevztahuje na digitalizaci kulturních zdrojů.

3. Bez ohledu na odstavec 1, týká-li se výhradní právo digitalizace kulturních zdrojů, nesmí doba jeho trvání obecně překročit deset let. Překročí-li tato doba deset let, přezkoumá se trvání tohoto výhradního práva v jedenáctém roce a popřípadě každých sedm následujících let.

Dohody udělující výhradní práva uvedená v prvním pododstavci musí být transparentní a musí být zveřejňovány.

Pokud existuje výhradní právo uvedené v prvním pododstavci, dotčenému subjektu veřejného sektoru je jako součást takové dohody bezplatně poskytnuta kopie digitalizovaných kulturních zdrojů. Tato kopie je po skončení trvání výhradního práva k dispozici k opakovanému použití.

4. Právní nebo praktická opatření, jež mají, aniž by výslovně udělila výhradní právo, vést k omezení dostupnosti dokumentů pro opakované použití pro jiné subjekty než třetí stranu účastníci se dohody nebo od nichž lze toto omezení důvodně očekávat, se zveřejní online nejméně dva měsíce před svým vstupem v platnost. Účinek takových právních nebo praktických opatření na dostupnost údajů pro opakované použití je pravidelně přezkoumáván, a to alespoň každé tři roky. Konečné podmínky těchto opatření musí být transparentní a musí být zveřejněny online.

5. Výhradní dohody platné k 17. červenci 2013, na které se nevztahují výjimky stanovené v odstavcích 2 a 3 a které uzavřely subjekty veřejného sektoru, se ukončí dnem konce platnosti smlouvy, nejpozději však 18. července 2043.

Výhradní dohody platné k 16. červenci 2019, na které se nevztahují výjimky stanovené v odstavcích 2 a 3 a které uzavřely subjekty veřejného sektoru, se ukončí dnem konce platnosti smlouvy, avšak nejpozději 17. července 2049.

## KAPITOLA V

### DATOVÉ SOUBORY S VYSOKOU HODNOTOU

#### Článek 13

#### **Tematické kategorie datových souborů s vysokou hodnotou**

1. S cílem zavést podmínky podporující opakované použití datových souborů s vysokou hodnotou je v příloze I uveden seznam tematických kategorií takových datových souborů.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15, jimiž změní přílohu I doplněním nových tematických kategorií datových souborů s vysokou hodnotou s cílem odrážet vývoj v oblasti technologií a trhu.

#### Článek 14

#### **Konkrétní datové soubory s vysokou hodnotou a opatření pro zveřejnění a opakovaného použití**

1. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví seznam konkrétních datových souborů s vysokou hodnotou, které náleží do kategorií uvedených v příloze I a které mají v držení subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky v rámci dokumentů, na které se vztahuje tato směrnice.

Tyto konkrétní datové soubory s vysokou hodnotou musí být:

- a) dostupné bezplatně, s výhradou odstavců 3, 4 a 5;
- b) strojově čitelné;
- c) přístupné prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací a
- d) tam, kde je to relevantní, poskytnuty s možností stažení kompletní datové sady.

Tyto prováděcí akty mohou upřesnit opatření ke zveřejnění a opakovanému použití datových souborů s vysokou hodnotou. Uvedená opatření musí být slučitelná s otevřenými standardními licencemi.

Opatření mohou zahrnovat podmínky platné pro opakované použití, formáty údajů a metadat a technické postupy jejich šíření. Investice členských států do postupů otevřených dat, jako jsou investice do vývoje a zavádění určitých norem, se zváží proti případným přínosům ze zařazení na seznam.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

2. Určení konkrétních datových souborů s vysokou hodnotou podle odstavce 1 se zakládá na hodnocení jejich potenciálu:

- a) vytvářet významné socioekonomické přínosy nebo přínosy v oblasti životního prostředí a inovativní služby;
- b) být prospěšné vysokému počtu uživatelů, zejména malých a středních podniků;
- c) pomáhat při vytváření příjmů a
- d) být kombinovány s jinými datovými soubory.

Za účelem určení konkrétních datových souborů s vysokou hodnotou Komise provede odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, vypracuje posouzení dopadu a zajistí doplňkovost se stávajícími právními akty, jako je směrnice 2010/40/EU, pokud jde o opakované použití dokumentů. Součástí tohoto posouzení dopadu bude analýza nákladů a přínosů a analýza toho, zda by bezplatné poskytování datových souborů s vysokou hodnotou subjekty veřejného sektoru, které jsou povinny vytvářet příjmy k úhradě podstatné části svých nákladů souvisejících s plněním jejich veřejných úkolů, mělo výrazný dopad na rozpočet těchto subjektů. Pokud jde o datové soubory s vysokou hodnotou v držení veřejných podniků, v posouzení dopadů se zvláště zohlední úloha veřejných podniků v konkurenčním hospodářském prostředí.

3. Odchylně od odst. 1 druhého pododstavce písm. a) stanoví prováděcí akty uvedené v odstavci 1, že se bezplatná dostupnost datových souborů s vysokou hodnotou nevztahuje na konkrétní datové soubory s vysokou hodnotou v držení veřejných podniků, pokud by jejich bezplatné zpřístupnění mělo za následek značné narušení hospodářské soutěže na relevantních trzích.

4. Požadavek bezplatně zpřístupnit datové soubory s vysokou hodnotou podle odst. 1 druhého pododstavce písm. a) se nevztahuje na knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy.

5. Pokud by bezplatné zpřístupnění datových souborů s vysokou hodnotou subjekty veřejného sektoru, které jsou povinny vytvářet příjmy k úhradě podstatné části svých nákladů souvisejících s plněním jejich veřejných úkolů, měla výrazný dopad na rozpočet dotčených subjektů, mohou členské státy vyjmout tyto subjekty z požadavku bezplatně zpřístupnit tyto datové soubory s vysokou hodnotou po dobu, jež nepřesáhne dva roky po vstupu příslušného prováděcího aktu přijatého v souladu s odstavcem 1 v platnost.

## KAPITOLA VI

### ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

#### Článek 15

#### Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 13 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 16. července 2019. Komise vyhotoví zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 13 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 13 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

#### Článek 16

#### Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro otevřená data a opakované použití informací veřejného sektoru. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

### Článek 17

#### Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 17. července 2021. Jejich znění sdělí neprodleně Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnicí. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

### Článek 18

#### Hodnocení Komisí

1. Nejdříve 17. července 2025 provede Komise hodnocení této směrnice a Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru předloží o tomto hodnocení zprávu.

Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro přípravu této zprávy.

2. Hodnocení se zejména soustředí na oblast působnosti a společenský a hospodářský dopad této směrnice, včetně:
- a) míry zvýšení opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru, na které se tato směrnice vztahuje, zejména malými a středními podniky;
  - b) dopadu datových souborů s vysokou hodnotou;
  - c) vlivu zásad používaných pro vybírání poplatků a opakovaného použití úředních textů legislativní a správní povahy;
  - d) opakovaného použití dokumentů v držení jiných subjektů než subjektů veřejného sektoru;
  - e) dostupnosti a využívání rozhraní pro programování aplikací;
  - f) interakce mezi pravidly pro ochranu údajů a možnostmi opakovaného použití,
  - g) další možnosti zlepšování řádného fungování vnitřního trhu a podporujícího hospodářský rozvoj a rozvoj trhu práce.

### Článek 19

#### Zrušení

Směrnice 2003/98/ES ve znění směrnice uvedené v příloze II části A se zrušuje s účinkem ode dne 17. července 2021, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze II části B ve vnitrostátním právu a den jejich použitelnosti.

Odkazy na zrušenou směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnicí v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

### Článek 20

#### Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

## Článek 21

**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 20. června 2019.

*Za Evropský parlament*  
*předseda*  
A. TAJANI

*Za Radu*  
*předseda*  
G. CIAMBA

---



## PŘÍLOHA I

Seznam tematických kategorií datových souborů s vysokou hodnotou uvedený v čl. 13 odst. 1

1. Geoprostorové údaje
  2. Pozorování Země a životní prostředí
  3. Meteorologie
  4. Statistika
  5. Společnosti a vlastnictví společností
  6. Mobilita
-

## PŘÍLOHA II

## Část A

Zrušená směrnice a její následná změna  
(uvedené v článku 19)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/37/EU (Úř. věst. L 175, 27.6.2013, s. 1).	

## Část B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a den použitelnosti  
(uvedené v článku 19)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Den použitelnosti
2003/98/ES	1. července 2005	1. července 2005
2013/37/EU	18. července 2015	18. července 2015

PŘÍLOHA III  
SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2003/98/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1 návětí
	Čl. 1 odst. 1 písm. a), b) a c)
Čl. 1 odst. 2 návětí	Čl. 1 odst. 2 návětí
Čl. 1 odst. 2 písm. a)	Čl. 1 odst. 2 písm. a)
—	Čl. 1 odst. 2 písm. b)
Čl. 1 odst. 2 písm. b)	Čl. 1 odst. 2 písm. c)
Čl. 1 odst. 2 písm. c)	Čl. 1 odst. 2 písm. d)
—	Čl. 1 odst. 2 písm. e)
Čl. 1 odst. 2 písm. ca)	Čl. 1 odst. 2 písm. f)
Čl. 1 odst. 2 písm. cb)	Čl. 1 odst. 2 písm. g)
Čl. 1 odst. 2 písm. cc)	Čl. 1 odst. 2 písm. h)
Čl. 1 odst. 2 písm. d)	Čl. 1 odst. 2 písm. i)
Čl. 1 odst. 2 písm. e)	Čl. 1 odst. 2 písm. l)
Čl. 1 odst. 2 písm. f)	Čl. 1 odst. 2 písm. j)
—	Čl. 1 odst. 2 písm. k)
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 odst. 3
Čl. 1 odst. 4	Čl. 1 odst. 4
Čl. 1 odst. 5	Čl. 1 odst. 5
—	Čl. 1 odst. 6 a 7
Článek 2 návětí	Článek 2 návětí
Čl. 2 bod 1	Čl. 2 bod 1
Čl. 2 bod 2	Čl. 2 bod 2
—	Čl. 2 body 3 a 5
Čl. 2 bod 3	Čl. 2 bod 6
—	Čl. 2 body 7 až 10
Čl. 2 bod 4	Čl. 2 bod 11
Čl. 2 bod 5	Čl. 2 bod 12
Čl. 2 bod 6	Čl. 2 bod 13
Čl. 2 bod 7	Čl. 2 bod 14
Čl. 2 bod 8	Čl. 2 bod 15
Čl. 2 bod 9	Čl. 2 bod 4
—	Čl. 2 body 16 a 17
Článek 3	Článek 3
Čl. 4 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 4 odst. 2	Čl. 4 odst. 2

Směrnice 2003/98/ES	Tato směrnice
Čl. 4 odst. 3	Čl. 4 odst. 3
Čl. 4 odst. 4	Čl. 4 odst. 4
—	Čl. 4 odst. 5
Čl. 4 odst. 5	Čl. 4 odst. 6 větí
	Čl. 4 odst. 6 písm. a) a b)
Čl. 5 odst. 1	Čl. 5 odst. 1
—	Čl. 5 odst. 2
Čl. 5 odst. 2	Čl. 5 odst. 3
Čl. 5 odst. 3	Čl. 5 odst. 4
—	Čl. 5 odst. 5 až 8
—	Čl. 6 odst. 1 první pododstavec
Čl. 6 odst. 1	Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 2 větí	Čl. 6 odst. 2 větí
Čl. 6 odst. 2 písm. a)	Čl. 6 odst. 2 písm. a)
Čl. 6 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 6 odst. 2 písm. c)	Čl. 6 odst. 2 písm. b)
—	Čl. 6 odst. 2 písm. c)
—	Čl. 6 odst. 3
Čl. 6 odst. 3	Čl. 6 odst. 4
Čl. 6 odst. 4	Čl. 6 odst. 5
—	Čl. 6 odst. 6
Čl. 7 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 7 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
Čl. 7 odst. 3	—
Čl. 7 odst. 4	Čl. 7 odst. 3
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Čl. 9 odst. 1
—	Čl. 9 odst. 2
—	Čl. 10 odst. 1 a 2
Článek 10	Článek 11
Čl. 11 odst. 1	Čl. 12 odst. 1
Čl. 11 odst. 2	Čl. 12 odst. 2
Čl. 11 odst. 2a	Čl. 12 odst. 3
—	Čl. 12 odst. 4
Čl. 11 odst. 3	—
Čl. 11 odst. 4	Čl. 12 odst. 5
—	Články 13 až 16
Článek 12	Čl. 17 odst. 1
—	Čl. 17 odst. 2
Čl. 13 odst. 1	Čl. 18 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	—

Směrnice 2003/98/ES	Tato směrnice
Čl. 13 odst. 3	Čl. 18 odst. 2 větí
—	Čl. 18 odst. 2 písm. a) až g)
—	Článek 19
Článek 14	Článek 20
Článek 15	Článek 21
—	Přílohy I, II a III





ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)  
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)



**Úřad pro publikace Evropské unie**  
2985 Lucemburk  
LUCEMBURSKO

CS